

การวิเคราะห์การตัดสินใจเชิงนโยบายของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ : ศึกษาเฉพาะ
กรณีนโยบายของคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิต สาธารณสุข และคุ้มครองผู้บริโภค

สารนิพนธ์

ของ

ศิริพร ศิริมา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ

พฤษภาคม 2552

การวิเคราะห์การตัดสินใจเชิงนโยบายของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ : ศึกษาเฉพาะ
กรณีนโยบายของคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิต สาธารณสุข และคุ้มครองผู้บริโภค

สารนิพนธ์

ของ

ศิริพร ศิริมา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ

พฤษภาคม 2552

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

การวิเคราะห์การตัดสินใจเชิงนโยบายของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ: ศึกษาเฉพาะ
กรณีนโยบายของคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิต สาธารณสุข และคุ้มครองผู้บริโภค

บทคัดย่อ
ของ
ศิริพร ศิริมา

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ
พฤษภาคม 2552

ศิริพร ศิริมา (2552). การวิเคราะห์การตัดสินใจเชิงนโยบายของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ: ศึกษาเฉพาะกรณีนโยบายของคณะทำงานพัฒนาคุณภาพชีวิต สาธารณสุข
และคุ้มครองผู้บริโภค. สารนิพนธ์ รป.ม.(นโยบายสาธารณะ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์: รองศาสตราจารย์ ดร.วรพิตย์ มีมาก.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาหารูปแบบการตัดสินใจของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติซึ่งดำรงตำแหน่งระหว่างปี พ.ศ.2548 – พ.ศ. 2551 จำนวน 86 คน เก็บรวบรวมโดยใช้
แบบสอบถามและวิเคราะห์โดยใช้สถิติพรรณนาและสถิติอ้างอิง(ค่าร้อยละเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว)

ผลการวิจัยพบว่า

1. สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีรูปแบบการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์
การจัดการปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทยจากมากไปหาน้อย ดังนี้

- 1) รูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลทางเศรษฐกิจ
- 2) รูปแบบการตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้
- 3) รูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลแบบจำกัด
- 4) รูปแบบการตัดสินใจเชิงพฤติกรรมทางสังคม

2. ความแตกต่างของปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลไม่ส่งผลต่อรูปแบบการตัดสินใจเชิง
ยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทยของสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและ
สังคมแห่งชาติ

AN ANALYSIS OF POLICY – DECISION MAKING OF
NATIONAL ECONOMIC AND SOCIAL ADVISORY COUNCIL
A CASE STUDY ON THE POLICY COMMITTEE ON QUALITY OF LIFE,
HEALTH AND CONSUMERS' PROTECTION

AN ABSTRACT
BY
SIRIPORN SIRIMA

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Public Administration Degree in Public Policy
at Srinakharinwirot University

May 2009

Siriporn Sirima. (2009). *An analysis of policy decision making of national economic and social advisory council : a case study on the policy committee on quality of life, health and consumers' protection*. Master's Project, M.P.A. (Public Policy).
Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Project Advisor:
Assoc. Prof.Dr.Worapit Meemak.

This study aimed to find some practical types of decision made by committee members of the National Economic and Social Advisory Council (NESAC).

The sampling populations in this research were 86 committee members of NESAC who were officially appointed during 2005 – 2008. Data were collected through interviewing questionnaire and analyzed by descriptive statistics ,i.e. percentage, mean and standard deviation and inferential statistics ,i.e. t-test and One - Way Analysis of Variance.

The results of the study are as the following :

1. Strategic decision making for solving the problem of snack consuming habits of Thai children by committee members of NESAC can be significantly arranged in ordering from maximum to minimum results as the following:

- 1) Economic Rationality.
- 2) Simon's Bounded Rationality Model.
- 3) Judgmental Heuristics and Biases Model.
- 4) social Model.

2. There are no differentiation in personal opinions of the committee members of NESAC on strategic decision making for solving the problem of snack consuming habits.

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร และคณะกรรมการสอบได้
พิจารณาสารนิพนธ์ เรื่อง การวิเคราะห์การตัดสินใจเชิงนโยบายของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคม
แห่งชาติ : ศึกษาเฉพาะกรณีนโยบายของคณะทำงานพัฒนาคุณภาพชีวิต สาธารณสุข และคุ้มครอง
ผู้บริโภคของ ศิริพร ศิริมา ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.วรพิตย์ มีมาก)

ประธานคณะกรรมการบริหารหลักสูตร

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.วรพิตย์ มีมาก)

คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน
(รองศาสตราจารย์ ดร.วรพิตย์ มีมาก)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์จักราทิพย์ ธนาคม)

..... กรรมการสอบสารนิพนธ์
(อาจารย์สุชาติ ผิวงาม)

อนุมัติให้รับสารนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา
รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีคณะสังคมศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กิตติมา สังข์เกษม)

วันที่ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2552

ประกาศคุณูปการ

สารนิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยดีเป็นเพราะผู้วิจัยได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจาก รองศาสตราจารย์ ดร.วรพิตย์ มีมาก อาจารย์ที่ปรึกษาสารนิพนธ์ ที่กรุณาเสียสละเวลาอันมีค่าเพื่อให้คำปรึกษาแนะนำการจัดทำ งานวิจัยนี้ทุกขั้นตอน ซึ่งส่งผลให้ผู้วิจัยได้รับประสบการณ์อันมีค่าได้รับความรู้วิธีการทำงานวิจัยที่ถูกต้อง ทั้งยังช่วยให้ผู้วิจัยได้พัฒนากระบวนการในด้านต่าง ๆ ให้ดีขึ้น เช่น ระบบความคิด ระบบการวิเคราะห์ ระบบการอ่านและตีความ รวมทั้งท่าน ดร.สุชาติ ผิวงาม ดร.ประพีร์ อภิชาติสกุล และ อาจารย์จักราทิพย์ ธนาคม กรรมการสอบสารนิพนธ์ ที่ให้ข้อคิด คำติชม คำแนะนำ เพื่อแก้ไขงานวิจัย ให้เป็นไปอย่างมีคุณค่า นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ให้ความรู้แก่ผู้วิจัยในการศึกษาตามหลักสูตร รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขานโยบายสาธารณะ ที่ได้จุดประกายความรู้ใหม่ให้แก่ผู้วิจัยจากสาขาเดิมที่จบการศึกษาในระดับปริญญาตรี ซึ่งทำให้ผู้วิจัยได้เข้าใจถึงคำกล่าวที่ว่า “การศึกษาไม่มีที่สิ้นสุด” ผู้วิจัยจึงขอขอบพระคุณทุกท่านเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ท้ายสุดผู้วิจัยขอขอบพระคุณ สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทุกท่านที่สละเวลาอันมีค่าในความร่วมมือตอบแบบสอบถาม และที่สำคัญที่สุดคือ มารดา พี่ น้อง และเพื่อนๆ ทุกคนที่คอยช่วยเหลือและให้กำลังใจและกำลังใจที่ดีเยี่ยมตลอดระยะเวลาที่ศึกษาและทำงานวิจัย

ศิริพร ศิริมา

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง.....	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	6
ความสำคัญของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	7
ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา.....	8
สมมุติฐานในการวิจัย.....	8
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
ลักษณะธรรมชาติของการตัดสินใจ.....	9
กระบวนการการตัดสินใจ.....	9
เทคนิคการตัดสินใจ.....	14
แบบจำลองพฤติกรรมการตัดสินใจ.....	15
แบบจำลองความมีเหตุมีผลทางเศรษฐกิจ.....	15
เทคนิคการตัดสินใจอย่างมีเหตุมีผล.....	16
แบบจำลองกรอบการวิเคราะห์ของ simon (Model's Bounded Rationality Model)	11
การตัดสินใจเชิงเหตุผลแบบจำกัดขอบเขต.....	16
แบบจำลองการพิจารณาความโน้มเอียงจากการเรียนรู้.....	17
แบบจำลองพฤติกรรมทางสังคม.....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	23
3 วิธีดำเนินการวิจัย	27
การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	27
การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	28
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	28
การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล.....	28

สารบัญ(ต่อ)

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	29
การนำเสนอผลการศึกษาค้นคว้า	
ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง.....	30
ส่วนที่ 2 ข้อมูลที่เกี่ยวกับความคิดเห็นเชิงนโยบาย.....	33
ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมุติฐาน.....	39
5 สรุปผลการวิจัย.....	54
ความมุ่งหมายของการวิจัย.....	54
ผลการทดสอบสมมุติฐาน.....	54
อภิปรายผลการวิจัย.....	55
ข้อเสนอแนะ.....	62
ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยต่อไป.....	65
บรรณานุกรม.....	66
ภาคผนวก.....	69
ภาคผนวก ก.....	70
ภาคผนวก ข.....	79
ภาคผนวก ค.....	85
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	90

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ.....	30
2	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงอายุ.....	30
3	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา.....	31
4	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภูมิลำเนา.....	31
5	แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกลุ่มฐาน.....	32
6	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของรูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผล ทางเศรษฐกิจ ในประเด็นต่าง ๆ.....	33
7	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของรูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผล แบบจำกัดขอบเขต ในประเด็นต่าง ๆ.....	34
8	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของรูปแบบการตัดสินใจ เชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้ในประเด็นต่าง ๆ	36
9	ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของรูปแบบการตัดสินใจเชิงพฤติกรรม ทางสังคม ในประเด็นต่าง ๆ	37
10	ลำดับของประเภทการตัดสินใจ.....	39
11	จำนวนร้อยละรูปแบบการตัดสินใจเชิงนโยบายการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การ จัดการปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทยจำแนกตามเพศ.....	40
12	จำนวนร้อยละรูปแบบการตัดสินใจเชิงนโยบายการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การ จัดการปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทยจำแนกตามอายุ.....	39
13	จำนวนร้อยละรูปแบบการตัดสินใจเชิงนโยบายการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การ จัดการปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทยจำแนกตามการศึกษา.....	42
14	จำนวนร้อยละรูปแบบการตัดสินใจเชิงนโยบายการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การ จัดการปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทยจำแนกตามภูมิลำเนา.....	43
15	จำนวนร้อยละรูปแบบการตัดสินใจเชิงนโยบายการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การ จัดการปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทยจำแนกตามกลุ่มฐาน.....	44
16	แสดงผลการวิเคราะห์เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับรูปแบบการ ตัดสินใจเชิงเหตุผลทางเศรษฐกิจ.....	46
17	แสดงผลการวิเคราะห์เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับรูปแบบการ ตัดสินใจเชิงเหตุผลแบบจำกัดขอบเขต.....	48

บัญชีตาราง(ต่อ)

18 แสดงผลการวิเคราะห์เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับรูปแบบการ ตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้.....	50
19 แสดงผลการวิเคราะห์เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับรูปแบบการ ตัดสินใจเชิงพฤติกรรมทางสังคม.....	52
20 ลำดับประเภทรูปแบบการตัดสินใจ.....	54

บัญชีภาพประกอบ

ภาพประกอบ	หน้า
แบบจำลองความมีเหตุมีผลทางเศรษฐกิจ (The Economic Rationality Model) และที่ตั้ง แบบจำลองกรอบการวิเคราะห์ของ Simon (Model's Bounded Rationality) และแบบจำลองการพิจารณาจากการเรียนรู้และความโน้มเอียง (Judgmental Heuristics and Biases Model).....	15

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 อันเป็นรัฐธรรมนูญฉบับที่ 16 นับตั้งแต่ประเทศไทยได้มีรัฐธรรมนูญบังคับใช้หลังจากเปลี่ยนแปลงการปกครองเมื่อ พ.ศ. 2475 โดยในการปกครองระบอบประชาธิปไตย ระบบรัฐสภาได้ยึดถือเป็นหลักว่า รัฐธรรมนูญคือกฎหมายสูงสุดในการปกครองประเทศ ซึ่งกำหนดรูปแบบ และหลักการปกครอง ตลอดจนวิธีการดำเนินการปกครองไว้อย่างเป็นระเบียบ รวมทั้งกำหนดหน้าที่ของประชาชนที่พึงกระทำต่อรัฐกับรับรองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน ซึ่งหากบทบัญญัติใดของกฎหมาย กฎ หรือข้อบังคับขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญนี้ บทบัญญัตินั้น เป็นอันใช้บังคับไม่ได้ (สรล สุนทรก. 2548: 4)

นอกจากนี้รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ได้กำหนดแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ไว้ในหมวด 5 โดยบทบัญญัติในหมวดนี้มีไว้เพื่อการตรากฎหมายและการกำหนดนโยบายในการบริหารราชการแผ่นดิน และในมาตรา 89 ได้กำหนดให้มีสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติขึ้นพร้อมทั้งได้ตราพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2543 ให้การรับรองเป็นการเฉพาะอีกชั้นหนึ่ง

ต่อมาได้เกิดรัฐประหาร วันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2549 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 ได้ถูกยกเลิก แม้ว่าสภาที่ปรึกษาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นตามรัฐธรรมนูญที่ได้ถูกยกเลิกไปแล้วก็ตามแต่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีกฎหมายรองรับอีกชั้นหนึ่ง ดังนั้นสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงยังคงทำหน้าที่ต่อไป

ปัจจุบันรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ถือเป็นรัฐธรรมนูญฉบับที่ 18 โดยได้กำหนดระบบ กลไกของรัฐและองค์กรต่าง ๆ ขึ้นมากมายรวมทั้งก่อให้เกิดองค์กรตามรัฐธรรมนูญ 7 องค์กร ได้แก่ คณะกรรมการการเลือกตั้ง ผู้ตรวจการแผ่นดิน คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน องค์กรอัยการ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ และสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ อันเป็นการกำหนดโครงสร้างของรัฐและความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างองค์กรตลอดจนหลักการสำคัญต่าง ๆ ในการปกครองประเทศ

องค์กรสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงเป็นอีกองค์กรหนึ่งที่ถือกำเนิดขึ้นมาโดยบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 มาตรา 258 ได้บัญญัติว่าสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนอื่นตามที่กฎหมายบัญญัติต้องให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ให้ความเห็นก่อนพิจารณาประกาศใช้ (สถาพร วชิรโรจน์. 2543: 8). การทำหน้าที่ให้ความเห็นแก่รัฐบาลของสภาที่

ปรึกษา ไม่ใช่เป็นเพียงแต่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในมิติเดียว แต่เป็นองค์กรหนึ่งที่สนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม และได้มีส่วนร่วมในการให้ความเห็นต่อการบริหารจัดการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ซึ่งองค์ประกอบ และที่มาของสภาที่ปรึกษา มาจากกลุ่มองค์กรในภาคสังคม และภาคเศรษฐกิจ จะเห็นว่ากลุ่มองค์กรที่มีความหลากหลายมารวมกัน เพื่อสะท้อนความเห็นในด้านเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งความเห็นเกี่ยวกับการเมืองและประเด็นปัญหาที่รัฐบาลจะนำมาบังคับใช้กับประชาชน โดยทั้งองค์ประกอบ ที่มา อำนาจหน้าที่ และการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ต้องเป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ จึงได้ตราพระราชบัญญัติขึ้น

พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ.2543 ในหมวด 2 ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ของสภาที่ปรึกษาในมาตรา 10 มีอำนาจหน้าที่ ดังนี้

1) ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีในปัญหาที่เกี่ยวกับเศรษฐกิจและสังคมเพื่อประโยชน์ในการดำเนินการตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐที่บัญญัติในหมวด 5 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

2) ให้ความเห็นเกี่ยวกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนอื่นตามมาตรา 14 รวมทั้งแผนอื่นใดที่มีกฎหมายกำหนดให้เสนอแผนนั้นต่อสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติก่อนประกาศใช้

และในมาตรา 27 ของพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ดังกล่าวได้กำหนดหน้าที่ของสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ไว้ 6 ประการ ได้แก่

1) สำรวจ ศึกษา และวิเคราะห์เรื่องที่จะเสนอให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพิจารณา

2) รับผิดชอบในงานธุรการของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

3) การจัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีและรัฐสภา

4) เป็นหน่วยงานทางวิชาการให้แก่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

5) ดำเนินการต่าง ๆ ในการเลือกสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

6) ปฏิบัติงานอื่นใดที่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมอบหมาย

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกอบด้วยสมาชิก 99 คน ซึ่งได้รับการคัดเลือกจากบุคคลที่เป็นตัวแทนของกลุ่มในภาคเศรษฐกิจและกลุ่มในภาคสังคม ฐานทรัพยากรและผู้ทรงคุณวุฒิตามท้ายพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2543

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดที่ 1 เริ่มทำหน้าที่อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2544 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 118 ตอน 76 ง.) โดยมีนายอานันท์ ปันยารชุน เป็นประธานสภา และครบกำหนดวาระการดำรงตำแหน่งในวันที่ 6 สิงหาคม 2547 เป็นเวลา 3 ปี ได้มีการแต่งตั้งคณะทำงานต่าง ๆ 82 คณะแบ่งเป็นกระทำงานประจำ 14 คณะ คณะทำงานเฉพาะ

กิจ 68 คณะ สมาชิกสภาที่ปรึกษาชุดที่ 1 ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีไปจำนวน 110 เรื่อง (สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2552: ออนไลน์)

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดที่ 2 เริ่มทำหน้าที่อย่างเป็นทางการเมื่อวันที่ 29 สิงหาคม 2548 (ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 122 ตอนพิเศษ 72 .) โดยมีนายโคทม อารียาเป็นประธานสภาฯ โดยได้แต่งตั้งคณะทำงานประจำ จำนวน 12 คณะ คณะทำงานสนับสนุน 4 คณะ ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ชุดที่ 2 ที่เสนอต่อ คณะรัฐมนตรี อาทิเรื่อง “การจัดระบบการจ้างงานแรงงานต่างด้าวหลบหนีเข้าเมือง สัญชาติพม่า ลาว และกัมพูชา (เสนอคณะรัฐมนตรี วันที่ 24 กุมภาพันธ์ 2549) ,”โครงการรถไฟฟ้า 3 สายทาง”(เสนอต่อคณะรัฐมนตรี วันที่ 27 กรกฎาคม 2549),”ยุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจภาคบริการ(Service Sector) ” (เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 18 มกราคม 2550), เรื่อง “พระราชบัญญัติสภาการเกษตรแห่งชาติ”(เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 5 กรกฎาคม 2550),เรื่อง ”ยุทธศาสตร์การส่งเสริมด้านการพลศึกษา และการกีฬา”(เสนอต่อคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 14 มกราคม 2550) เป็นต้น

คณะทำงานพัฒนาคุณภาพชีวิต สาธารณสุข และคุ้มครองผู้บริโภค มีหน้าที่ศึกษาวิเคราะห์และจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและมาตรการในการแก้ไขปัญหา และการพัฒนาด้านคุณภาพชีวิต สาธารณสุข และคุ้มครองผู้บริโภค การส่งเสริม และการพัฒนาเด็ก สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส การส่งเสริมสิทธิและความเสมอภาคของหญิงและชาย ความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน เสนอต่อสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ศึกษาและติดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนปฏิบัติการและให้ ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิต สาธารณสุข และคุ้มครองผู้บริโภค การส่งเสริมและพัฒนาเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส การส่งเสริมสิทธิและความเสมอภาคของหญิงและชาย ความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและแผนอื่น ๆ เสนอต่อสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ร่วมกับศึกษาและติดตามผลการดำเนินงานตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต สาธารณสุข และคุ้มครองผู้บริโภค การส่งเสริมและพัฒนาเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส การส่งเสริมสิทธิและความเสมอภาคของหญิงและชาย ความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน เสนอต่อสภา ที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติพร้อมทั้งให้การสนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐ เอกชน องค์กรเครือข่ายและประชาชนทั่วไปได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและให้ข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต สาธารณสุข และคุ้มครองผู้บริโภค การส่งเสริมและข้อเสนอแนะพัฒนา เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส การส่งเสริมสิทธิและความเสมอภาคของหญิงและชาย ความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน

ปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทย เป็นกรณีศึกษาที่แสดงถึงปัญหาการคุ้มครองผู้บริโภค ด้านสุขภาพที่ชัดเจน ซึ่งผู้บริโภคคือเยาวชนของชาติที่กำลังมีปัญหาด้านสุขภาพจากการบริโภคอาหารและขนมที่ไม่มีประโยชน์ ตามกระแสการบริโภคนิยมและคำโฆษณา ความร่วมมือของทุกฝ่าย

ตั้งแต่สถาบันครอบครัวที่อบรมให้ความรู้ที่ถูกต้องและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เด็ก นักวิชาการที่ทำหน้าที่ให้ข้อมูลเชิงลึกถึงสภาพปัญหาและชี้แนวทางแก้ปัญหาแก่สังคมภาคประชาชนที่เฝ้าระวัง ทรนงค์ และผลักดันให้เกิดการตื่นตัวและรู้ทัน หน่วยงานภาครัฐที่เป็นผู้ดูแลให้เกิดความคุ้มครองผู้บริโภค และฝ่ายการเมืองที่ออกกฎหมายเพื่อคุ้มครองผู้บริโภค จะเป็นพลังในการแก้ไขปัญหาให้วิกฤติสุขภาพเด็กไทยคลี่คลาย และทำให้สุขภาพเด็กไทยมีสุขภาพดี

คำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี รัฐบาลของพลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ ได้แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน 2549 ส่วนของนโยบายสังคมที่เกี่ยวข้องกับด้านการคุ้มครองผู้บริโภคด้านสุขภาพที่ชัดเจน คือรัฐบาลมุ่งมั่นที่จะสร้างสังคมเข้มแข็งที่คนในชาติอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอย่างสมานฉันท์บนพื้นฐานของคุณธรรมโดยมีนโยบายคือ

พัฒนาสุขภาพของประชาชนให้ครอบคลุมทั้งมิติทางกาย จิต สังคม และปัญญา โดยการปฏิรูประบบสุขภาพเพื่อลดปัจจัยเสี่ยงจากพฤติกรรมและสภาพแวดล้อมที่เน้นการมีส่วนร่วม และพัฒนาระบบบริการสุขภาพ การป้องกันโรค การบริการรักษาพยาบาล และการฟื้นฟูสมรรถภาพอย่างมีคุณภาพ ทั้งถึง และเป็นธรรม และจะเสนอให้มีการออกพระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ

สร้างความเข้มแข็งของทุกชุมชนท้องถิ่นและประชาสังคมให้สามารถจัดการตนเองเกี่ยวกับความเป็นอยู่ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม การปกครอง และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจนการปกครอง และการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ตลอดจน สิทธิชุมชน โดยรวมทั้งการป้องกันและแก้ไขปัญหาสังคม ปัญหายาเสพติดอย่างจริงจังและต่อเนื่อง การดูแลเด็กและเยาวชน คนพิการ คนสูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส การสนับสนุนสิทธิสตรี ตลอดจนความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

ประเทศไทยกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงปัจจุบัน ก่อให้เกิดผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม ตลอดจน การเมืองการปกครอง ส่งผลต่อสุขภาพจิตและกายของประชาชนในประเทศเป็นอย่างยิ่ง สืบเนื่องมาจากประชาชนคนไทยยังขาดแนวทางป้องกันภัยคุกคามจากการเปลี่ยนแปลง ที่ถูกต้องตามหลักวิธีการเสริมสร้างการพัฒนาคุณภาพชีวิตขั้นพื้นฐาน แบบเศรษฐกิจพอเพียง ทั้งนี้ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 ในยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคนและสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญา และการเรียนรู้ ระบุแนวทางการพัฒนาคนใน 3 มิติ คือ การพัฒนาคนให้มีคุณธรรมนำความรู้เกิดภูมิคุ้มกันโดยมุ่งเตรียมเด็กและเยาวชน ทั้งทางร่างกายด้านจิตใจ ทักษะชีวิตและพื้นฐานความรู้ในการ ดำรงชีวิตแบบเศรษฐกิจพอเพียง การเสริมสร้างสุขภาพคนไทยให้มีสุขภาพแข็งแรงทั้งกายและใจอยู่ในสภาพแวดล้อมที่น่าอยู่ โดยมุ่งสร้างความมั่นคงด้านโภชนาการ และดูแลสุขภาพนิสัยและสุขภาพเชิงป้องกันการเสริมสร้างคนไทยให้อยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข มุ่งสร้างความสมานฉันท์และความสัมพันธ์ที่ดีในสังคมไทยบนพื้นฐานของความมีเหตุผล เพื่อให้เกิดความสันติสุขบนพื้นฐานเศรษฐกิจพอเพียง

ปัญหาการบริโภคขนมเด็กได้กลายเป็นปัญหาทางสาธารณสุขที่สำคัญในประเทศไทย ทั้งนี้ สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล และสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพได้ประมวลและวิเคราะห์สถานการณ์ที่มีผลกระทบต่อสุขภาพคนไทยโดยรวมพบว่าในปี

พ.ศ. 2548 สถานการณ์ลำดับที่ 5 คือ การบริโภคน้ำตาลในนมและขนมเด็ก โดยเฉพาะนม กรูบกรอบที่เด็กนิยมซื้อกรวยละ 90 มีคุณค่าทางโภชนาการน้อยมาก เน้นความมัน เค็ม และเต็มไปด้วยสารอาหารที่เกินพอดี และมีผงชูรสเป็นสารปรุงรส จากสถานการณ์ดังกล่าว ส่งผลให้ เด็กจำนวนมากเป็นโรคฟันผุตั้งแต่อายุยังน้อย เป็นโรคอ้วน โรคเบาหวาน ไขมันในเลือดสูง ความดันโลหิตสูง โรคหัวใจและหลอดเลือด รวมถึงความผิดปกติของกระดูกและข้อ ด้วยเหตุนี้คณะทำงานพัฒนาคุณภาพชีวิต สาธารณสุข และคุ้มครองผู้บริโภค สภาที่ปรึกษาฯ จึงดำเนินการศึกษา และรับฟังความเห็นจากผู้เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี ในการดำเนินการเกี่ยวกับปัญหาขนมเด็กกับสุขภาพเด็ก

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยนายโคทม อารียา ประธานสภาที่ปรึกษาฯ ได้ยื่นหนังสือที่ สศ.0001/12 ลงวันที่ 4 มกราคม 2550 เพื่อเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติเรื่อง “ปัญหาขนมเด็กกับสุขภาพเด็ก” ที่คณะทำงานพัฒนาคุณภาพชีวิต สาธารณสุข และคุ้มครองผู้บริโภค ได้ศึกษาข้อมูลและสถานการณ์การบริโภคขนมเด็กในประเทศไทย ต่อนายกรัฐมนตรี ซึ่งมีข้อเสนอทั้งสิ้น 5 ข้อ คือข้อเสนอเกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพขนมเด็กและฉลากโภชนาการ ข้อเสนอเกี่ยวกับการจำกัดการขายขนมเด็กในโรงเรียน และสถานศึกษา (ให้กระทรวงศึกษาธิการดำเนินการ) ข้อเสนอเกี่ยวกับการดูแล การโฆษณาขนมเด็ก ข้อเสนอเกี่ยวกับการส่งเสริมขนมเด็กที่มีคุณค่าทางโภชนาการ และข้อเสนอในภาพรวม ซึ่งสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี (สลค.) ได้มีหนังสือที่ นร. 0506/1059 ลงวันที่ 23 มกราคม 2550 เลขธิการคณะรัฐมนตรี แจ้งเลขธิการสภาที่ปรึกษาฯ ว่ารองนายกฯ มอบหมายให้ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ สำนักปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค สำนักงานอาหารและยา และกรมอนามัย ประชุมรับฟังความเห็นพร้อมให้ข้อเสนอแนะร่วมกัน

ในการตัดสินใจเพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เป็นการตัดสินใจที่มีหลากหลายรูปแบบผ่านกระบวนการตัดสินใจที่เป็นเทคนิคในการทำให้ทางเลือกที่มีอยู่มากมายนั้นให้เหลือน้อยลง โดยอาศัยข่าวสารข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่มีอยู่อย่างมากมาย ซึ่งการตัดสินใจดังกล่าวก็มีหลากหลายรูปแบบทั้งการตัดสินใจที่มีเหตุผล และการตัดสินใจที่ไม่มีเหตุผล การตัดสินใจที่อาศัยประสบการณ์ส่วนบุคคล การตัดสินใจที่อาศัยการวิเคราะห์ การชี้แนะ การตัดสินใจที่อาศัยความรู้ความสามารถ ความคิดสร้างสรรค์ การใช้ดุลยพินิจ และความสำนึกส่วนตัวของผู้ตัดสินใจแต่ละคนซึ่งก็จะมี ความแตกต่างกันในการเลือกทางเลือกต่างๆ เพื่อใช้ในการตัดสินใจจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติด้วย

ในฐานะผู้วิจัยเป็นนิสิตสาขานโยบายสาธารณะ อีกทั้งปฏิบัติงานในสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้วิจัยจึงได้มีความสนใจในการศึกษาว่า คณะทำงานพัฒนาคุณภาพชีวิต สาธารณสุข และคุ้มครองผู้บริโภค ตลอดจนสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 99 คน ที่ได้ร่วมจัดทำและพิจารณาคำปรึกษาและข้อเสนอแนะ เรื่อง “ปัญหาขนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทย” เพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีนั้น มีรูปแบบการตัดสินใจในการพิจารณาให้ข้อเสนอแนะดังกล่าวสมควรเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อประกาศเป็นนโยบายด้านสังคมในการบริหารประเทศว่า

อยู่ในรูปแบบใด รวมทั้งมีปัจจัยใดบ้างที่ส่งผลต่อการตัดสินใจพิจารณาให้ข้อเสนอแนะ เรื่อง “ปัญหา
ขนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทย” เป็นข้อเสนอแนะที่สมควรเสนอต่อคณะรัฐมนตรี เพื่อพิจารณาให้เป็น
นโยบายในการบริหารประเทศต่อไป

ความมุ่งหมายของการวิจัย

เพื่อศึกษาหารูปแบบการตัดสินใจของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ความสำคัญของการวิจัย

1. ผลการวิจัยที่ได้สามารถนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุง รูปแบบ วิธีการปฏิบัติงาน
เพื่อใช้ในการประชาสัมพันธ์ เผยแพร่ เสริมสร้างความเข้าใจ ในการจัดทำคำปรึกษาและข้อเสนอ
แนะดียิ่งขึ้น
2. ผลการวิจัยทั้งข้อดีและข้อเสียสามารถนำไปพัฒนาปรับปรุง การจัดทำคำปรึกษาและข้อ
เสนอแนะเสนอต่อคณะรัฐมนตรีให้ดียิ่งขึ้น สร้างความสนใจและแรงจูงใจให้คณะทำงานผู้จัดทำคำ
ปรึกษาและข้อเสนอแนะให้มากยิ่งขึ้น
3. เพื่อปรับปรุงคุณภาพของคำปรึกษาและข้อเสนอแนะในทางการบริหาร

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

1. สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จำนวน 99 คน
 2. ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน
- รวมประชากรที่ใช้ในการศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 109 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างคือ คณะทำงานพัฒนาคุณภาพชีวิต สาธารณสุข และคุ้มครองผู้บริโภค
สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 86 คน โดยกำหนดกลุ่มตัว
อย่่างการวิจัยตามตารางสำเร็จรูปของ Yamene ที่ระดับความเชื่อมั่น 95% และความคลาดเคลื่อน
 $\pm 5\%$ (Yamane,1967,P886-887)

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลประกอบไปด้วย เพศ อายุ ภูมิลำเนา
ระดับการศึกษา กลุ่มภาคฐานตามท้าย พ.ร.บ.สภาที่ปรึกษาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
พ.ศ. 2543
2. ตัวแปรตาม คือ การตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาขนมเด็กกับสุขภาพ
เด็กไทย

ปัจจัยต่างๆ ประกอบด้วย

- 1) การตัดสินใจเชิงเหตุผลทางเศรษฐกิจ
- 2) การตัดสินใจเชิงเหตุผลแบบจำกัด
- 3) การตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้
- 4) การตัดสินใจเชิงพฤติกรรมทางสังคม

นิยามศัพท์เฉพาะ

1.กลุ่มภาคฐานตามท้าย พ.ร.บ.สภาที่ปรึกษาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ.2543 หมายถึง สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 99 คน ซึ่งได้รับการคัดเลือกจากบุคคลที่เป็นตัวแทนของกลุ่มในภาคต่างๆ ดังนี้

กลุ่มในภาคเศรษฐกิจ มีจำนวน 40 คน จากภาคการผลิตหลักของประเทศ ได้แก่ การผลิตด้านการเกษตร, การผลิตด้านการอุตสาหกรรม และการผลิตด้านการบริการ

กลุ่มในภาคสังคม ฐานทรัพยากร และผู้ทรงคุณวุฒิ มีจำนวน 49 คน ได้แก่

กลุ่มในภาคสังคม ได้แก่ การพัฒนาชุมชน, การสาธารณสุข, การศึกษา ศิลปะ วัฒนธรรมและศาสนา, การพัฒนาและสงเคราะห์คนพิการ, การพัฒนาเด็ก เยาวชน สตรีและผู้สูงอายุ การพัฒนาแรงงาน ,การคุ้มครองผู้บริโภค

กลุ่มในภาคฐานทรัพยากร ได้แก่ ฐานทรัพยากร เช่น ที่ดิน ป่าไม้ แหล่งน้ำ ลุ่มน้ำ ทะเล อากาศหรือความหลากหลายทางชีวภาพ ,การพัฒนาระบบการเกษตร ,การพัฒนาระบบอุตสาหกรรมการพัฒนาระบบการบริการ ,และผู้ทรงคุณวุฒิ มีจำนวน 10 คน

2.รูปแบบการตัดสินใจเชิงความมีเหตุผลทางเศรษฐกิจ หมายถึง การตัดสินใจที่มีเป้าหมายชัดเจน สามารถคำนวณต้นทุน ผลประโยชน์ออกมาเป็นตัวเลขได้ สามารถชั่งน้ำหนักทางเลือกโดยใช้ปริมาณออกมาได้ชัดเจน

3.รูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลแบบจำกัดขอบเขต หมายถึง การตัดสินใจที่มีการนำเอาค่านิยมเข้ามาร่วมกับการตัดสินใจ จะคำนึงถึงความเหมาะสม ความเป็นไปได้เป็นหลัก มุ่งเน้นความพึงพอใจมากกว่าการได้รับประโยชน์สูงสุด

4.รูปแบบการตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้ หมายถึง การตัดสินใจที่อาศัยประสบการณ์ อาศัยการเรียนรู้ การเปรียบเทียบ และความโน้มเอียง (ดูว่าคนส่วนใหญ่ไปในทิศทางไหน ดูความเชื่อ การเกิดเหตุการณ์แบบนี้บ่อยๆ)

5. รูปแบบการตัดสินใจเชิงพฤติกรรมทางสังคม หมายถึง การตัดสินใจที่ใช้หลักจิตวิทยา ความรู้สึก อารมณ์ สัญชาติญาณ จะขึ้นอยู่กับความรู้สึกของอารมณ์ อิทธิพลหรือแรงกดดันทางสังคม

ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษา มีอยู่ 2 ตัวแปร ประกอบด้วย

ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลประกอบไปด้วย เพศ อายุ ภูมิฐานะ ระดับการศึกษา กลุ่มภาคฐานตามท้าย พ.ร.บ.สภาที่ปรึกษาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2543 และ**ตัวแปรตาม** คือ การตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทย

สมมติฐานในการวิจัย

1.รูปแบบการตัดสินใจเชิงนโยบายการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทยเรียงลำดับ ดังนี้

- 1) เชิงความมีเหตุผลทางเศรษฐกิจ
- 2) เชิงเหตุผลแบบจำกัดขอบเขต
- 3) เชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้
- 4) เชิงพฤติกรรมทางสังคม

2. ความแตกต่างพื้นฐานส่วนบุคคลทำให้รูปแบบการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทย แตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในทฤษฎีครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อต่อไปนี้

1. ลักษณะธรรมชาติของการตัดสินใจ
2. กระบวนการของการตัดสินใจ
3. เทคนิคการตัดสินใจ
4. ทฤษฎีแบบจำลองพฤติกรรมการตัดสินใจ
5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ลักษณะธรรมชาติของการตัดสินใจ

อาจกล่าวได้ว่าการกระทำหรือพฤติกรรมในการบริหาร/การจัดการที่มุ่งให้บรรลุเป้าหมายขององค์กรนั้น (สร้อยตระกูล (ติวานนท์) อรรถมานะ. 2542: 361) มีเรื่องการตัดสินใจ (Decision Making) เกี่ยวข้องอยู่ด้วยเสมอ ไม่ว่าจะเป็นการวางแผน การจัดองค์การ การจูงใจ และรวมถึงการควบคุม การตัดสินใจจะเป็นหน้าที่ที่แฝงอยู่ในหน้าที่อื่น ๆ ตลอดเวลา ไม่ว่าจะเป็นการบริหารในระดับใดหรือในสถานการณ์ใดก็ตาม บางท่านถึงกับกล่าวว่า การบริหารก็คือการตัดสินใจนั่นเอง

คำจำกัดความ

ในชีวิตทุกคนล้วนต้องเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ องค์กรก็เช่นเดียวกัน ไม่ว่าจะเป็น การตัดสินใจของใครก็ตาม การตัดสินใจเหล่านั้นจะมีลักษณะร่วมกันหลายอย่าง เริ่มต้นตั้งแต่ผู้ตัดสินใจต้องเผชิญกับทางเลือกจำนวนหนึ่ง และทางเลือกต่าง ๆ นั้นจะให้ผลลัพธ์ที่ต่างกัน ผู้ตัดสินใจต้องพิจารณา ประเมินคุณค่าความสำคัญหรือประโยชน์ของทางเลือกแต่ละทาง และแล้วผู้ตัดสินใจจึงจะทำการตัดสินใจ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าคำจำกัดความของการตัดสินใจ ก็คือ การเลือกระหว่างทางเลือกที่เป็นไปได้ทั้งหลาย ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ หรือเป็นไปตามคำกล่าวของ เชสเตอร์ บาร์นาร์ด (Chester. 1938: 14) ที่ว่ากระบวนการตัดสินใจเป็นเทคนิคในการทำให้ทางเลือกที่มีอยู่มากมายนั้นให้เหลือน้อยลง ดังนั้นในการดำเนินการใด ๆ สิ่งที่ไม่สามารถจะหลีกเลี่ยงได้ก็คือ การตัดสินใจเลือกเอาทางเลือกที่เหมาะสมหรือพอใจที่สุด

2. กระบวนการของการตัดสินใจ

ดังได้กล่าวแล้วว่า การตัดสินใจนั้นจะเป็นหน้าที่ที่แฝงอยู่ในหน้าที่การบริหารอื่นตลอดทั้งกระบวนการนับตั้งแต่ การวางแผน การจัดองค์การ ไปถึงการควบคุม การตัดสินใจซึ่งเป็นพฤติ

กรรมที่แฝงอยู่ในหน้าที่การบริหารอื่นๆ นั้นก็เป็นกระบวนการเช่นกัน นั่นคือเป็นปรากฏการณ์ซึ่งแสดงออกทั้งการเปลี่ยนแปลงที่ต่อเนื่องในระยะเวลาหนึ่งๆ หรือเป็นการดำเนินการหรือการกระทำที่ต่อเนื่อง (Berlo อ้างใน สร้อยตระกูล. 2527: 15) ดังนั้นการตัดสินใจจึงมีลักษณะพลวัต (dynamic)

สำหรับกระบวนการการตัดสินใจหรือขั้นตอนของการกระทำที่ต่อเนื่องในการตัดสินใจนั้นนักวิชาการอาจเสนอรายละเอียดที่แตกต่างกัน แต่หากพิจารณาแล้วจะเห็นว่าสาระโดยรวมนั้นไม่แตกต่างกัน กล่าวคือกระบวนการจะเริ่มต้นด้วยการตั้งเป้าหมายหรือค้นหา บ่งชี้ ระบุตัวปัญหาที่สำคัญที่ควรจะต้องรับรู้หรือมีความตระหนัก ปัญหาต่าง ๆ นั้นอาจรับรู้ได้ทันทีโดยง่าย อาทิ การลาออกจากงานอยู่ในระดับสูง หรือรู้จากการตรวจสอบข้อมูล หรือโดยการใช้เครื่องตรวจสอบ จากนั้นจึงถึงขั้นตอนการหาข่าวสารและค้นหาพัฒนาทางเลือกต่าง ๆ ที่จะทำให้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ในขั้นตอนนี้จะต้องมีการใช้จินตนาการ (imagination) และใช้ความคิดสร้างสรรค์ (creativity) พัฒนาวิธีการที่ดีและเป็นไปได้ ซึ่งในบางกรณีอาจต้องพึ่งพาเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนั้นๆ โดยตรง เมื่อสามารถพัฒนาทางเลือกที่ดีและเป็นไปได้แล้ว จึงถึงขั้นตอนการวิเคราะห์ประเมินทางเลือกทั้งหลายว่ามีผลดีผลเสียต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้เพียงใด อย่างไร ซึ่งกระทำได้โดยการนำเอาทางเลือกเหล่านั้นมาให้น้ำหนักและเปรียบเทียบดูลำดับความสำคัญของแต่ละทางเลือก และยึดหลักว่าจะต้องเลือกทางเลือกที่ก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดสำหรับวัตถุประสงค์ต่างๆ ที่มีอยู่ ในการประเมินทางเลือกนี้จะต้องมีการรวบรวมข่าวสารข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่ถูกต้อง ทั้งนี้เพื่อจะแน่ใจได้ว่าการตัดสินใจนั้นไม่ได้ทำด้วยความรู้สึก อารมณ์ ความลำเอียงของผู้ตัดสินใจ และในทางปฏิบัติ ขั้นตอนนี้มักจะมีปัญหาไม่มากนักน้อยเสมอ ด้วยเหตุของข้อจำกัดเรื่องเวลาและงบประมาณ ซึ่งยากที่จะได้ข่าวสารข้อมูลที่ครบถ้วนสมบูรณ์ ดังนั้นจึงต้องมีการตัดสินใจโดยตัวบุคคลอันมีลักษณะอัตวิสัยเข้าช่วย ในการวิเคราะห์ข้อมูลต้องมีการจำแนก เปรียบเทียบน้ำหนักของข่าวสารข้อมูล พิจารณาทั้งด้านที่เห็นด้วยและด้านที่คัดค้าน ในหลายกรณีก็ปรากฏว่าข่าวสารข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่ได้นั้นขัดแย้งกัน ผู้ทำการตัดสินใจต้องสามารถจำแนกแยกแยะข่าวสารข้อมูลเหล่านั้นว่าข้อมูลใดสำคัญมากน้อยต่างกันเพียงใด แล้วจึงประเมินเลือกเฉพาะส่วนที่สำคัญไว้

เมื่อวิเคราะห์ประเมินทางเลือกทั้งหลายว่าทางเลือกแต่ละทางมีผลดีผลเสียต่อเป้าหมายที่ตั้งไว้เพียงใดแล้ว จึงถึงขั้นตอนของการเลือกทางเลือกที่ดีที่สุดในบรรดาทางเลือกทั้งหลาย ขั้นตอนนี้จึงเป็นขั้นตอนการตัดสินใจเลือกทางเลือกครั้งสุดท้ายว่าเป็นทางเลือกที่เหมาะสมที่สุด โดยกระทำอย่างไตร่ตรองรอบคอบ และเมื่อตัดสินใจแล้ว ตัวผู้ตัดสินใจต้องผูกพันตัวเองกับการตัดสินใจนั้น หากการตัดสินใจนั้นไม่เป็นที่ยอมรับของบุคคลอื่นที่เกี่ยวข้อง ผู้ตัดสินใจอาจรู้สึกเจ็บปวด อย่างไรก็ตาม การตัดสินใจซึ่งทำให้เกิดความชัดเจนในปัญหาต่างๆ นับเป็นการขจัดบรรยากาศความไม่แน่นอนออกไป (สร้อยตระกูล (ติวยานนท์) อรรถมานะ. 2542: 363)

หลายๆท่านอาจจบกระบวนการการตัดสินใจที่การเลือกทางเลือกที่ดีและเหมาะสมที่สุดได้สิ้นสุดลง แต่แท้ที่จริงแล้ว กระบวนการตัดสินใจนั้นเป็นกระบวนการแบบพลวัตในลักษณะวัฏจักร เช่นเดียวกับหน้าที่การบริหารอื่นๆ อาทิ การวางแผน ต้องมีการวางแผน ติดตามด้วยการนำแผนไปปฏิบัติ และประเมินผลการปฏิบัติของแผนนั้น เพื่อจะได้ทราบว่าการปฏิบัตินั้นบรรลุแผนที่ตั้งใจไว้

เพียงใด ก็เป็นเช่นเดียวกับการตัดสินใจ เมื่อได้ตัดสินใจเลือกทางเลือกที่คิดว่าดีที่สุดแล้วก็เข้าสู่ขั้นตอนการนำเอาทางเลือกนั้นไปปฏิบัติ ผลการปฏิบัติจะเป็นการป้อนกลับ (feed-back) ไปสู่ปัญหาหรือวัตถุประสงค์ที่มีแต่แรก อาทิ การตัดสินใจนั้นแก้ปัญหาหรือทำให้วัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้เป็นผลได้หรือไม่เพียงพอ และการตัดสินใจเพื่อแก้ปัญหาเดิมหรือปัญหาใหม่ก็จะมีต่อไปเป็นวัฏจักร นอกจากการตัดสินใจจะมีลักษณะเป็นกระบวนการแล้ว ในตัวของมันเองยังมีลักษณะต่อเนื่องด้วย นั่นคือเมื่อนักบริหารทำการตัดสินใจแล้ว การตัดสินใจนั้นจะยังไม่สิ้นสุด ตรงกันข้ามในการตัดสินใจแต่ละครั้งจะเป็นส่วนหนึ่งของการตัดสินใจที่จะมีต่อไป นั่นคือจะเป็นผลจากการตัดสินใจในอดีต เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในปัจจุบัน และจะเป็นฐานของการตัดสินใจในอนาคตต่อไปด้วย

ลักษณะการตัดสินใจที่ดี

อาจกล่าวได้ว่าลักษณะการตัดสินใจที่ดี (Gordon อ้างใน สร้อยตระกูล. 2542: 363) คุณภาพของการตัดสินใจ การตัดสินใจได้ในเวลา การยอมรับของผู้ที่เกี่ยวข้อง และความเหมาะสมด้านจริยธรรมจะเป็นตัวกำหนดคุณสมบัติที่ดีของการตัดสินใจ

คุณภาพ

คุณภาพหมายถึงเนื้อหาหรือสาระของการตัดสินใจนั้นๆ การตัดสินใจที่มีคุณภาพดีจะทำให้เกิดผลกระทบที่ปรารถนาในขณะที่ต้องเผชิญกับบรรทัดฐาน หรือความจำเป็นโดยเฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่ง การตัดสินใจขององค์กรจะมีคุณภาพ หากการตัดสินใจนั้นส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานทำงานได้ดี สมบูรณ์ เร็วทันเวลา และค่าจ้างที่ใช้ก็ไม่เกินงบประมาณที่ตั้งไว้ เป็นต้น หรือจะรู้ได้ว่าการตัดสินใจที่จะสร้างผลผลิตชิ้นใหม่จะมีคุณภาพสูงหรือไม่ ก็โดยการติดตามผลว่าเมื่อนำเอาผลผลิตออกเผยแพร่ในระยะแรกนั้นปรากฏว่าเป็นการเพิ่มชื่อเสียง กำไร และการมีส่วนในการตลาดมากขึ้นหรือไม่ เป็นต้น

การตัดสินใจที่มีคุณภาพสูงจะช่วยองค์การให้บรรลุเป้าหมายทางยุทธศาสตร์ (strategic goal) เช่น มีผลในทางเพิ่มกำไร การปฏิบัติงานก็ดีขึ้นได้เช่นกัน การตัดสินใจที่มีคุณภาพสูงจะตอบสนองความต้องการของทั้งผู้ปฏิบัติงาน นักบริหาร ผู้ถือหุ้น และลูกค้า

การตัดสินใจที่มีคุณภาพสูงไม่จำเป็นจะต้องเป็นการตัดสินใจแบบเหมาะสมที่สุด (optimal) การตัดสินใจที่ทำให้เกิดความพึงพอใจหรือเป็นที่ยอมรับได้ภายใต้ข้อจำกัดเรื่องเวลา เงิน บุคคลด้วยนั้นก็นับเป็นการเพียงพอ ในบางครั้งก็ปรากฏคำถามถึงความแตกต่างระหว่างการตัดสินใจที่เป็นที่พึงพอใจกับการตัดสินใจเพียงพอแต่ทำให้ผ่านไปโดยเพิกเฉยการเก็บข้อมูลที่จำเป็นในการทำการตัดสินใจ ในบางกรณี ผู้บริหาร/จัดการเองก็อาจเข้าใจผิดโดยให้ความสนใจคิดวิเคราะห์ในข่าวสารข้อมูลซึ่งอาจสำคัญเฉพาะสถานการณ์ที่ไม่ปกติบางสถานการณ์เท่านั้น หรืออาจเน้นย้ำข้อมูลที่เพิ่มได้รับมากเกินไป (Reilley อ้างใน สร้อยตระกูล. 2542: 365) เพื่อหลีกเลี่ยงข้อผิดพลาดเหล่านี้และทำให้

เกิดความพึงพอใจที่ดี นักบริหารต้องเก็บรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องซึ่งเชื่อถือได้ และให้เวลาที่จะวิเคราะห์ศึกษาข้อมูลที่รวบรวมได้นั้น

การทันต่อเวลา

นักบริหารต้องทำการตัดสินใจภายในเวลาที่กำหนดไว้ อะไรจะเกิดขึ้นถ้าผู้ตรวจ (inspector) ควบคุมคุณภาพตัดสินว่าผลผลิตไม่ได้มาตรฐาน หลังจากที่ได้ส่งไปให้ลูกค้าเป็นจำนวนมากแล้ว การไม่ตัดสินใจภายในเงื่อนไขเวลาที่สมควรในสถานการณ์ต่างๆ จะยังผลให้เกิดการใช้ทรัพยากรอย่างไม่มีประสิทธิภาพ ผู้ปฏิบัติงานจะเกิดปัญหาคับข้องใจ ไม่สบายใจ ดังนั้นแม้การตัดสินใจจะเป็นการตัดสินใจที่ดีที่สุด แต่เมื่อทำการตัดสินใจช้าเกินไปก็จะทำให้การตัดสินใจนั้นด้อยค่าไปทันที ผู้บริหารต้องพัฒนาตารางเวลาที่เหมาะสมเพื่อทำการตัดสินใจหลัก และการตัดสินใจย่อยๆ อีกมากมายที่จะตามมา (Gordon อ้างใน สร้อยตระกูล, 2542: 366) นั่นก็คือต้องมีความเข้าใจในสัมพันธภาพระหว่างการตัดสินใจต่างๆ และต้องรู้ว่าใครรับผิดชอบในการตัดสินใจ และนำการตัดสินใจนั้นไปปฏิบัติ

การเป็นที่ยอมรับ

การตัดสินใจที่ดีจะมีผลต่อเมื่อผู้ที่ได้รับผลจากการตัดสินใจเข้าใจในการตัดสินใจ ยอมรับ การตัดสินใจ และสามารถนำการตัดสินใจไปปฏิบัติได้ ยกตัวอย่างเช่น การตัดสินใจที่จะปรับปรุงการให้บริการลูกค้าในองค์กรหนึ่ง ผู้ปฏิบัติงานที่ไม่เข้าใจในวัตถุประสงค์ของการปรับปรุง อาจกลับตัดสินใจตอบโต้กับลูกค้าแบบซ้ำๆ หรือไม่ให้ข่าวสารข้อมูลที่ถูกต้องแม่นยำแก่ลูกค้า ในทางตรงกันข้าม ผู้ปฏิบัติงานที่สนับสนุนการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงอาจทำงานเร็วขึ้นและตอบสนองปัญหาลูกค้ามากขึ้น นักบริหารระดับสูงรู้ว่าเขาต้องได้รับการสนับสนุนจากผู้ปฏิบัติในทุกระดับเมื่อต้องนำเอาการตัดสินใจที่สำคัญไปปฏิบัติ

ความเหมาะสมทางจริยธรรม

ผู้บริหารและผู้ทำการตัดสินใจอาจถูกประเมินการตัดสินใจโดยดูความเหมาะสมในแง่จริยธรรมมีความเป็นไปได้ที่จะมีความขัดแย้งระหว่างผู้ถือหุ้นและผู้มีผลประโยชน์ที่เกี่ยวข้อง หรืออาจเป็นความขัดแย้งทางด้านค่านิยม บางกรณีก็เป็นกรณีที่ถูกกฎหมายมีความเคลือบคลุม ไม่ชัดเจนซึ่งมักจะทำให้เกิดทางสองแพร่งทางจริยธรรมได้

องค์ประกอบที่จำเป็นสำหรับการตัดสินใจ

การกล่าวถึงขั้นตอนการตัดสินใจโดยทั่วไปเป็นเรื่องง่าย แต่การตัดสินใจที่เกี่ยวกับการควบคุมบังคับบัญชาคนนั้นยากยิ่งกว่า เพราะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบต่างๆ มากมาย ดังต่อไปนี้

1.การตัดสินใจควรกระทำโดยบุคคลที่ถูกต้องเหมาะสม ผู้มีอำนาจหน้าที่และมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงเท่านั้น ที่ควรจะมีสิทธิในการตัดสินใจ โดยเขาจะต้องมีความรู้เกี่ยวกับเงื่อนไขต่างๆ อย่างเพียงพอเสียก่อน

2.การตัดสินใจนั้นควรมุ่งไปที่เป้าประสงค์ การตัดสินใจที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับเป้าประสงค์ขององค์กร ช่วยให้องค์กรสามารถปฏิบัติการกิจได้สำเร็จ หากการตัดสินใจนั้นไม่ได้บรรลุเป้าประสงค์ ก็จะต้องทบทวนการตัดสินใจนั้นให้เสียก่อน

3.หนทางเลือกเพียงอย่างเดียวนั้นแทบจะไม่มีเลยปัญหาขององค์กรส่วนมากนั้นสามารถแก้ไขได้หลายทางด้วยกัน ดังนั้น ทางเลือกที่ดีที่สุดขึ้นอยู่กับว่าท่านมองว่าองค์ประกอบด้านใดสำคัญที่สุด และให้น้ำหนักความสำคัญขององค์ประกอบนั้นๆ มากน้อยเพียงไร

4.ต้องพิจารณาความรู้สึกของคนทั้งหลายด้วย คนเราทุกคนชอบต่อต้านความเปลี่ยนแปลง เพราะเห็นว่าของเดิมดีอยู่แล้ว ไม่อยากเสี่ยงกับของใหม่ ไม่อยากทำงานที่ยากหรือเสี่ยงกว่าหนักกว่าเดิม คนส่วนมากจะยอมรับการเปลี่ยนแปลงก็ต่อเมื่อเห็นผลประโยชน์ของการตัดสินใจนำเอาอุปกรณ์หรือกระบวนการใหม่ มาใช้ อันจะทำให้เขามีรายได้มีสถานภาพหรือตำแหน่งงานที่สูงขึ้น ได้รับการยกย่องสรรเสริญ หรือได้รับความสะดวกสบายในการปฏิบัติงานมากยิ่งขึ้น

5.การตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพนั้นต้องอาศัยเวลาและความพยายามอย่างมาก ไม่มีการตัดสินใจเรื่องใดที่ง่ายราวกับกดปุ่มรีโมทคอนโทรล ในการตัดสินใจทั้งหลาย ผู้ตัดสินใจจะต้องอุทิศแรงกาย แรงใจ และสละเวลาให้กับภารกิจนั้นอย่างมาก ในบางครั้ง การตัดสินใจที่กระทำไปด้วยความเห็น้อยลำ หรือเบียดเบียนเต็มที่ก็ย่อมก่อให้เกิดผลเสียหายได้

6.การตัดสินใจนั้นสามารถปรับปรุงให้ดีขึ้นได้ด้วยการหมั่นฝึกฝนบ่อยๆ กระบวนการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพนั้น อาจเกิดขึ้นได้จากการหมั่นฝึกฝน หมั่นทดลองปฏิบัติอยู่บ่อย ๆ ยังมีโอกาสได้ฝึกตัดสินใจบ่อยมากเพียงไร ก็จะมีทักษะในการตัดสินใจอย่างมีประสิทธิภาพได้มากขึ้นเพียงนั้น

7.การตัดสินใจอาจจะไม่ได้ทำความพึงพอใจให้กับทุกคน การตัดสินใจในส่วนมากไม่สามารถทำให้ทุกคนพึงพอใจได้ ความท้าทายที่ผู้บริหารประสบก็คือการอธิบายเหตุผลของการตัดสินใจ และพยายามให้ได้รับความร่วมมือจากบุคคลนั้น หรือกลุ่มบุคคลนั้น ที่ไม่เห็นด้วยกับการตัดสินใจนั้น ให้มากที่สุด

8.การตัดสินใจนั้นเป็นการเริ่มต้นของปฏิกริยาอื่นๆ ที่เกิดขึ้นตามมาเป็นลูกโซ่ หน่วยงานทุกหน่วยในองค์กรเดียวกัน ย่อมมีส่วนเกี่ยวข้องสัมพันธ์ต่อกันไม่ทางใดก็ทางหนึ่ง ดังนั้น เมื่อมีการตัดสินใจแล้ว ผลของการตัดสินใจนั้นย่อมจะไปกระทบต่อหน่วยงานอื่นๆ ด้วย (Mosley ; et al. อ้างใน ปรากฏา. 2541: 54-55)

3. เทคนิคการตัดสินใจ

เทคนิคการตัดสินใจหมายถึงการเสนอแนะความคิดเห็น วิธีการต่างๆ เพื่อช่วยให้การตัดสินใจมีเหตุผล และผลของการตัดสินใจจะมีคุณภาพสูงขึ้น การตัดสินใจอาจใช้เทคนิคได้หลายอย่าง บางเทคนิคก็เป็นที่นิยมอย่างมาก บางเทคนิคก็อาจไม่คุ้มค่าในทางปฏิบัติและนำมาซึ่งความยุ่งยาก สลับซับซ้อน ดังนั้นผู้ปฏิบัติจึงต้องพิจารณาเลือกใช้ตามความเหมาะสม เทคนิคต่างๆ เหล่านั้น ได้แก่

การใช้ประสบการณ์และดุลพินิจ

เทคนิคการใช้ประสบการณ์และดุลพินิจนี้ (วุฒิชัย จานงค์. 2523: 13) เกี่ยวข้องโดยตรงกับประสบการณ์ในอดีตนั้นคือการตัดสินใจเหล่านั้นได้เคยปฏิบัติมาแล้ว เมื่อมาพบปัญหาที่มีความคล้ายคลึงกันมาก ก็อาจใช้แนวทางที่เคยปฏิบัติได้ผลมาแล้วเป็นส่วนใหญ่ อาทิ การพิจารณาพิพากษาคดีความซึ่งเป็นการตัดสินใจตามผลของการตัดสินใจที่ผ่านมาแล้วเป็นส่วนใหญ่ และมักจะไม่ค่อยมีความผิดพลาด ตรงกันข้ามกับการตัดสินใจตามแนวซึ่งไม่เคยมีการตัดสินใจมาก่อน หากลักษณะของปัญหาต่างจากปัญหาที่เคยแก้ไข ประกอบกับสถานการณ์มีความสลับซับซ้อนยิ่งขึ้น ในกรณีนี้ การใช้ประสบการณ์ส่วนตัวอาจเป็นอันตรายก็ได้

ยุทธวิธีการรีรอ

ยุทธวิธีการรีรอ (Delay Tactics) ยุทธวิธีการรีรอก็เป็นอีกเทคนิคหนึ่ง การประวิงเวลาหรือการรีรอไว้ก่อนนั้น ในบางกรณี สถานการณ์ได้เปลี่ยนแปลงไปอาจทำให้ปัญหาบรรเทาเบาบางไปเองแต่เหตุการณ์อาจเป็นไปแบบตรงกันข้ามก็ได้ ซึ่งต้องการการตัดสินใจแบบฉับพลัน ไม่สมควรรีรอไว้ดังนั้นจะเห็นได้ว่า แม้เทคนิคนี้จะเป็นที่นิยมใช้ แต่ก็เป็นการเสี่ยงอยู่ไม่น้อย

การใช้ตัวแบบหรือวิธีเชิงปริมาณ

อาจกล่าวได้ว่าการใช้ตัวแบบหรือวิธีเชิงปริมาณ (Quantitative Model or Quantitative Methods) นี้ (Turban ; Meredith อ้างใน สร้อยตระกูล. 2542: 384) ได้นำมาใช้ในกระบวนการบริหาร/การจัดการเป็นเวลานานแล้ว อาทิ การพิจารณาผลตอบแทนจากการลงทุน (return on investment) แต่ในปัจจุบันมีการนำเอาวิธีเชิงปริมาณหรือตัวแบบเชิงปริมาณซึ่งใช้คณิตศาสตร์ขั้นสูงเข้ามาช่วย ได้แก่ ทฤษฎีความน่าจะเป็น (Probability Theory) เพื่อช่วยกำหนดได้ว่า ทางเลือกแต่ละทางที่กำหนดนั้นมีความน่าจะเป็นไปได้มากน้อยเพียงใดโดยจะมีการคำนวณค่าแห่งความคาดหวัง (expected value) นั่นคือทางเลือกแต่ละทางจะให้ค่าแห่งความคาดหวังมากน้อยเท่าใด ซึ่งช่วยให้ผู้ตัดสินใจเลือกทางเลือกที่มีค่าของความคาดหวังสูงสุด ; โปรแกรมเส้นตรง (Linear Programming) ซึ่งช่วยในการตัดสินใจเกี่ยวกับการตัดสินใจจัดสรรทรัพยากรโปรแกรมเส้นตรงจะแสดงข้อมูลอย่างย่อได้แจ่มแจ้ง ซึ่งช่วยให้การตัดสินใจมีเหตุผลดียิ่งขึ้น ; การวิจัยเชิงปฏิบัติการ

(Operational Research) ซึ่งเป็นเทคนิคทางการวิเคราะห์ระบบชนิดหนึ่งที่น่าสนใจนำมาใช้เพื่อชี้ให้เห็นแนวทางปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ และชี้ให้เห็นถึงผลกระทบของแนวทางเลือกอื่นๆเพื่อประกอบการตัดสินใจ

4. แบบจำลองพฤติกรรมกรรมการตัดสินใจ (Models of Behavioral Decision Making)

แบบจำลองพฤติกรรมกรรมการตัดสินใจ เป็นแบบจำลองที่ใช้ในการอธิบายกระบวนการตัดสินใจ (Luthans. 2005: 443) ในระดับผู้บริหาร โดยเฉพาะอย่างยิ่งแบบจำลองที่พยายามแสดงให้เห็นว่าผู้บริหารนั้นมีเหตุผลอยู่ในระดับใดอาจอยู่ในระดับตั้งแต่มีเหตุผลอย่างสมบูรณ์ เช่น ในการศึกษาตัวแบบการมีเหตุผลทางเศรษฐกิจ (Economic Rationality Model) ไปจนถึงไม่มีเหตุผลอย่างสมบูรณ์ในกรณีของตัวแบบสังคม (Social Model)

ภาพประกอบที่ 1 : แสดงถึงลำดับความต่อเนื่องของแนวคิดที่มีความแตกต่างอย่างชัดเจนของแนวคิดทั้งสองแนวคิด และที่ตั้งแบบจำลองกรอบการวิเคราะห์ของ Simon (Model's Bounded Rationality) และแบบจำลองการพิจารณาจากการเรียนรู้และความโน้มเอียง (Judgmental Heuristics and Biases Model) (Luthans. 2005: 444)

Economic Rationality	Simon's Bounded Rationality Model	Judgmental Heuristics and Biases Model	social Model

แบบจำลองความมีเหตุผลทางเศรษฐกิจ (The Economic Rationality Model)

ตัวแบบนี้ได้พัฒนามาจากแนวการศึกษาตัวแบบเศรษฐกิจดั้งเดิม (Classical Economical Approach) ที่ซึ่งผู้ตัดสินใจจะมีเหตุผลอย่างสมบูรณ์ในทุกด้านเกี่ยวกับกิจกรรมการตัดสินใจ สภาพต่างๆ อาจสันนิษฐานได้คือ

1. การตัดสินใจมีเหตุผลในแง่วิถีทาง – เป้าหมาย (Means – end sense)
2. มีการตัดสินใจที่คงที่ อยู่กับร่องกับรอย ไม่เปลี่ยนแปลง ทำให้เกิดทางเลือกต่าง ๆ
3. มีความตระหนักกับทุกทางเลือกที่สมบูรณ์
4. ไม่มีข้อจำกัดในความสลับซับซ้อนในการคิดคำนวณ โดยการกำหนดทางเลือกที่ดีที่สุด

สุด

5. การคิดคำนวณที่เป็นไปได้ จะไม่ทำให้เคลือบแคลง

จากข้างต้นผู้ตัดสินใจพยายามตัดสินใจที่จะทำให้ธุรกิจมีผลตอบแทนที่สูงที่สุด เช่นเดียวกับ $MC = MR$ ตามหลักการของเศรษฐศาสตร์ ผู้บริหารในปัจจุบันหลายคนก็ยังเห็นว่าการตัดสินใจในการจัดการที่ดีต้องใช้แบบนี้ อาจกล่าวได้ว่าตัวแบบการมีเหตุผลนี้มีใช้เป็นตัวแบบการตัดสินใจที่

มีประสิทธิภาพที่ดีที่สุด และถ้าทำแบบสุดโต่งแล้วการใช้ตัวแบบการมีเหตุผลก็อาจทำให้การตัดสินใจมีปัญหาได้

เทคนิคการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล (Modern Rational Techniques : ABC, EVA, and MVA)

ปัจจุบันวิชาด้านบัญชีและการเงินที่มีรากฐานจากแบบจำลองทางเศรษฐกิจแบบดั้งเดิมได้มีการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ (Luthans. 2005: 444) เป็นการทำบัญชีแบบใหม่โดยการนำเทคนิค ABC เข้ามาใช้เช่น บริษัท Hewlett-Packard, General Electric หรือ Daimler-Chrysler เทคนิค ABC จะช่วยให้การจัดการต้นทุนทำได้ดีขึ้น การทำบัญชีระบบเดิมจะแยกต้นทุนตามประเภทของค่าใช้จ่าย (เช่น เงินเดือน ต้นทุนการผลิต ต้นทุนคงที่) ขณะที่ ABC จะแจกแจงต้นทุนออกมาว่า อะไรบ้างที่ถูกจ่ายออกไป สำหรับงานแต่ละงานที่แตกต่างกัน จริงๆแล้วทั้ง 2 ระบบต่างก็ให้ผลลัพธ์เหมือนกัน แต่เทคนิค ABC จะช่วยให้ผู้ตัดสินใจสามารถวิเคราะห์ต้นทุนได้อย่างแม่นยำมากขึ้น

อีกเทคนิคหนึ่งที่ผู้ตัดสินใจมักนำมาใช้เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจด้านการเงิน หรือเรียกว่า EVA ซึ่งแต่เดิม ต้นทุนของเงินมีค่าเท่ากับ ดอกเบี้ยที่ต้องจ่ายสำหรับเงินทุนที่ยืมมา แต่เทคนิค EVA นี้ จะพิจารณา ต้นทุนที่แท้จริงของเงินทุนทั้งหมด หักด้วย กำไรจากการดำเนินงานหลังหักภาษี เทคนิค EVA เริ่มใช้กันอย่างแพร่หลาย ทั้งบริษัทและตัวผู้ถือหุ้น เนื่องจากเป็นประโยชน์ต่อการตัดสินใจ หากบริษัทใดมีค่า EVA เป็นบวก จะทำให้การตัดสินใจเป็นเหตุเป็นผล หากมีค่าเป็นลบเท่ากับว่าเป็นการเสียเงินทุนไปโดยเปล่าประโยชน์ บริษัทจะพบกับปัญหาอย่างแน่นอน ตัววัดอีกตัวหนึ่งที่แตกต่างจากที่กล่าวมาแล้ว คือ MVA (มูลค่าเพิ่มทางการตลาด) หาได้จากส่วนต่างระหว่างมูลค่าทางการตลาดทั้งหมด หักด้วย เงินทุนที่ลงทุนไปทั้งหมด ค่า MVA ที่เป็นบวก แสดงให้เห็นว่าบริษัทมีความมั่นคงที่ได้สร้างมามากน้อยเท่าไร ค่า MVA ค่า ที่เป็นลบ แสดงถึงบริษัท ได้เสียเงินลงทุนไปเปล่าประโยชน์มาน้อยอย่างไร ค่า MVA หรือ EVA มีความสัมพันธ์กันโดยตรงในระยะยาว บริษัทที่มีค่า EVA มาก ค่า MVA ก็จะมีค่าตามไปด้วย อย่างไรก็ตามในระยะสั้นค่าทั้งสองอาจมีความสัมพันธ์ตรงกันข้ามได้ บริษัทที่มีค่า EVA น้อย สำหรับผู้ถือหุ้นในบริษัทแล้วในอนาคตถือเป็นการดีสำหรับการปันราคาหุ้นในตลาดให้สูงขึ้น ส่งผลให้ค่า MVA อยู่ในเกณฑ์ที่ดีด้วย

แบบจำลองกรอบการวิเคราะห์ของ (Simon Bounded Rationality Model) การตัดสินใจเชิงเหตุผลแบบจำกัดขอบเขต

ไซมอนได้พัฒนาแนวความคิดความมีเหตุผลที่จำกัด (Bounded Rationality) ซึ่งสามารถนำมาปรับใช้กับความเป็นจริงมากกว่าตัวแบบมีเหตุผลทางเศรษฐกิจ ตามหลักการความมีเหตุผลที่จำกัด (Luthans. 2005: 447) ความสามารถของสติปัญญามนุษย์ในการที่จะแก้ปัญหาที่สลับซับซ้อนนั้นมีอยู่น้อยมาก เมื่อเปรียบเทียบกับขนาดของปัญหา ซึ่งวิธีแก้ปัญหานั้นต้องการพฤติกรรมที่มีเหตุผลและมีลักษณะวัตถวิสัยในโลกของความเป็นจริง ดังนั้นจึงอาจสรุปพฤติกรรมการตัดสินใจในการบริหาร/จัดการของตัวแบบความมีเหตุผลในขอบเขตที่จำกัดดังต่อไปนี้

1.ในการเลือกระหว่างทางเลือกทั้งหลาย นักบริหารพยายามที่จะหาทางเลือกซึ่งเป็นที่พอใจ (satisfy) และในขณะเดียวกันก็ดีเพียงพอ (suffice) ไชมอนจึงใช้คำซึ่งมีที่มาจาก satisfy และ suffice รวมเป็น satisfice ตัวอย่างของการตัดสินใจที่เป็นที่พอใจและก็ดีเพียงพอ เช่น การใช้บรรทัดฐานที่ได้กำไรเพียงพอ และในขณะเดียวกันก็เป็นราคาที่ยุติธรรม

2.คนเราจะตระหนักว่า โลกที่พวกเขารับรู้เป็นรูปแบบที่ง่ายมาก พวกเขา มักเข้าไปแบบง่าย ๆ ทั้งนี้เพราะเขาเชื่อว่าโลกในความเป็นจริงนั้นว่างเปล่าเกือบทั้งหมด

3.เป็นเพราะเขาตัดสินใจด้วยความพอใจและการตัดสินใจนั้นก็ดีเพียงพอมากกว่าที่จะทำได้มากที่สุด (Maximize) เขาจึงค่อย ๆ สร้างทางเลือกหลายๆทางเลือก โดยไม่ต้องกำหนดทางเลือกพฤติกรรมที่เป็นไปได้ทั้งหมดทีเดียวตั้งแต่แรก

4.เป็นเพราะเขาเห็นว่าโลกค่อนข้างว่างเปล่า เขาจึงสามารถทำการตัดสินใจด้วยวิธีดั้งเดิมที่เคยใช้ได้ผลมาแล้ว (rules of thumb) แบบง่าย ๆ หรือใช้กลอุบาย (tricks) ในการค้าขาย หรือทำจากนิสัยที่เคยมี เทคนิคเหล่านี้ทำให้เกิดการกระตุ้นให้เขาต้องใช้ความสามารถในการคิด

เมื่อเปรียบเทียบกับแบบจำลองความมีเหตุผลทางเศรษฐกิจ (Economic Rationality Model) จะเห็นว่า แบบจำลองของไชมอน มีทั้งหลักเหตุผล (rational) และพยายามทำให้ได้สูงสุด (maximizing) แต่มีลักษณะจำกัด (bounded) ผู้ตัดสินใจจะจบด้วยความพึงพอใจในการตัดสินใจ และการตัดสินใจก็ดีเพียงพอดังได้กล่าวไว้แล้ว ทั้งนี้เพราะเขาไม่มีความสามารถที่จะทำให้ได้มากที่สุด

กรณีที่มีพฤติกรรมชนิดที่ไม่สามารถทำได้ดีที่สุด มากที่สุด (maximizing) อาจสรุปได้ว่า เพราะวัตถุประสงค์นั้นมีลักษณะพลวัต (dynamic) มากกว่าหยุดนิ่ง (static) ขาวสารข้อมูลมักจะไม่สมบูรณ์ และปรากฏข้อจำกัดด้านเวลาและค่าใช้จ่าย ทางเลือกทั้งหมดที่มีอยู่ก็ยากที่จะจัดลำดับความสำคัญก่อนหลังโดยอาศัยการคำนวณได้ นอกจากนี้ยังมีผลกระทบของพลังด้านต่าง ๆ ในสภาพแวดล้อมเข้ามาเกี่ยวข้องอีกด้วย โดยผู้ตัดสินใจจะเพิกเฉยต่อสิ่งดังกล่าวมานี้ไม่ได้ แบบของไชมอนตระหนักในข้อจำกัดเหล่านี้ ดังนั้นสมมติฐานของแบบจำลองการมีเหตุผลทางเศรษฐกิจแบบดั้งเดิมนั้นจึงถูกพิจารณาว่าไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง

แบบจำลองการพิจารณาความโน้มเอียงจากการเรียนรู้ (Judgmental Heuristics and Biases Model)

แนวคิดของไชมอนเกี่ยวกับความพึงพอใจนั้นเป็นส่วนขยายแบบจำลองความมีเหตุผลทางเศรษฐกิจทั้งหมดดังที่ Bazerman ที่กล่าวถึงการนำแบบจำลองกรอบการวิเคราะห์ที่ตั้งอยู่บนพื้นฐานความโน้มเอียงเกี่ยวกับระบบเฉพาะที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมที่เกิดขึ้นภายในองค์กร (Organizational Behavior)

แบบจำลองการพิจารณาจากการเรียนรู้และความโน้มเอียงส่วนใหญ่เกิดขึ้นจาก ผู้มีอำนาจตัดสินใจโดยอาศัยการเรียนรู้ ซึ่งผู้มีอำนาจตัดสินใจควรพิจารณาถึงความเป็นธรรมชาติประกอบกับเหตุ

การตัดสินใจ (Kahneman ; Tversky อ้างใน Luthans. 2005: 448) ซึ่งนักเศรษฐศาสตร์ทั่วไปมักจะละเลย การพิจารณาจากการเรียนรู้ได้ลดข้อมูลของผู้มีอำนาจตัดสินใจและกำหนดแนวคิดที่เป็นจริง ดังต่อไปนี้

1. ประสบการณ์ที่สั่งสมมาจากอดีตที่ผ่านมา และจัดการด้วยวิธีที่ง่ายเพื่อใช้ประเมินค่าเหตุการณ์ในปัจจุบัน

2. สับเปลี่ยนด้วยกฎที่เข้าใจง่าย หรือกระบวนการดำเนินงานที่เป็นมาตรฐาน สำหรับการคำนวณหรือเก็บข้อมูลที่มีความซับซ้อน

3. รักษากิจกรรมทางความรู้สึกและกระบวนการความรู้ความเข้าใจ(Northcraft ; Neale อ้างใน Luthans. 2005: 448)

อย่างไรก็ตามเมื่อเราเข้าใจสิ่งเหล่านี้ก็ง่ายต่อการเรียนรู้และทำความเข้าใจและช่วยให้ผู้มีอำนาจตัดสินใจระทำการได้ง่ายขึ้น ภายใต้เงื่อนไขที่จะนำไปสู่ความผิดพลาดจากความคิดโน้มเอียงอย่างเป็นระบบ ความโน้มเอียง 3 ประการต่อไปนี้ถูกกำหนดขึ้น เพื่อช่วยอธิบายว่าการพิจารณาของมนุษย์ได้เบี่ยงเบนออกจากกระบวนการของการมีเหตุมีผลอย่างไรบ้าง คำถามต่อไปนี้ จะช่วยให้เข้าใจได้ดีขึ้นและจะเป็นตัวอย่างสำหรับการพิจารณาความโน้มเอียง

1. มีคำจำนวนมากในภาษาอังกฤษ (a) มักขึ้นต้นอักษรด้วย r หรือ (b) มักมีอักษร r เป็นตัวที่ 3 ของคำใช่หรือไม่

2. วันหนึ่งในโรงพยาบาลขนาดใหญ่ในเมืองหลวง ได้มีการบันทึกว่ามีการเกิดของทารกจำนวน 8 คน จากกรณีดังกล่าวท่านคิดว่า การรายงานเพศของทารกในวันนั้นเป็นเช่นใด (B เท่ากับ Boy และ G เท่ากับ Girl)

a. BBBB BBBB

b. BBBBGGGG

c. BGBBGGGB

3. วิศวกรซึ่งถูกจ้างเข้ามาทำงานใหม่เกี่ยวกับคอมพิวเตอร์ของบริษัทในพื้นที่เมืองหลวงของบอสตัน เขามีประสบการณ์ตรงในการทำงานมา 4 ปี ท่านคิดว่าเมื่อใดที่จะทำการประเมินค่าตอบแทนสำหรับการจ้างลูกจ้างรายนี้ (Bazerman อ้างใน Luthans. 2005: 449) และหากผู้ช่วยของท่านเดาว่า เขาควรมีรายได้ต่อปีเท่ากับ ดอลลาร์ จากการประเมินค่าดังกล่าวท่านคิดว่าเขาควรมีค่าตอบแทนเท่าใด

ท่านเห็นว่าเขาควรมีค่าตอบแทนต่อปีเท่าใด เป็นข้อพิจารณาเกี่ยวกับความโน้มเอียงทั้ง 3 ประการ ดังนี้

1. *The Availability Heuristic* คำถามที่ถามการพิจารณานี้มักอ้างถึงความโน้มเอียงของผู้ที่มีอำนาจตัดสินใจต่อการประเมินความถี่ (Frequency) ความเป็นไปได้ (Probability) หรือความคล้ายคลึงกันของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเท่าที่ผู้มีอำนาจตัดสินใจจะสามารถจำได้ เหตุการณ์ซึ่งให้ผลทางอารมณ์ (Tversky ; Kahneman อ้างใน Luthans. 2005: 449) และเต็มไปด้วยความแม่นยำ ทำให้เห็นภาพได้ง่าย กฎนี้จึงมีลักษณะที่มาจากความทรงจำมากกว่าจะเป็นเหตุการณ์ที่เป็นอารมณ์โดยธรรมชาติ ความไวอารมณ์ยากต่อการจินตนาการหรือตัดสินใจสิ่งมีลักษณะคลุมเครือดังตัวอย่าง การประเมินของผู้จัดการฝ่ายทรัพยากรบุคคลเกี่ยวกับความเป็นไปได้ถึงผลที่จะได้รับ

เกี่ยวกับการจ้างพนักงานใหม่ที่มีความสามารถจากสถาบันอาชีวะในพื้นที่ (Local Technical School) บนพื้นฐานของความสำเร็จหรือความล้มเหลวจากการจ้างพนักงานนั้นเข้ามาทำงาน จากตัวอย่างดังกล่าวนี้ มีประโยชน์อย่างมากสำหรับผู้ทำการตัดสินใจเนื่องจากเหตุการณ์เกิดขึ้นบ่อยหรือมีแนวโน้มที่ชัดเจนอันนำไปสู่การตัดสินใจที่ถูกต้อง กรณีเดียวกันนี้ ความผิดพลาด (Error) หรือความโน้มเอียง (Bias) เป็นผลมาจากการเรียนรู้ดังกล่าวนี้ เมื่อนำกลับไปทบทวนและถูกครอบงำโดยปัจจัยที่ไม่สัมพันธ์กับความถี่ของการเกิดขึ้นของเหตุการณ์ (Northcraft ; Neale อ้างใน Luthans. 2005: 449) เช่น ถ้าคำตอบโดยสามัญสำนึกของคำถามข้อ 1 ข้างต้นคือ (a) หรือเห็นว่าคำจำนวนมากในภาษาอังกฤษมักที่ขึ้นต้นด้วย r เป็นอักษรที่ 3 ของคำ กรณีดังกล่าวนี้อธิบายด้วยความโน้มเอียงที่เกิดขึ้น (Availability Bias) คนส่วนใหญ่มักครุ่นคิดแต่คำที่ขึ้นต้นด้วย r เนื่องจากการยากที่จะคิดถึงคำที่มีอักษร r อยู่ลำดับที่ 3 ของคำ ดังนั้น จึงมักสรุปว่าคำที่ มักขึ้นต้นด้วย r มีจำนวนมากกว่าอักษรตัวที่ 3 ของคำ ซึ่งเป็นคำตอบที่ผิด กล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ คำที่ขึ้นต้น r เป็นคำที่มนุษย์สามารถจดจำและคิดถึงได้มากกว่า และเป็นผลทำให้ได้ข้อมูลที่ไม่ถูกต้องและเป็นผลทำให้เกิดการตัดสินใจที่ผิดพลาด

2. *The Representativeness Heuristic* กฎที่สองนี้ใช้หลักของการตัดสินใจที่ตั้งอยู่บนความคล้ายคลึงของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในลักษณะเป็นการพิจารณาด้วยความเหมือนของสถานการณ์ที่มีต่อกระบวนการอันเป็นที่มาของเหตุการณ์ที่คล้ายคลึงกัน (Stereotypes of Similar Occurrence) ผู้มีอำนาจตัดสินใจจะใช้ Representativeness Heuristic เมื่อเขาได้คาดการณ์ความสำเร็จของสินค้าตัวใหม่ด้วยพื้นฐานความจริงที่เกิดของสินค้าที่ประสบผลสำเร็จและไม่ประสบผลสำเร็จในอดีตที่ผ่านมา (Bazerman อ้างใน Luthans. 2005: 449) อย่างไรก็ตาม หากพิจารณากับ Availability Heuristic การคิดแบบตัวอย่างนี้ (Representativeness Thinking) อาจถูกโน้มเอียงและนำไปสู่การตัดสินใจที่ผิดพลาดได้ ตัวอย่างเช่นคนส่วนมากมักเลือก (c) เป็นคำตอบสำหรับคำถามข้อ 2. เพราะเป็นคำตอบที่มีความเป็นไปได้มากที่สุด และมีเหตุผลว่าคำตอบ (a) และ (b) น่าจะเป็นคำตอบที่ไม่น่าเกิดขึ้นมากที่สุด อย่างไรก็ตาม กรณีดังกล่าวเป็นการใช้ตรรกะที่ผิด เนื่องจากคำตอบของคำถามนี้อาจเกิดขึ้นได้เท่าๆ กันทั้งหมด ดังเช่น ที่ Northcraft และ Neale ได้อธิบายไว้ว่า “ปัญหาดังกล่าวนี้คือว่าเรามักเชื่อว่าลำดับของเหตุการณ์ที่ไม่มีความสัมพันธ์กันนั้น (เช่น การเกิดของทารกทั้ง 8 คน) น่าจะมีพื้นฐานมาจากกระบวนการเกิดขึ้นโดยไม่ได้มีการจัดเรียง (Random Process) เมื่อลำดับของเหตุการณ์นั้นมีระยะเวลาสั้นๆ ในการเลือกตามความชอบ ผู้มีอำนาจตัดสินใจจึงมักเลือกตัวอย่างเหตุการณ์สำคัญด้วยเช่นกัน (Northcraft ; Neale อ้างใน Luthans. 2005: 449)

3. *The Anchoring and Adjustment Heuristic* การเรียนรู้ตามกฎนี้ ผู้มีอำนาจตัดสินใจมักตัดสินใจโดยเริ่มพิจารณาจากมูลค่าเบื้องต้น (Initial Value) หรือตำแหน่งสำคัญของเหตุการณ์ก่อนนำไปปรับเข้าสู่ขั้นสุดท้าย ซึ่ง Bazerman ได้อธิบายไว้ว่า “มูลค่าเบื้องต้น (Initial Value) หรือจุดเริ่มต้นอาจเริ่มจากเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในอดีต (Historical Precedent) จากรูปแบบของปัญหาที่เกิดขึ้น หรือจากข้อมูลที่ไม่มีความสัมพันธ์กัน (Random information) เช่น ผู้มีอำนาจตัดสินใจมักกำหนดเงินเดือนของลูกจ้างโดยพิจารณาปรับปรุงจากฐานเงินเดือนในปีก่อน อย่างไรก็ตาม ความโน้ม

เอียงหรือผลความผิดพลาดของการตัดสินใจสามารถเปลี่ยนแปลงไปสู่กฎของการตัดสินใจของตน Bazerman พบว่าเมื่อจะปรับค่าตอบแทนให้สูงกว่าการประเมินของผู้ช่วย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือ คนส่วนใหญ่มักใช้การประเมินของผู้ช่วยเป็นจุดเริ่มต้น (ซึ่งเป็นข้อมูลที่ไม่มีความสัมพันธ์) ของการประเมินโดยจะปรับเปลี่ยนค่าตอบแทนจากจุดดังกล่าว(Luthans อ้างใน ธิตาร์ตน์.2005: 16)

จากข้างต้น อาจกล่าวได้ว่าแบบจำลองที่พิจารณาจากการเรียนรู้และความโน้มเอียง (The judgmental Heuristics and Biases Model) ตั้งอยู่บนพื้นฐานกระบวนการความรู้ความเข้าใจที่มีความสลับซับซ้อนและสัมพันธ์กัน ซึ่งง่ายต่อการอธิบายว่ากรณีใดบ้างที่ผู้มีอำนาจตัดสินใจสามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้อง ในความเป็นจริงความรู้ความเข้าใจนี้ได้ปรากฏในแนวความคิดหลักอันเป็นพฤติกรรมขององค์กร (Organizational Behavior) เป็นพื้นฐานของทฤษฎีและการศึกษาเพิ่มเติมต่อไป

แบบจำลองพฤติกรรมทางสังคม (The Social Model) (Luthans. 2005: 445)

ตัวแบบนี้ตรงข้ามกับตัวแบบที่มีเหตุผลทางเศรษฐกิจ คือตัวแบบสังคม (Social Model) นักจิตวิทยา ซิกมันด์ ฟรอยด์ (Sigmund Freud) เสนอว่ามนุษย์นั้นประกอบด้วยความรู้สึก อารมณ์ และสัญชาตญาณต่าง ๆ ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่เกิดขึ้นอย่างไม่มีเหตุผล (irrational) ถ้ากล่าวว่าเป็นจริง บุคคลก็ไม่สามารถทำการตัดสินใจที่มีประสิทธิภาพได้

นักจิตวิทยามองว่าอิทธิพลทางจิตวิทยา (Psychological Influences) มีผลกระทบต่อพฤติกรรมการตัดสินใจอย่างมีนัยสำคัญ(Gray อ้างใน Luthans. 2005: 445) นักจิตวิทยาในปัจจุบันยอมรับความคิดเห็นของฟรอยด์ อาจกล่าวได้ว่านักจิตวิทยาแทบทุกคนเห็นด้วยว่าแรงกดดันทางสังคม (Social Pressures) และอิทธิพลทางสังคม (Social Influences) อาจเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ผู้บริหารตัดสินใจทำอะไรไปโดยไม่มีเหตุผลได้ ผลการทดลองของ Solomon Asch แสดงให้เห็นถึงความไม่มีเหตุผลของมนุษย์ (Asch อ้างใน Luthans. 2005: 445) ซึ่งผลงานดังกล่าวได้ศึกษาจากบุคคลหลายประเภทในลำดับที่ 7 ถึง 9 ของแต่ละกรณีศึกษานำมาเปรียบเทียบกับบุคคลในแต่ละกลุ่ม ซึ่งจะมีอยู่ 1 กลุ่มถูกกำหนดให้ตอบผิดจำนวน 12 ข้อจากคำถามทั้งหมด 18 ข้อของการแสดงความคิดเห็น (Line-judgment Trail) การศึกษาดังกล่าวพบว่าร้อยละ 30 จาก 123 กรณีศึกษา (Naïve Subject) สร้างแรงกดดันต่อกลุ่ม ส่งผลให้ 12 เหตุการณ์ (Test situation) เป็นคำตอบที่ไม่ถูกต้องเรียกได้ว่ามากกว่า 1 ใน 3 ของกรณีศึกษาที่ได้มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจของคน แม้จะรู้ว่าเป็นการตัดสินใจที่ผิดก็ตาม

1 ใน 3 จากกรณีศึกษาของ Asch ใช้การกำหนดว่า ความถูก-ผิด ขาว-ดำ เป็นเงื่อนไขในการเปรียบเทียบแต่ละกรณีศึกษาตามหลักตรรกศาสตร์ (Logical Conclusion) ที่ว่าโลกปัจจุบันเป็นมักเป็นสีเทา (Gray World) ซึ่งเต็มไปด้วยผู้คนที่ยพยายามปรับความขัดแย้งดังกล่าวให้จบสิ้น (Irrational Conformist) นำไปสู่สภาพลักษณะเช่นเดียวกับ Asch's line (Management Decision) มีข้อสงสัยว่าอิทธิพลทางสังคมมีความสำคัญที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกทางเลือกในเชิงการ

เชิงบริหารของผู้ตัดสินใจแค่นั้น รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงในทางจิตวิทยาในด้านอื่นๆ ด้วย เช่น ความลำเอียงในบางเรื่องของผู้มีอำนาจตัดสินใจที่ไปยึดติดกับทางเลือกที่ไม่ดี (Bad Decision Alternative) ด้วยเหตุนี้จึงไม่สามารถนำไปใช้ได้จริงในทุกกรณี Staw และ Ross เรียก 4 เหตุผลหลักที่ใช้ในสถานการณ์ดังกล่าวนี้ว่า การขยายข้อผูกมัด (Escalation of Commitment) (Staw; Ross อ้างใน Luthans. 2005: 446) ดังนี้

1. ลักษณะพิเศษของโครงการ (Project Characteristics) เป็นเหตุผลแรกของการตัดสินใจเพิ่มขึ้น ซึ่ง Project Characteristics ไม่ว่าจะเป็นผลตอบแทนจากการลงทุนที่ล่าช้า (Delayed Return on Investment) หรือปัญหาที่เคยเกิดขึ้นก่อนหน้านี้ ซึ่งอาจทำให้ผู้ตัดสินใจสับสนที่ท่า ทำให้ต้องเพิ่มข้อผูกมัด (Commitment) ซึ่งเป็นหนทางนำไปสู่การกระทำที่ผิด

2. Psychological Determinants การตัดสินใจที่ไม่ดี อาจเป็นเพราะผู้มีอำนาจตัดสินใจเกิดข้อผิดพลาดในระบบข้อมูลข่าวสาร (โดยใช้ปัจจัยที่โน้มเอียง (Biased Factors) หรือมีความเสี่ยงสูงนำมาใช้ตัดสินใจ) ในทางเดียวกันผู้มีอำนาจตัดสินใจจะมีความเป็นอัตตา (Ego-Involvement) ฉะนั้นข้อมูลเชิงลบจะถูกกลบเกลื่อนและมาตรการป้องกัน (Defensive Shield) จะถูกนำมาใช้

3. Social Forces (แรงกดดันทางสังคม) อาจพิจารณาได้ว่าแรงกดดันนี้มีผลต่อผู้มีอำนาจตัดสินใจ โดยเฉพาะกรณีที่ผู้มีอำนาจตัดสินใจต้องการรักษาหน้าตาของตนเอง การกระทำดังกล่าวอาจเสริมหรือเพิ่มข้อผูกมัด (Commitment) ที่เป็นหนทางนำไปสู่การทำความผิดได้

4. Organizational Determinants ไม่เพียงแต่ Project Characteristics ที่ปรับตัวเองไปสู่การเพิ่มขึ้นของการตัดสินใจที่ผิด แต่อาจทำให้การติดต่อสื่อสารล้มเหลว ความผิดพลาด ในการปฏิบัติหน้าที่ และการต่อต้านเปลี่ยนแปลง

การศึกษาในปัจจุบันนำมาใช้สนับสนุนการขยายข้อผูกมัด (Escalation of Commitment) ในลักษณะของความสัมพันธ์ระหว่างต้นทุนจม (คือ ต้นทุนที่เกิดขึ้นแล้วไม่มีการเปลี่ยนแปลงใดๆ แม้ว่าจะตัดสินใจเลิกกิจการหรือเปลี่ยนนโยบายใหม่ไปแล้ว) กับการทำให้ โครงการสมบูรณ์ (Project Appraisal) ได้แก่ การตัดสินใจว่าจะใช้เวลาและเงินในการเพิ่มโอกาสของความเป็นได้ให้เกิดความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ดี Escalation of Commitment การเปลี่ยนแปลงของมนุษย์กรณีอื่นๆ ได้ครอบคลุมถึงประเด็นของกฎเกณฑ์ที่มีความสำคัญต่อพฤติกรรมตัดสินใจทางการบริหาร (Management Decision Making) ซึ่งเป็นพฤติกรรมการบริหารที่ไม่สมเหตุผลแต่ในความเป็นจริงยังพอเป็นไปได้ เช่น ผู้เขียน และเพื่อนได้นำผลงานการศึกษา 2 ชิ้น ทำการทดลองในห้องทดลอง (Laboratory) และพื้นที่อื่น (Field) โดยไม่มีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ (Fred ; Robert อ้างใน Luthans. 2005: 447) แต่ได้รับอิทธิพลจากข้อมูลที่นำเสนอโดยคอมพิวเตอร์มากกว่าข้อมูลที่ไม่ได้แสดงด้วยคอมพิวเตอร์ ในทางตรงกันข้ามกรณีข้อพิจารณาเหล่านี้ ในอีกด้านหนึ่งของเป็นความจริงกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ผู้มีอำนาจตัดสินใจได้รับอิทธิพลจากกิจกรรมที่ตนได้เลือกโดยข้อมูลที่ถูกลำ

เสนอโดยคอมพิวเตอร์ ผู้มีอำนาจตัดสินใจที่ไม่มีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์มากนัก อาจเชื่อข้อมูลข่าวสารมากกว่าผู้ตัดสินใจที่มีความรู้ด้านดังกล่าวเลย

สรุปแล้วไม่ว่าจะเป็นในชีวิตส่วนตัวหรือชีวิตขององค์กรล้วนต้องเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจหรือการเลือกกระหนทางเลือกที่เป็นไปได้ที่เหมาะสมหรือพอใจที่สุด ทั้งนี้เพื่อให้บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ การตัดสินใจนี้จะแฝงอยู่ในหน้าที่การบริหารอื่นๆ ไม่ว่าจะเป็นการวางแผน การจัดองค์การ ไปจนถึงการควบคุม ตัวของการตัดสินใจนั้นจึงมีลักษณะเปลี่ยนแปลงและต่อเนื่อง ดังนั้นการตัดสินใจจึงมีลักษณะพลวัต

การตัดสินใจอาจกระทำโดยเอกบุคคลหรือโดยกลุ่ม โดยผู้ตัดสินใจควรจะพิจารณาถึงผลกระทบหรือผลประโยชน์ที่ตกแก่องค์การเป็นสำคัญ แต่ถึงกระนั้นการพิจารณาผลกระทบต่อตนเองก็มีอิทธิพลอยู่บ้างเป็นธรรมดา การตัดสินใจในองค์การอาจเป็นแบบที่กำหนดไว้ล่วงหน้า นั่นก็คือการแก้ปัญหาอาจมีการเตรียมการไว้บ้างแล้ว โดยอาศัยวิธีการทำตามกฎระเบียบหรือมาตรฐานที่กำหนดซึ่งปรากฏผลดีในอดีตมาแล้ว การตัดสินใจแบบนี้มักเป็นเรื่องในกิจวัตรประจำวัน ส่วนการตัดสินใจที่ไม่กำหนดไว้ล่วงหน้าจะมีลักษณะตรงกันข้ามกับการตัดสินใจที่กำหนดไว้ล่วงหน้า เพราะจะเน้นการแก้ปัญหาที่คลุมเครือและสลับซับซ้อนมิได้เตรียมการหรือกำหนดรูปแบบไว้ล่วงหน้า การตัดสินใจต้องอาศัยความรู้ความสามารถ ความคิดสร้างสรรค์ ดุลยพินิจ สำนักส่วนตัว การตัดสินใจเหล่านี้เป็นการตัดสินใจในระดับมหภาคมักเกี่ยวกับกลยุทธ์องค์การ ซึ่งส่งผลต่อองค์การโดยส่วนรวมอย่างสำคัญ

สำหรับเทคนิคการตัดสินใจนั้น ปรากฏการพัฒนาเทคนิคอย่างหลากหลาย ได้แก่การใช้ประสบการณ์และดุลยพินิจ ยุทธวิธีการรื้อ การใช้ตัวแบบหรือวิธีเชิงปริมาณ การระดมสมอง เดลฟีเทคนิค เป็นต้น ทั้งนี้ก็เพื่อการตัดสินใจจะมีระดับสูงทั้งในแง่คุณภาพและปริมาณ

5. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นิรมล เลี้ยวขวลิต (2544) ได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการเกษียณอายุก่อนกำหนดของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ยังไม่ตัดสินใจเข้าร่วมโครงการฯ ลักษณะผลประโยชน์ตอบแทนที่มีผลต่อการ จูงใจในทัศนะของกลุ่มตัวอย่าง จากสูงไปต่ำคือการที่ กฟภ. จะรับภาระในการเสียภาษีเงินกองทุนสงเคราะห์แทนพนักงานที่เข้าร่วมโครงการฯ รองลงมาคือการได้รับสิทธิในการรักษาพยาบาลในสถานพยาบาลของ กฟภ. หลังเกษียณอายุ ถัดมาได้แก่ การได้รับเงินตอบแทนพิเศษสูงสุดไม่เกิน 30 เท่า ของเงินเดือนการได้รับเงินทุนสงเคราะห์/เงินกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ การที่ กฟภ. จะจัดการทดสอบสมมติฐานด้วยค่าไคสแคว (Chisquare) ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 พบว่า ตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการเกษียณอายุก่อนกำหนดของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ระยะเวลาของโครงการฯ ส่วนตัวแปรที่ไม่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการเกษียณอายุก่อนกำหนดของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่คุณสมบัติของผู้เข้าร่วมโครงการฯ ผลประโยชน์ตอบแทน และการรับรู้ข้อมูลข่าวสาร

ธิตติรัตน์ อธิสุวรรณ (2548) ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจสมัครสมาชิกการฃาปนกิจสงเคราะห์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ : ศึกษาเฉพาะกรณีของข้าราชการตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดนราธิวาส ซึ่งผลการศึกษาพบว่าข้าราชการตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดนราธิวาสที่สมัครสมาชิกการฃาปนกิจสงเคราะห์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ มีรูปแบบการตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้ ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล และปัจจัยทางเศรษฐกิจที่แตกต่างกัน ไม่มีผลต่อการตัดสินใจในแต่ละรูปแบบ และการบริหารงานการฃาปนกิจสงเคราะห์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ และความเสี่ยงภัยในหน้าที่การงาน เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจสมัครสมาชิกการฃาปนกิจสงเคราะห์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ

บรรจง รัตนพราหมณ์ (2541) ได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข.) : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดอำนาจเจริญ ซึ่งผลการศึกษาพบว่า ข้าราชการกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความรู้ความเข้าใจในผลประโยชน์ที่ได้รับจากการเป็นสมาชิก กบข. มาก คาดหวังในผลประโยชน์ที่จะได้รับจากการเป็นสมาชิก กบข. มาก และข้าราชการส่วนใหญ่ได้รับข้อมูลข่าวสารน้อย ไม่ได้รับความรู้จากเจ้าหน้าที่คลังจังหวัด และปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเข้าเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (ข้อมูลอายุราชการ สถานภาพสมรส รายได้ เงินออม ความคาดหวังในผลประโยชน์ ข่าวสารและการได้รับความรู้จากเจ้าหน้าที่คลังจังหวัด

รัฐกร เลิศไกร (2540) ได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่ผลต่อการตัดสินใจ สํารองเลี้ยงชีพ : ศึกษากรณีบริษัทวิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด ซึ่งผลการศึกษาสรุปได้ว่าปัจจุบันการออมกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงาน บริษัทวิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด ถือเป็นสวัสดิการอย่าง

หนึ่งที่บริษัทนัดให้กับพนักงาน โดยที่พนักงานทุกคนจะต้องหักเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ในอัตราต่างๆ ทุกเดือนและทางบริษัทจะจ่ายเงินสมทบเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพให้กับพนักงานทุกเดือนเช่นกัน โดยที่อัตราการหักเงินสะสมและเงินสมทบเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพให้กับพนักงานทุกเดือนเช่นกัน โดยที่อัตราการหักเงินสะสมและเงินสมทบเข้ากองทุนฯ นั้นทางคณะกรรมการกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของบริษัทวิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด มีความสนใจที่จะออมกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเป็นอย่างดี โดยที่พนักงานตัดสินใจหักเงินสะสมเข้ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ในอัตราที่เพิ่มขึ้น ร้อยละ 73.9 และหักเงินในอัตราที่เท่าเดิมร้อยละ 26.1 ซึ่งสรุปว่าสภาพปัจจุบันนี้พนักงานบริษัทวิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด มีความสนใจในการออมกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเป็นอย่างดี แสดงว่ากองทุนสำรองเลี้ยงชีพให้ประโยชน์แก่พนักงานของบริษัทวิทยุเปลี่ยนแปลงอัตราการออมกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ ร้อยละ 63.6 ให้เหตุผลที่ว่าได้รับสิทธิประโยชน์จากกองทุนเพิ่มขึ้น รองลงมาเป็นรายได้ครอบครัวเพิ่มขึ้นและอายุการทำงานเพิ่มขึ้น (ร้อยละ 35.2 และ 1.5 ตามลำดับ) และในการเปลี่ยนแปลงอัตราการออมทุกครั้ง ส่วนใหญ่ (ร้อยละ 90.5) ตัดสินใจเปลี่ยนแปลงด้วยตัวเองเพียงร้อยละ 8.9 เปลี่ยนแปลงตามเงื่อนไขของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพและในส่วนของผลการสำรวจผลประโยชน์จากกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเพิ่มขึ้น พบว่า 2 ใน 3 (ร้อยละ 73.9) จะตัดสินใจออมกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพเพิ่มขึ้น เพียงร้อยละ 26.1 ที่ตัดสินใจออมเท่าเดิมเป็นเพราะคนที่เงินเดือนสูงถ้าออมในอัตราที่สูงเงินเดือนที่จะถูกหักสะสมเข้ากองทุนก็มาก ยกตัวอย่างเช่นเงินเดือน 60,000 บาท หักสะสม 10% ของเงินเดือนเท่ากับ 6,000 ต่อเดือนและเงินก้อนนี้ก็ไม่สามารถจะถอนออกมาใช้จ่ายได้ และในเรื่องของการเปลี่ยนแปลงอัตราเงินหักสะสมก็สามารถทำได้ปีละครั้งเท่านั้น จึงเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้การตัดสินใจในการออมกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพของพนักงานบริษัทวิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด อยู่ในอัตราที่ต่ำ การรับรู้และความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ กว่า 4 ใน 5 (ร้อยละ 88.9) มีความรู้อยู่ในระดับสูง ในด้านข้อมูลข่าวสารของกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ พบว่า 2 ใน 3 (ร้อยละ 62.8) ได้รับข้อมูลข่าวสารค่อนข้างน้อยและการตัดสินใจในการออมกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพนั้น 2 ใน 3 (ร้อยละ 65.6) ของผู้ออมจะใช้ข้อมูลข่าวสารเพื่อประกอบการพิจารณาในการตัดสินใจออม และร้อยละ 34.4 ที่ไม่ได้ใช้ข้อมูลข่าวสารประกอบการตัดสินใจออมกับกองทุนฯ ด้วยเหตุผลดังกล่าวทางกองทุนฯ ต้องเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารให้มากกว่านี้

มอยแซนด์ (Moisand Dan. April 2000) ได้เขียนบทความเรื่อง Effective Financial Planning in The Presence of Judgmental Heuristics. โดยกล่าวว่า นักวางแผนทางการเงินที่สามารถชี้ให้เห็นถึงการแก้ปัญหาที่ไม่ถูกต้อง จากการนำเอาวิธีแก้ปัญหาที่ไม่มีกฎเกณฑ์ตามตัวมาใช้ในการตัดสินใจจะช่วยให้ลูกค้าบรรลุเป้าหมายของเขาได้ วิธีตัดสินใจแบบไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัวนี้เป็นวิธีลัด ในการตัดสินใจช่วยให้การจัดลำดับข้อมูลที่ยุ่งยากซับซ้อนเป็นไปอย่างรวดเร็ว และหาข้อสรุปได้เร็วยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามวิธีนี้มักจะนำมาซึ่งบทสรุปที่ผิด มุมมองส่วนตัวของบางคนอาจมองบทสรุปที่ผิดเหล่านี้เป็นเรื่องที่ต้องถูกต้องและเชื่อว่าจะ ได้เรียนรู้จากสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ ในแง่ทางการเงินท้ายที่สุดแล้ว มันคือ การประหยัดเวลาแต่สิ้นเปลืองเงินทองโดยเปล่าประโยชน์ โดยเรื่อง

รวมในจิตใจ อคติฝังใจ ความลำเอียง สิ่งเหล่านี้บอกเป็นนัยให้รู้ว่า ได้นำเอาวิธีการแก้ปัญหาแบบไม่มีกฎเกณฑ์ที่ชัดเจนมาใช้ในบางโอกาสวิธีนี้ก็อาจเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบการและลูกค้าได้

สลอนิม (Slonim Robert Leonard. 1995) ได้ศึกษาเรื่อง Learning, Bounded Rationality, and Financial Incentives : An Experimental Analysis. จากการศึกษาพบว่า การทดลองในห้องทดลอง 2 แห่ง ถูกออกแบบมาเพื่อศึกษาว่า ประสิทธิภาพส่วนตัวที่ได้จากงานที่ต้องตัดสินใจเลือก มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมอย่างไร สิ่งแวดล้อมอันแรกคือ ให้คน 2 คน สร้างเกมซื้อขายขึ้นมา สิ่งแวดล้อมที่สองจะเป็นงานส่วนตัวที่ต้องค้นคว้า สิ่งที่ต้องการจากการทดลองทั้ง 2 อย่างคือ ให้ผู้เล่นตัดสินใจหลายๆ ครั้ง และเปิดโอกาสให้มีการเรียนรู้ ในงานที่ต้องค้นคว้าจะไม่มีข้อมูลใหม่ให้ระหว่างทำการทดลอง อย่างไรก็ตามพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปขณะทำการทดลองเริ่มจะคงที่มากขึ้น ซึ่งไม่สัมพันธ์กันอย่างมีเหตุมีผลตามหลักเศรษฐศาสตร์วิทยา ยิ่งไปกว่านั้น งานที่ต้องตัดสินใจจำเป็นต้องให้กำหนดกลยุทธ์ทั้งหมดเพื่อหาคำตอบมากกว่าการให้เลือกทำเป็นลำดับขั้นตอนไป สิ่งที่เห็นคือพฤติกรรมที่เปลี่ยนไปเริ่มคงที่เร็วกว่าเดิม พฤติกรรมนี้สนับสนุนทฤษฎีของ Simon (1957) และ Camerer(1990) ที่ว่า การทดลองเชิงทดลองนี้จะก่อให้เกิดผลสำคัญต่อพฤติกรรมในการตัดสินใจภายใต้สภาวะแวดล้อมที่ยังยากซับซ้อนได้เป็นอย่างดี

คาร์แมน (Carman, Katherine Grace. 2003) ได้ศึกษาเรื่อง Three Essays on Household Behavior จากการศึกษาพบว่า การแสดงความเห็นของ 3 บทนี้เป็นการพิจารณาพฤติกรรมการใช้จ่ายในครัวเรือน โดยรายละเอียดของข้อมูลอยู่ในระดับจุลภาค

บทที่ 1 พิสูจน์บทบาทของอิทธิพลทางสังคมว่ามีผลต่อการตัดสินใจส่วนตัวในการบริจาคเงินช่วยเหลือแก่สาธารณะประโยชน์ การวัดอิทธิพลทางสังคมเป็นสิ่งที่ท้าทายเพราะ กลุ่มทดสอบที่เลือกหากไม่สังเกตอาจมีผลกระทบร้ายแรงแก่สมาชิกในกลุ่มทั้งหมด ทำให้พฤติกรรมของสมาชิกในกลุ่มถูกกำหนดไปในทางเดียวกัน ข้อมูลทางด้านสิทธิต่างๆ ของบริษัทต่างชาติขนาดใหญ่ที่ได้จากการณรงค์ให้เกิดขึ้นในสถานที่ทำงาน สามารถนำมาใช้ปราบปรามพวกที่ชอบใช้อิทธิพลทางสังคมก่อนความวุ่นวาย ในบทนี้จะวางปัญหาของอิทธิพลทางสังคมว่าเป็นเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมส่วนตัว กับพฤติกรรมของพวกขุนนางชั้นสูง โดยการเลือกใช้เครื่องมือที่เหมาะสมกับพฤติกรรมกลุ่ม สรุปว่าพฤติกรรมส่วนตัวมีผลกระทบต่ออิทธิพลทางสังคม ซึ่งถ้ามองกันในเรื่องของเงินเดือน หรือเรื่องเพศแล้ว อิทธิพลทางสังคมจะมีบทบาทมากกว่า

บทที่ 2 พิสูจน์บทบาทของอิทธิพลทางสังคมที่มีต่อการเลือกบริจาคเพื่อการกุศล ในบทนี้ใช้ข้อมูลที่ได้จากการจัดงานรับบริจาคเพื่อการกุศลในสถานที่ทำงานต่างๆ พนักงานส่วนใหญ่จะบริจาคให้แก่องค์กรที่ทำโดยไม่หวังผลกำไร อย่างไรก็ตาม คนส่วนใหญ่จะเลือกบริจาคให้แก่องค์กรในท้องถิ่นของตัวเองอย่างเดียว ปัญหาในการวัดพฤติกรรมทางสังคม จึงทำได้แค่ประเมินความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมส่วนตัว กับ พฤติกรรมของขุนนางชั้นสูง จากการเลือกเครื่องมือที่เหมาะสมกับพฤติกรรมกลุ่มเท่านั้น

บทที่ 3 ใช้แบบสำรวจทางการเงินของผู้บริโภคและแบบจำลองวงจรชีวิตของการใช้จ่ายเงินตามความจำเป็นที่มีผลต่อความอยู่รอดของแต่ละคน การทำประกันชีวิต ไม่ใช่สิ่งที่ทำให้เกิด

ปัญหาทางการเงินของวงจรชีวิตแต่ละคน พบว่าการทำประกันเป็นส่วนหนึ่งในค่าใช้จ่ายของครอบครัวที่ทำเพื่อรองรับความเสี่ยง ความไม่แน่นอนที่อาจเกิดขึ้นกับพวกเขา การทำประกันได้แพร่หลายในหมู่คู่สามีภรรยาที่อายุน้อย ซึ่งคู่สมรสส่วนใหญ่จะหาความคุ้มครองมาให้ภรรยา มากกว่าสามี

แฮร์ริสัน และเพนลิเทียร์ (Garrison E. Frank: Pelletier, Monique A.1997) ได้ศึกษาเรื่องทัศนคติในการจัดการซึ่งนำไปสู่ กลยุทธ์ในการตัดสินใจระหว่างผลตอบแทนสูงสุด กับผลลัพธ์ที่พึงพอใจ จากการศึกษาพบว่า การเปรียบเทียบระหว่างพฤติกรรมที่มองแค่ผลตอบแทนสูงสุดเป็นหลักกับพฤติกรรมที่มองความพึงพอใจเป็นสำคัญ ว่าเป็นทัศนคติในการจัดการซึ่งนำไปสู่กลยุทธ์ของการตัดสินใจ พฤติกรรมที่มองแค่ผลตอบแทนสูงสุด มุมมองจะเป็นแบบนักธุรกิจ ไม่มีกฎเกณฑ์ตายตัวในการตัดสินใจ ปัญหา คือมีความรู้เป็นอย่างดีกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นตามมาจากการเลือกตัดสินใจแบบนี้อย่างไรก็ตาม พฤติกรรมการตัดสินใจในโลกของความเป็นจริงนั้น สมมติฐานดังกล่าวใช้ไม่ได้ มีแต่จะทำให้การตัดสินใจผิดพลาด หาความแน่นอนไม่ได้ ในทางกลับกัน พฤติกรรมที่มองความพึงพอใจเป็นหลักก่อให้เกิดการตัดสินใจกระทำ ส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ นำมาซึ่งความพึงพอใจสูงสุดพฤติกรรมแบบนี้จะนำไปสู่การตัดสินใจที่ดีกว่า พฤติกรรมการตัดสินใจซึ่งมองแค่เรื่องผลตอบแทนสูงสุดเท่านั้น

โบเวนและคิว (Bowen,james;Qiu,Ai-Lei. April 1992) ได้เขียนบทความเรื่อง Satisficing when buying information,Organizational Behavior and Human Decision Processes จากการศึกษาเปรียบเทียบมูลค่าที่คาดว่าจะได้ และความพอใจที่คาดว่าจะได้รับว่ามีความเกี่ยวข้องกันกับการตัดสินใจรับข้อมูลข่าวสารของคน Simon ให้คำจำกัดความของ “ความพึงพอใจ” ว่าเป็นการเลือกกระทำในสิ่งที่ดีพอ ข้อมูลถูกรวบรวม จากการทดลอง 2 แห่งแยกกันคนละที่ ณ มหาวิทยาลัยเท็กซัส อาร์ลิงทอลล์ การทดลองที่ 1 ทดสอบโดยนักเรียน 36 คน การทดลองที่ 2 ทดสอบโดยนักเรียน 26 คน ในการทดลองครั้งแรก นักเรียนต้องเลือกข้อมูลที่เป็นประโยชน์ให้ได้มากที่สุด ในการทดลองที่ 2 ก็ใช้วิธีเดียวกัน แต่ให้ทำงานที่ต้องตัดสินใจ ภายใต้สิ่งเร้าที่กำหนด ผลการทดลองสรุปว่า การมีทางเลือกเข้ามา จะดึงดูดความสนใจได้มากกว่า เห็นได้ชัดว่าพฤติกรรมการรับรู้ข้อมูลข่าวสารนั้น ความพึงพอใจที่ได้ เป็นตัวสนับสนุนพฤติกรรมดังกล่าวได้ดีที่สุดดีกว่ามูลค่าที่คาดว่าจะได้รับ กับประโยชน์ที่คิดว่าจะได้เสียอีก

จากการทบทวนวรรณกรรมและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจึงได้ ตัวแปรอิสระ คือ ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลประกอบไปด้วย เพศ อายุ ภูมิลำเนา ระดับการศึกษา กลุ่มภาคฐานตามท้าย พ.ร.บ.สภาที่ปรึกษาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2543 และตัวแปรตาม คือ การตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้การวิจัยแบบย้อนรอย โดยดำเนินการ

- 1.การกำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง
- 2.การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 4.การวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดประชากรและการสุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ

1. สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จำนวน 99 คน
 2. ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 10 คน
- รวมประชากรที่ใช้ในการศึกษา 109 คน

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของยามาเน (Taro Yamane.1973)

สูตร

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

โดยที่

N แทน	จำนวนประชากรทั้งหมด
n แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
e แทน	ความคลาดเคลื่อนของกลุ่มตัวอย่าง

แทนค่า

$$\begin{aligned} n &= \frac{109}{1.2725} \\ &= 85.65 \\ &\approx 86 \end{aligned}$$

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 86 คน

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการวิจัย

การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ในส่วนของข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเพื่อใช้ในการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาหมอกควันกับสุขภาพเด็กไทย กับ รูปแบบการตัดสินใจในเชิงความมีเหตุผลทางเศรษฐกิจ รูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลแบบจำกัดขอบเขต รูปแบบการตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้ และรูปแบบการตัดสินใจเชิงพฤติกรรมทางสังคม โดยวิธีการสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha Coefficients) ได้ค่าความเชื่อมั่น 0.804 ซึ่งจัดว่ามีระดับความเชื่อมั่นอยู่ในเกณฑ์ที่สูง สามารถนำไปใช้ได้

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
2. ผู้วิจัยคัดเลือกเฉพาะแบบสอบถามที่ตอบครบทุกข้อ
3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจให้คะแนน แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ

การจัดกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การประมวลผลข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows (statistical package for the social science for windows)

2. เกณฑ์การวัด โดยมีการวัดระดับจากค่าเฉลี่ยดังนี้

ค่าเฉลี่ย	ระดับ
4.21-5.0	เห็นด้วยมากที่สุด
3.41-4.20	ค่อนข้างเห็นด้วย
2.60-3.40	เห็นด้วยปานกลาง
1.80-2.59	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย
1.00-1.79	ไม่เห็นด้วย

3. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1. สถิติพรรณนา
2. สถิติวิเคราะห์ ใช้ T- test Crosstaps และ one-way ANOVA

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการศึกษา การวิเคราะห์การตัดสินใจเชิงนโยบายของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ศึกษาเฉพาะกรณีนโยบายของคณะทำงานพัฒนาคุณภาพชีวิต สาธารณสุข และคุ้มครองผู้บริโภค สำหรับผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 86 คน ได้รับแบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 86 ชุด คิดเป็นร้อยละ 100 ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากแบบสอบถามไปประมวลผลด้วยโปรแกรม SPSS (The Statistical Package for the Social Sciences) และนำเสนอผลการศึกษาในรูปตารางและค่าสถิติ พร้อมกับคำอธิบายเชิงพรรณนาและวิเคราะห์ข้อมูลจากสถิติประกอบกัน

การเสนอผลการศึกษาค้นคว้า

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยเสนอผลการศึกษาค้นคว้าตามลำดับ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นเชิงนโยบายเชิงนโยบายของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

1. เพศ

ตาราง 1 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	78	90.7
หญิง	8	9.3
รวม	86	100.00

จากตาราง 1 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 90.7 และเป็นเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 9.3

2. อายุ

ตาราง 2 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 40 ปี	6	7.0
41-50 ปี	16	18.6
51-60 ปี	28	32.6
61-70 ปี	25	29.1
71 ปีขึ้นไป	11	12.8
รวม	86	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุอยู่ระหว่าง 51-60 ปีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.6 รองลงมาคืออายุระหว่าง 61-70 ปี คิดเป็นร้อยละ 29.1 มีอายุระหว่าง 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 18.6 อายุ 71 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 12.8 และมีอายุต่ำกว่า 40 ปี คิดเป็นร้อยละ 7.0 ตามลำดับ

3. ระดับการศึกษา

ตาราง 3 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ต่ำกว่าปริญญาตรี	11	12.8
ปริญญาตรี	23	26.7
สูงกว่าปริญญาตรี	52	60.5
รวม	86	100.00

จากตาราง 3 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 52 รองลงมาคือมีการศึกษาระดับปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 26.7 และมีการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี คิดเป็นร้อยละ 12.8 ตามลำดับ

4. ภูมิลำเนา

ตาราง 4 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ภาคใต้	7	8.1
ภาคเหนือ	9	10.5
ภาคกลาง ตะวันตก ตะวันออก	61	70.9
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	9	10.5
รวม	86	100.00

จากตาราง 4 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ในภาคกลาง ตะวันตก ตะวันออก คิดเป็นร้อยละ 70.9 รองลงมามีภูมิลำเนาอยู่ในภาคเหนือ และภาคตะวันออกเฉียงเหนือในสัดส่วนที่เท่ากัน และมีภูมิลำเนาอยู่ในภาคใต้ น้อยที่สุด

5. กลุ่มฐาน

ตาราง 5 แสดงจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามกลุ่มฐาน

กลุ่มฐาน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การผลิตด้านการเกษตร	13	15.1
การผลิตด้านอุตสาหกรรม	14	16.3
การผลิตด้านการบริการ	14	16.3
กลุ่มในภาคสังคม	18	20.9
กลุ่มในภาคฐานทรัพยากร	15	17.4
กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ	12	14.0
รวม	86	100.00

จากตาราง 5 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มฐานในภาคสังคม คิดเป็นร้อยละ 20.9 รองลงมาอยู่ในกลุ่มฐานทรัพยากร คิดเป็นร้อยละ 17.4 กลุ่มฐานการผลิตด้านอุตสาหกรรม และกลุ่มฐานการผลิตด้านการบริการในสัดส่วนที่เท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 16.3 กลุ่มฐานการผลิตด้านการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 15.1 และกลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ คิดเป็นร้อยละ 14.0 ตามลำดับ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับการตัดสินใจเชิงนโยบายของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ผลการวิเคราะห์ตามทฤษฎีแบบจำลองพฤติกรรมการตัดสินใจ 4 รูปแบบ พบว่าแต่ละประเภทการตัดสินใจมีจำนวนสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดังนี้ 1.รูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลทางเศรษฐกิจมีจำนวนทั้งสิ้น 26 คน 2.รูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลแบบจำกัดขอบเขตมีจำนวนทั้งสิ้น 23 คน 3.รูปแบบการตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้มีจำนวนทั้งสิ้น 20 คน 4.รูปแบบการตัดสินใจเชิงพฤติกรรมทางสังคมมีจำนวนทั้งสิ้น 17 คน โดยผลการศึกษาครั้งนี้

1. รูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลทางเศรษฐกิจ

ตาราง 6 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของรูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลทางเศรษฐกิจ ในประเด็นต่าง ๆ

ประเด็น	ความเห็น			
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. ควรกำหนดให้ขนมเด็กเป็นอาหารที่มีการกำหนดคุณภาพเพื่อป้องกันการเสี่ยงต่อสุขภาพเด็ก	4.81	.491	มากที่สุด	4
2. ควรจำกัดการขายขนมเด็กในโรงเรียนและสถานศึกษาเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง	4.81	.402	มากที่สุด	3
3. ควบคุมสารอาหารในการผลิตขนมเด็กโดยต้องแสดงบนฉลากเพื่อให้เป็นข้อมูลแก่ผู้ปกครองในการตัดสินใจเลือกซื้อขนมเด็กได้อย่างรอบคอบ	4.92	.272	มากที่สุด	1
4. ห้ามการโฆษณาขนมเด็กที่มีของแถมหรือของแถมของเล่นหรือของรางวัล เพื่อป้องกันโรคที่เกิดขึ้นในเด็ก เช่น โรคอ้วน โรคฟันผุ ฯลฯ	4.81	.491	มากที่สุด	5
5. ใช้สิทธิพิเศษหรือใช้มาตรการทางภาษีที่แตกต่างกันเป็นตัวควบคุมการผลิตขนมเด็กที่มีคุณภาพ	4.85	.368	มากที่สุด	2
รวม	4.84	.198	มากที่สุด	

จากตาราง 6 แสดงว่าสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีการวิเคราะห์การตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาหมอกควันกับสุขภาพเด็กไทย ภายใต้รูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลทางเศรษฐกิจอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดโดยประเด็นที่อยู่ในลำดับที่ 1 คือ ควบคุมสารอาหารในการผลิตขนมเด็กโดยต้องแสดงบนฉลากเพื่อให้เป็นข้อมูลแก่ผู้ประกอบการในการตัดสินใจเลือกซื้อขนมเด็กได้อย่างรอบคอบ ลำดับที่ 2 คือ ใช้สิทธิพิเศษหรือใช้มาตรการทางภาษีที่แตกต่างกันเป็นตัวควบคุมการผลิตขนมเด็กที่มีคุณภาพ ลำดับที่ 3 คือ ควรจำกัดการขายขนมเด็กในโรงเรียนและสถานศึกษาเพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง อันดับที่ 4 คือ ควรกำหนดให้ขนมเด็กเป็นอาหารที่มีการกำหนดคุณภาพเพื่อป้องกันการเสี่ยงต่อสุขภาพเด็ก และอันดับที่ 5 คือ ห้ามการโฆษณาขนมเด็กที่มีของแถมหรือของเล่นหรือของรางวัล เพื่อป้องกันโรคที่เกิดขึ้นในเด็ก เช่น โรคอ้วนและโรคฟันผุ ฯลฯ

2. รูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลแบบจำกัดขอบเขต

ตาราง 7 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของรูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลแบบจำกัดขอบเขต ในประเด็นต่าง ๆ

ประเด็น	ความเห็น			
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. กำหนดให้มีค่าเตือนในฉลากขนมเด็กเพื่อจำกัดมิให้มีการบริโภคเกินกว่า 2 ครั้งต่อวัน	4.45	.826	มากที่สุด	5
2. งดการโฆษณาขนมเด็กในรายการโทรทัศน์ที่มีเด็กเป็นกลุ่มเป้าหมาย เช่น รายการการ์ตูน รายการละครสำหรับเด็ก รายการเด็ก เป็นต้น	4.85	.366	มากที่สุด	2
3. ให้โรงเรียนและสถานศึกษาทุกแห่งปลอดการจำหน่ายขนมเด็กที่มีผลเสียต่อสุขภาพเด็ก	4.90	.308	มากที่สุด	1

ตาราง 7 (ต่อ)

ประเด็น	ความเห็น			
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ	ลำดับ
4. รัฐบาลโดย สำนักงานอาหารและยา (อย.) และสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) ร่วมวางมาตรการจำกัดการโฆษณาอาหารที่มีผลเสียต่อสุขภาพเด็กให้มีความถูกต้องเหมาะสมในด้านช่วงเวลา สาระ และวิธีการนำเสนอ	4.80	.523	มากที่สุด	3
5. ควบคุมส่วนประกอบของขนมที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเด็ก เช่น กลีโอลิโซเดียม ความเค็ม ความหวาน ในผลิตภัณฑ์ขนมเด็ก รวมทั้งอาหารของผู้ใหญ่ เช่น บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ข้าวเกรียบกุ้ง มันฝรั่ง เป็นต้น	4.75	.550	มากที่สุด	4
รวม	4.77	.326	มากที่สุด	

จากตาราง 7 แสดงว่าสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีการวิเคราะห์การตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาขนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทยภายใต้รูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลแบบจำกัดขอบเขตอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุดโดยประเด็นที่อยู่ในลำดับที่ 1 คือให้โรงเรียนและสถานศึกษาทุกแห่งปลอดการจำหน่ายขนมเด็กที่มีผลเสียต่อสุขภาพเด็ก ลำดับที่ 2 คือ งดการโฆษณาขนมเด็กในรายการโทรทัศน์ที่มีเด็กเป็นกลุ่มเป้าหมาย เช่น รายการการ์ตูน รายการละครสำหรับเด็ก รายการเด็ก เป็นต้น ลำดับที่ 3 รัฐบาลโดย สำนักงานอาหารและยา (อย.) และสำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) ร่วมวางมาตรการจำกัดการโฆษณาอาหารที่มีผลเสียต่อสุขภาพเด็กให้มีความถูกต้องเหมาะสมในด้านช่วงเวลา สาระ และวิธีการนำเสนอ ลำดับที่ 4 คือ ควบคุมส่วนประกอบของขนมที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเด็ก เช่น กลีโอลิโซเดียม ความเค็ม ความหวาน ในผลิตภัณฑ์ขนมเด็ก รวมทั้งอาหารของผู้ใหญ่ เช่น บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ข้าวเกรียบกุ้ง มันฝรั่ง เป็นต้น และลำดับที่ 5 คือ กำหนดให้มีค่าเตือนในฉลากขนมเด็กเพื่อจำกัดมิให้มีการบริโภคเกินกว่า 2 ครั้งต่อวัน

3. รูปแบบการตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้

ตาราง 8 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของรูปแบบการตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้ ในประเด็นต่าง ๆ

ประเด็น	ความเห็น			
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. ประเทศไทยควรออกกฎหมายเกณฑ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการโฆษณาทางโทรทัศน์ที่มีกลุ่มเป้าหมายหลักเป็นเด็ก เพราะต่างประเทศปฏิบัติได้ผลจริง	4.65	.714	มากที่สุด	5
2. ให้แสดงคำเตือนในฉลากขนมเด็กโดยใช้ข้อความ “บริโภคแต่น้อย และออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ” เพื่อให้เด็กไม่อ้วนอมโรค แต่มีสุขภาพดีขึ้น	4.78	.518	มากที่สุด	4
3. กำหนดให้มีการนำขนมเด็กในท้องตลาดทุกยี่ห้อ มาจัดระดับคุณภาพ (Rating) ของขนมเด็ก ที่มีวางขายในท้องตลาด โดยมีการประเมินคุณภาพทุก 6 เดือน	5.00	.000	มากที่สุด	1
4. บังคับให้ฉลากขนมเด็กทุกชนิดต้องไม่มีโฆษณาแจกหรือแถมของเล่น เพื่อป้องกันการหลอกลวงเด็กให้หลงเชื่อบริโภคหรือซื้อขนมโดยไม่สมควร	4.83	.388	มากที่สุด	2
5. สร้างศักยภาพเด็ก ให้มีความเข้าใจต่อสื่อต่าง ๆ ที่นำเสนอเกี่ยวกับขนมเด็กที่มีผลเสียต่อสุขภาพ	4.83	.388	มากที่สุด	3
รวม	4.81	.232	มากที่สุด	

จากตาราง 8 แสดงว่าสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีการวิเคราะห์การตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาขนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทย ภายใต้รูปแบบการตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยประเด็นที่อยู่ในลำดับที่ 1 คือ กำหนดให้มีการนำขนมเด็กในท้องตลาดทุกยี่ห้อ มาจัดระดับคุณภาพ (Rating) ของขนมเด็ก ที่มีวางขายในท้องตลาด โดยมีการประเมินคุณภาพทุก 6 เดือน ลำดับที่ 2 คือ บังคับให้ฉลากขนมเด็กทุกชนิดต้องไม่มีโฆษณาแจก หรือแถมของเล่น เพื่อป้องกันการหลอกลวงเด็กให้หลงเชื่อบริโภคหรือซื้อขนมโดยไม่

สมควร ลำดับที่ 3 คือ สร้างศักยภาพเด็กให้มีความเข้าใจต่อสื่อต่าง ๆ ที่นำเสนอเกี่ยวกับขนมเด็กที่มีผลเสียต่อสุขภาพ ลำดับที่ 4 คือ ให้แสดงคำเตือนในฉลากขนมเด็กโดยใช้ข้อความ “บริโภคแต่น้อยและออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ” เพื่อให้เด็กไม่อ้วนอโรครแต่มีสุขภาพดีขึ้น และลำดับที่ 5 คือ ประเทศไทยควรออกกฎเกณฑ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการโฆษณาทางโทรทัศน์ที่มีกลุ่มเป้าหมายหลักเป็นเด็ก เพราะต่างประเทศปฏิบัติได้ผลจริง

4. รูปแบบการตัดสินใจเชิงพฤติกรรมทางสังคม

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับของรูปแบบการตัดสินใจเชิงพฤติกรรมทางสังคม ในประเด็นต่าง ๆ

ประเด็น	ความเห็น			
	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ	ลำดับ
1. งดการใช้เด็ก ตัวการ์ตูน ดารา นักร้อง ศิลปิน หรือบุคคลที่มีชื่อเสียงที่เป็นที่รู้จักนำเสนอสินค้า	4.65	.606	มากที่สุด	4
2. งดการบริจาด การทำบุญ หรือแจกของรางวัล ด้วยขนมเด็ก	4.29	.849	มากที่สุด	5
3. ส่งเสริมให้มีมาตรการต่อต้านผู้ประกอบการธุรกิจขนมที่ไม่มีคุณภาพไปโฆษณา เช่น การเลิกบริโภค เลิกชมรายการนั้น เป็นต้น	4.82	.393	มากที่สุด	3
4. ส่งเสริมบทบาทของสมาคมครูและผู้ปกครองให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขนมเด็ก ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของแต่ละโรงเรียน	4.88	.332	มากที่สุด	1
5. สนับสนุนให้พ่อแม่ผู้ปกครองเป็นตัวอย่างที่ดีเพื่อแนะนำเด็กในการเลือกบริโภคขนมเด็ก	4.88	.332	มากที่สุด	2
รวม	4.70	.332		

จากตาราง 9 แสดงว่าสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีการวิเคราะห์การตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทย ภายใต้รูปแบบการตัดสินใจเชิงพฤติกรรมทางสังคมอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด โดยประเด็นที่อยู่ในลำดับที่ 1 คือ ส่งเสริม บทบาทของ สมาคมครูและผู้ปกครองให้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการชนมเด็ก ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของแต่ละโรงเรียน ลำดับที่ 2 คือ สนับสนุนให้พ่อแม่ผู้ปกครองเป็นตัวอย่างที่ดีเพื่อแนะนำเด็กในการเลือกบริโภคชนมเด็ก ลำดับที่ 3 คือ ส่งเสริมให้มีมาตรการต่อต้านผู้ประกอบการธุรกิจชนมที่ไม่มีคุณภาพไปโฆษณา เช่น การเลิกบริโภค เลิกชมรายการนั้น เป็นต้น ลำดับที่ 4 คือ งดการใช้เด็ก ตัวการ์ตูน ดารา นักร้อง ศิลปิน หรือบุคคลที่มีชื่อเสียงที่เป็นที่รู้จักนำเสนอสินค้า และลำดับที่ 5 คือ งดการบริโภค การทำบุญ หรือแจกของรางวัล ด้วยชนมเด็ก

ส่วนที่ 3 การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 รูปแบบการตัดสินใจเชิงนโยบายการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาหมอกควันกับสุขภาพเด็กไทยเรียงลำดับ ดังนี้

- 1) เชิงความมีเหตุผลทางเศรษฐกิจ
- 2) เชิงเหตุผลแบบจำกัดขอบเขตขอบเขต
- 3) เชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้
- 4) เชิงพฤติกรรมทางสังคม

สมมติฐานที่ 2 ความแตกต่างพื้นฐานส่วนบุคคลทำให้รูปแบบการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาหมอกควันกับสุขภาพเด็กไทยแตกต่างกัน

3.1 รูปแบบการตัดสินใจเชิงนโยบายการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาหมอกควันกับสุขภาพเด็กไทย

ตารางที่ 10 ลำดับของประเภทการตัดสินใจ

ประเภท	จำนวน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ	ลำดับ
การตัดสินใจเชิงเหตุผลทางเศรษฐกิจ	26	30.2	4.84	.198	มากที่สุด	1
การตัดสินใจเชิงเหตุผลแบบจำกัดขอบเขต	20	23.3	4.77	.326	มากที่สุด	3
การตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้	23	26.7	4.81	.232	มากที่สุด	2
การตัดสินใจเชิงพฤติกรรมทางสังคม	17	19.8	4.70	.332	มากที่สุด	4
รวม	86	100.0				

จากตาราง 10 แสดงว่ารูปแบบการตัดสินใจเชิงนโยบายการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาหมอกควันกับสุขภาพเด็กไทย จากผลการศึกษาพบว่า การตัดสินใจของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีแนวโน้มแตกต่างจากสมมติฐานที่ตั้งไว้เป็นไปตามแนวโน้มที่เรียงจากมากไปหาน้อย ดังนี้

1. รูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลทางเศรษฐกิจ
2. รูปแบบการตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้
3. รูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลแบบจำกัดขอบเขต
4. รูปแบบการตัดสินใจเชิงพฤติกรรมทางสังคม

ตารางที่ 11 จำนวนและร้อยละรูปแบบการตัดสินใจเชิงนโยบายการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทยจำแนกตามเพศ

รูปแบบการตัดสินใจเชิงนโยบายการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์ การจัดการปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทย				
เพศ	การตัดสินใจ เชิงเหตุผลทาง เศรษฐกิจ	การตัดสินใจ เชิงเหตุผลแบบ จำกัดขอบเขต	การตัดสินใจ เชิงความโน้มเอียง จากการเรียนรู้	การตัดสินใจ เชิงพฤติกรรม ทางสังคม
ชาย	24 (27.9)	17 (19.8)	22 (25.6)	15 (17.4)
หญิง	2 (2.3)	3 (3.5)	1 (1.2)	2 (2.3)
รวม	26 (30.2)	20 (23.3)	23 (26.7)	17 (19.8)

จากตาราง 11 แสดงว่าสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีการวิเคราะห์การตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทย ภายใต้รูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลทางเศรษฐกิจ จำนวน 26 คน เป็นชาย 24 คน และเป็นหญิง 2 คน ภายใต้รูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลแบบจำกัดขอบเขต จำนวน 20 คน เป็นชาย 17 คน และเป็นหญิง 3 คน ภายใต้รูปแบบการตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้ จำนวน 23 คน เป็นชาย 22 คน เป็นหญิง 1 คน ภายใต้รูปแบบการตัดสินใจเชิงพฤติกรรมทางสังคม จำนวน 17 คน เป็นชาย 15 คน เป็นหญิง 2 คน

ตารางที่ 12 จำนวนและร้อยละรูปแบบการตัดสินใจเชิงนโยบายการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทยจำแนกตามอายุ

รูปแบบการตัดสินใจเชิงนโยบายการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์ การจัดการปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทย				
อายุ	การตัดสินใจ เชิงเหตุผลทาง เศรษฐกิจ	การตัดสินใจ เชิงเหตุผลแบบ จำกัดขอบเขต	การตัดสินใจ เชิงความโน้มเอียง จากการเรียนรู้	การตัดสินใจ เชิงพฤติกรรม ทางสังคม
ต่ำกว่า 40 ปี	1 (1.2)	2 (2.3)	1 (1.2)	2 (2.3)
41-50 ปี	5 (5.8)	5 (5.8)	4 (4.7)	2 (2.3)
51-60 ปี	8 (9.3)	8 (9.3)	8 (9.3)	4 (4.7)
61-71 ปี	8 (9.3)	4 (4.7)	7 (8.1)	6 (7.0)
71 ปีขึ้นไป	4 (4.7)	1 (1.2)	3 (3.5)	3 (3.5)
รวม	26 (30.2)	20 (23.3)	23 (26.7)	17 (19.8)

ตารางที่ 12 แสดงว่าสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีการวิเคราะห์การตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทย ภายใต้รูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลทางเศรษฐกิจ จำนวน 26 คน เป็นกลุ่มอายุต่ำกว่า 40 ปี 1 คน กลุ่มอายุ 41-50 ปี 5 คน กลุ่มอายุ 51-60 ปี 8 คน กลุ่มอายุ 61-70 ปี 8 คน กลุ่มอายุ 71 ปีขึ้นไป 4 คน ภายใต้รูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลแบบจำกัดขอบเขต จำนวน 20 คน เป็นกลุ่มอายุต่ำกว่า 40 ปี 2 คน กลุ่มอายุ 41-50 ปี 5 คน กลุ่มอายุ 51-60 ปี 8 คน กลุ่มอายุ 61-70 ปี 4 คน กลุ่มอายุ 71 ปีขึ้นไป 1 คน ภายใต้รูปแบบการตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้ จำนวน 23 คน เป็นกลุ่มอายุต่ำกว่า 40 ปี 1 คน กลุ่มอายุ

41-50 ปี 4 คน กลุ่มอายุ 51-60 ปี 8 คน กลุ่มอายุ 61-70 ปี 7 คน กลุ่มอายุ 71 ปีขึ้นไป 3 คน ภายใต้รูปแบบการตัดสินใจเชิงพฤติกรรมทางสังคมเป็นกลุ่มอายุต่ำกว่า 40 ปี 2 คน กลุ่มอายุ 41-50 ปี 2 คน กลุ่มอายุ 51-60 ปี 4 คน กลุ่มอายุ 61-70 ปี 6 คน กลุ่มอายุ 71 ปีขึ้นไป 3 คน

ตารางที่ 13 จำนวนและร้อยละรูปแบบการตัดสินใจเชิงนโยบายการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทยจำแนกตามระดับการศึกษา

รูปแบบการตัดสินใจเชิงนโยบายการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์ การจัดการปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทย				
เพศ	การตัดสินใจ เชิงเหตุผลทาง เศรษฐกิจ	การตัดสินใจ เชิงเหตุผลแบบ จำกัดขอบเขต	การตัดสินใจ เชิงความโน้มเอียง จากการเรียนรู้	การตัดสินใจ เชิงพฤติกรรม ทางสังคม
ต่ำกว่าปริญญาตรี	4 (4.7)	3 (3.5)	1 (1.2)	3 (3.5)
ปริญญาตรี	10 (11.6)	5 (5.8)	4 (4.7)	4 (4.7)
สูงกว่าปริญญาตรี	12 (14.0)	12 (14.0)	18 (20.9)	10 (11.6)
รวม	26 (30.2)	20 (23.3)	23 (26.7)	17 (19.8)

จากตาราง 13 แสดงว่าสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีการวิเคราะห์การตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทย ภายใต้รูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลทางเศรษฐกิจ จำนวน 26 คน เป็นผู้มีการศึกษาด้านต่ำกว่าปริญญาตรี 4 คน มีการศึกษาระดับปริญญาตรี 10 คน มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี 12 คน ภายใต้รูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลแบบจำกัดขอบเขต จำนวน 20 คน เป็นผู้มีการศึกษาด้านต่ำกว่าปริญญาตรี 3 คน มีการศึกษาระดับปริญญาตรี 5 คน มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี 12 คน ภายใต้รูปแบบการตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้ จำนวน 23 คน เป็นผู้มีการศึกษาด้านต่ำกว่าปริญญาตรี 1 คน มีการศึกษาระดับปริญญาตรี 4 คน มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี 18 คน ภายใต้รูปแบบการตัดสินใจเชิงพฤติกรรมทางสังคม

ทางสังคม จำนวน 17 คน เป็นผู้มีการศึกษต่ำกว่าปริญญาตรี 3 คน มีการศึกษาระดับปริญญาตรี 4 คน มีการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี 10 คน

ตารางที่ 14 จำนวนและร้อยละรูปแบบการตัดสินใจเชิงนโยบายการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์ การจัด
การปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทยจำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	รูปแบบการตัดสินใจเชิงนโยบายการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์ การจัดการปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทย			
	การตัดสินใจ เชิงเหตุผลทาง เศรษฐกิจ	การตัดสินใจ เชิงเหตุผลแบบ จำกัดขอบเขต	การตัดสินใจ เชิงความโน้มเอียง จากการเรียนรู้	การตัดสินใจ เชิงพฤติกรรม ทางสังคม
ภาคใต้	5 (5.8)	1 (1.2)	1 (1.2)	0 (0.0)
ภาคเหนือ	1 (1.2)	2 (2.3)	3 (3.5)	3 (3.5)
ภาคกลาง ตะวัน ตก ตะวันออก	18 (20.9)	13 (15.1)	18 (20.9)	12 (14.0)
ภาคตะวันออก เฉียงเหนือ	2 (2.3)	4 (4.7)	1 (1.2)	2 (2.3)
รวม	26 (30.2)	20 (23.3)	23 (26.7)	17 (19.8)

จากตาราง 14 แสดงว่าสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีการวิเคราะห์
การตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทย ภายใต้รูปแบบการตัดสินใจ
เชิงเหตุผลทางเศรษฐกิจ จำนวน 26 คน เป็นผู้มีภูมิลำเนาภาคใต้ 5 คน ภูมิลำเนาภาคเหนือ 1 คน
ภูมิลำเนาภาคกลาง ตะวันตก ตะวันออก 18 คน มีภูมิลำเนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 คน ภายใต้
รูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลแบบจำกัดขอบเขต จำนวน 20 คน เป็นผู้มีภูมิลำเนาภาคใต้ 1 คน
ภูมิลำเนาภาคเหนือ 2 คน ภูมิลำเนาภาคกลาง ตะวันตก ตะวันออก 13 คน มีภูมิลำเนาภาคตะวันออก

ออกเฉียงเหนือ 4 คน ภายใต้รูปแบบการตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้ จำนวน 23 คน เป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาภาคใต้ 1 คน ภูมิลำเนาภาคเหนือ 3 คน ภูมิลำเนา ภาคกลาง ตะวันตก ตะวันออก 18 คน มีภูมิลำเนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 1 คน ภายใต้ รูปแบบการตัดสินใจเชิงพฤติกรรมทางสังคม จำนวน 17 คน เป็นผู้ที่มีภูมิลำเนาภาคเหนือ 3 คน ภูมิลำเนาภาคกลาง ตะวันตก ตะวันออก 12 คน มีภูมิลำเนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ 2 คน

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละรูปแบบการตัดสินใจเชิงนโยบายการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาชนเผ่าเด็กกับสุขภาพเด็กไทยจำแนกตามกลุ่มฐาน

กลุ่มฐาน	รูปแบบการตัดสินใจเชิงนโยบายการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์ การจัดการปัญหาชนเผ่าเด็กกับสุขภาพเด็กไทย			
	การตัดสินใจ เชิงเหตุผลทาง เศรษฐกิจ	การตัดสินใจ เชิงเหตุผลแบบ จำกัดขอบเขต	การตัดสินใจ เชิงความโน้มเอียง จากการเรียนรู้	การตัดสินใจ เชิงพฤติกรรม ทางสังคม
การผลิตด้านการเกษตร	7 (8.1)	2 (2.3)	4 (4.7)	0 (0.0)
การผลิต ด้านอุตสาหกรรม	3 (3.5)	3 (3.5)	5 (5.8)	3 (3.5)
การผลิตด้านการบริการ	2 (2.3)	4 (4.7)	4 (4.7)	4 (4.7)
กลุ่มในภาคสังคม	8 (9.3)	3 (3.5)	3 (3.5)	4 (4.7)
กลุ่มในภาคฐาน ทรัพยากร	3 (3.5)	3 (3.5)	6 (7.0)	3 (3.5)
กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ	3 (3.5)	5 (5.8)	1 (1.2)	3 (3.5)

ตารางที่ 15 (ต่อ)

กลุ่มฐาน	รูปแบบการตัดสินใจเชิงนโยบายการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์			
	การจัดการปัญหาหมเด็กกับสุขภาพเด็กไทย			
	การตัดสินใจ	การตัดสินใจ	การตัดสินใจ	การตัดสินใจ
	เชิงเหตุผลทางเศรษฐกิจ	เชิงเหตุผลแบบจำกัดขอบเขต	เชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้	เชิงพฤติกรรมทางสังคม
รวม	26	20	23	17
	(30.2)	(23.3)	(26.7)	(19.8)

จากตาราง 15 แสดงว่าสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีการวิเคราะห์การตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาหมเด็กกับสุขภาพเด็กไทย ภายใต้รูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลทางเศรษฐกิจ จำนวน 26 คน เป็นผู้อยู่ในกลุ่มการผลิตด้านการเกษตร 7 คน กลุ่มฐานการผลิตด้านอุตสาหกรรม 3 คน กลุ่มการผลิตด้านบริการ 2 คน กลุ่มในด้านภาคสังคม 8 คน กลุ่มในภาคฐานทรัพยากร 3 คน กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน ภายใต้รูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลแบบจำกัดขอบเขต จำนวน 20 คน เป็นผู้อยู่ในกลุ่มการผลิตด้านการเกษตร 2 คน กลุ่มฐานการผลิตด้านอุตสาหกรรม 3 คน กลุ่มการผลิตด้านบริการ 4 คน กลุ่มในด้านภาคสังคม 3 คน กลุ่มในภาคฐานทรัพยากร 3 คน กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน ภายใต้รูปแบบการตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้ จำนวน 23 คน เป็นผู้อยู่ในกลุ่มการผลิตด้านการเกษตร 4 คน กลุ่มฐานการผลิตด้านอุตสาหกรรม 5 คน กลุ่มการผลิตด้านบริการ 4 คน กลุ่มในด้านภาคสังคม 3 คน กลุ่มในภาคฐานทรัพยากร 6 คน กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ 1 คน ภายใต้รูปแบบการตัดสินใจเชิงพฤติกรรมทางสังคม จำนวน 17 คน เป็นผู้อยู่ในกลุ่มฐานการผลิตด้านอุตสาหกรรม 3 คน กลุ่มการผลิตด้านบริการ 4 คน กลุ่มในด้านภาคสังคม 4 คน กลุ่มในภาคฐานทรัพยากร 3 คน กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ 3 คน

สมมติฐานที่ 2 ความแตกต่างพื้นฐานส่วนบุคคลทำให้รูปแบบการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์
การจัดการปัญหาหมเด็กกับสุขภาพเด็กไทยแตกต่างกัน

3.2 การวิเคราะห์ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล กับ รูปแบบการตัดสินใจ รายละเอียดของผลการ
ศึกษามีดังนี้

3.2.1 ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล กับรูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลทางเศรษฐกิจ

ตาราง 16 แสดงผลการวิเคราะห์เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับรูปแบบการตัดสินใจ
เชิงเหตุผลทางเศรษฐกิจ

ตัวแปร	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t-test/F-test	Sig.
1. เพศ					
1.1 ชาย	24		.204	.393	.698
1.2 หญิง	2	4.84	.141		
2. อายุ		4.90			
2.1 ต่ำกว่า 40 ปี	1		.000	2.166	.108
2.2 41-50 ปี	5	4.80	.089		
2.3 51-60 ปี	8	4.96	.151		
2.4 61 – 70 ปี	8	4.80	.148		
2.5 71 ปีขึ้นไป	4	4.92	.341		
3. ระดับการศึกษา		4.65			
3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	4		.346	1.328	.285
3.2 ปริญญาตรี	10	4.70	.168		
3.3 สูงกว่าปริญญาตรี	12	4.88	.155		
		4.86			

ตารางที่ 16 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t-test/F-test	Sig.
4. ภูมิสำเนา					
4.1 ภาคใต้	5	4.88	.109	.355	.786
4.2 ภาคเหนือ	1	5.00	.000		
4.3 ภาคกลาง ตะวันตก ตะวันออก	18	4.82	.226		
4.4 ภาคตะวันออก เนียงเหนือ	2	4.90	.141		
5. กลุ่มภาคฐาน					
5.1 การผลิตด้านการเกษตร	7	4.97	.075	1.784	.162
5.2 การผลิตด้านการอุตสาหกรรม	3	4.86	.115		
5.3 การผลิตด้านการบริการ	2	4.80	.000		
5.4 กลุ่มในภาคสังคม	8	4.85	.177		
5.6 กลุ่มในภาคฐานทรัพยากร	3	4.60	.400		
5.7 กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ	3	4.80	.200		

จากตาราง 16 แสดงว่าสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่มีปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลแตกต่างกันมีรูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลทางเศรษฐกิจไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.2.2 ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล กับรูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลแบบจำกัดขอบเขต

ตาราง 17 แสดงผลการวิเคราะห์เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับรูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลแบบจำกัดขอบเขต

ตัวแปร	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t-test/F-test	Sig.
1. เพศ					
1.1 ชาย	17	4.77	.338	.206	.839
1.2 หญิง	3	4.73	.305		
2. อายุ					
2.1 ต่ำกว่า 40 ปี	2	5.00	.000	1.505	.251
2.2 41-50 ปี	5	4.92	.109		
2.3 51-60 ปี	8	4.72	.301		
2.4 61-70 ปี	4	4.50	.503		
2.5 71 ปีขึ้นไป	1	5.00	.000		
3. ระดับการศึกษา					
3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	3	4.93	.115	3.397	.057
3.2 ปริญญาตรี	5	4.48	.438		
3.3 สูงกว่าปริญญาตรี	12	4.85	.243		
4. ภูมิสำเนา					
4.1 ภาคใต้	1	4.80	.000	1.621	.224
4.2 ภาคเหนือ	2	5.00	.000		
4.3 ภาคกลาง ตะวันตก ตะวันออก	13	4.66	.359		
4.4 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	4	5.00	.000		

ตาราง 17 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t-test/F-test	Sig.
5. กลุ่มภาคฐาน					
5.1 การผลิตด้านการเกษตร	2	4.80	.282	.326	.889
5.2 การผลิตด้านการอุตสาหกรรม	3	4.93	.115		
5.3 การผลิตด้านการบริการ	4	4.75	.300		
5.4 กลุ่มในภาคสังคม	3	4.86	.230		
5.6 กลุ่มในภาคฐานทรัพยากร	3	4.60	.692		
5.7 กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ	5	4.72	.303		

จากตาราง 17 แสดงว่าสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่มีปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลแตกต่างกันมีรูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลแบบจำกัดขอบเขตไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.2.3 ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล กับรูปแบบการการตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้

ตาราง 18 แสดงผลการวิเคราะห์เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับรูปแบบการตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้

ตัวแปร	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t-test/F-test	Sig.
1. เพศ					
1.1 ชาย	22	4.80	.234	.795	.435
1.2 หญิง	1	5.00	.000		
2. อายุ					
2.1 ต่ำกว่า 40 ปี	1	5.00	.000	1.712	.191
2.2 41-50 ปี	4	4.95	.100		
2.3 51-60 ปี	8	4.70	.185		
2.4 61-70 ปี	7	4.77	.314		
2.5 71 ปีขึ้นไป	3	5.00	.000		
3. ระดับการศึกษา					
3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	1	5.00	.000	1.533	.240
3.2 ปริญญาตรี	4	4.65	.341		
3.3 สูงกว่าปริญญาตรี	18	4.84	.200	1.377	.280
4. ภูมิสำเนา					
4.1 ภาคใต้	1	5.00	.000		
4.2 ภาคเหนือ	3	5.00	.000		
4.3 ภาคกลาง ตะวันตก ตะวันออก	18	4.76	.240		
4.4 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	1	5.00	.000		

ตาราง 18 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t-test/F-test	Sig.
5. กลุ่มภาคฐาน					
5.1 การผลิตด้านการเกษตร	4	4.90	.200	1.255	.328
5.2 การผลิตด้านการอุตสาหกรรม	5	4.72	.334		
5.3 การผลิตด้านการบริการ	4	4.65	.251		
5.4 กลุ่มในภาคสังคม	3	5.00	.000		
5.6 กลุ่มในภาคฐานทรัพยากร	6	4.83	.150		
5.7 กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ	1	5.00	.000		

จากตาราง 18 แสดงว่าสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่มีปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลแตกต่างกันมีรูปแบบการตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

3.2.4 ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล กับรูปแบบการตัดสินใจเชิงพฤติกรรมทางสังคม

ตาราง 19 แสดงผลการวิเคราะห์เมื่อเปรียบเทียบปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับรูปแบบการตัดสินใจเชิงพฤติกรรมทางสังคม

ตัวแปร	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t-test/F-test	Sig.
1. เพศ					
1.1 ชาย	15	4.66	.335	1.367	.192
1.2 หญิง	2	5.00	.000		
2. อายุ					
2.1 ต่ำกว่า 40 ปี	2	4.50	.707	1.062	.417
2.2 41-50 ปี	2	4.80	.282		
2.3 51-60 ปี	4	4.60	.326		
2.4 61-70 ปี	6	4.90	.109		
2.5 71 ปีขึ้นไป	3	4.53	.416		
3. ระดับการศึกษา					
3.1 ต่ำกว่าปริญญาตรี	3	4.66	.577	.326	.727
3.2 ปริญญาตรี	4	4.60	.365		
3.3 สูงกว่าปริญญาตรี	10	4.76	.263		
4. ภูมิสำเนา					
4.1 ภาคเหนือ	3	4.93	.115	1.131	.351
4.2 ภาคกลาง ตะวันตก ตะวันออก	12	4.68	.301		
4.3 ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	2	4.50	.707		

ตาราง 19 (ต่อ)

ตัวแปร	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	t-test/F-test	Sig.
5. กลุ่มภาคฐาน					
5.1 การผลิตด้านการอุตสาหกรรม	3	4.86	.230	.712	.599
5.2 การผลิตด้านการบริการ	4	4.50	.416		
5.3 กลุ่มในภาคสังคม	4	4.85	.191		
5.4 กลุ่มในภาคฐานทรัพยากร	3	4.66	.416		
5.5 กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ	3	4.66	.416		

จากตาราง 19 แสดงว่าสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่มีปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลแตกต่างกันมีรูปแบบการตัดสินใจเชิงพฤติกรรมทางสังคมไม่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาหารูปแบบการตัดสินใจของสมาชิกที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจของสมาชิกที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ผลของการทดสอบสมมติฐาน

1. สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ มีรูปแบบการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์ การจัดการปัญหาชนเผ่าเด็กกับสุขภาพเด็กไทยจากมากไปหาน้อย ดังนี้

ตาราง 16 ลำดับประเภทรูปแบบการตัดสินใจ

ลำดับ	รูปแบบการตัดสินใจ
1	รูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลทางเศรษฐกิจ
2	รูปแบบการตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้
3	รูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลแบบจำกัดขอบเขต
4	รูปแบบการตัดสินใจเชิงพฤติกรรมทางสังคม

2. ความแตกต่างของปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลไม่ส่งผลต่อรูปแบบการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาชนเผ่าเด็กกับสุขภาพเด็กไทยของสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยที่ได้ทำให้ผู้วิจัยนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลของการทดสอบสมมติฐานข้อ 1 เรื่องรูปแบบการตัดสินใจของสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติแตกต่างจากตัวทฤษฎีแบบจำลองพฤติกรรมตัดสินใจของมนุษย์จะเรียงลำดับจากสิ่งที่เป็นรูปธรรมไปสู่สิ่งที่เป็นนามธรรม ซึ่งควรมีรูปแบบดังนี้

1) รูปแบบการตัดสินใจในเชิงความมีเหตุผลทางเศรษฐกิจ → รูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลแบบจำกัดขอบเขตขอบเขต → รูปแบบการตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้ → รูปแบบการตัดสินใจเชิงพฤติกรรมทางสังคม

2) รูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลแบบจำกัดขอบเขตขอบเขต → รูปแบบการตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้ → รูปแบบการตัดสินใจเชิงพฤติกรรมทางสังคม → รูปแบบการตัดสินใจในเชิงความมีเหตุผลทางเศรษฐกิจ

3) รูปแบบการตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้ → รูปแบบการตัดสินใจเชิงพฤติกรรมทางสังคม → รูปแบบการตัดสินใจในเชิงความมีเหตุผลทางเศรษฐกิจ → รูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลแบบจำกัดขอบเขตขอบเขต

4) รูปแบบการตัดสินใจเชิงพฤติกรรมทางสังคม → รูปแบบการตัดสินใจในเชิงความมีเหตุผลทางเศรษฐกิจ → รูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลแบบจำกัดขอบเขตขอบเขต → รูปแบบการตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้

ทั้งนี้ผลการวิจัยปรากฏว่า สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีรูปแบบการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาชนเผ่าเด็กกับสุขภาพเด็กไทยรูปแบบการตัดสินใจตัดสินใจเชิงเหตุผลทางเศรษฐกิจ มาเป็นอันดับ 1 รูปแบบการตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้ รูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลแบบจำกัดขอบเขต และรูปแบบการตัดสินใจเชิงพฤติกรรมทางสังคม เป็นรูปแบบการตัดสินใจอันดับที่ 2, 3 และ 4 ตามลำดับ ซึ่งแตกต่างจากทฤษฎีแบบจำลองพฤติกรรมตัดสินใจของมนุษย์

จากการวิจัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่ารูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลทางเศรษฐกิจ คงเดิมตามทฤษฎี ส่วนรูปแบบการตัดสินใจลำดับที่ 3 (การตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้) ขึ้นไปเป็นอันดับ 2 ส่วนอันดับ 2 เดิมตามทฤษฎีถอยร่นลงมา ในขณะที่อันดับ 4 คงเดิมตามทฤษฎี ซึ่งสาเหตุที่ผลการวิจัย พบว่า สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมีรูปแบบการตัดสินใจเชิงเหตุผลทางเศรษฐกิจสูงกว่ารูปแบบการตัดสินใจด้านอื่น อาจมาจากสาเหตุที่องค์ประกอบของสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จำนวน 99 คน ตามบัญชีท้าย พ.ร.บ.สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2543 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2547 นั้น มีจำนวนสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติถึง 50 คน จากทั้งหมด 99 คน โดยกลุ่มคนเหล่านี้จะมาจากกลุ่มในภาคเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นภาคการผลิตหลักของประเทศทั้งการผลิตด้านการเกษตร การผลิตด้านการอุตสาหกรรม การผลิตด้านการบริการและบุคคลเหล่านี้ ส่วนใหญ่เป็นเจ้าของกิจการหรือประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว การตัดสินใจต่างๆ จึงเล็งเห็นความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจก่อนเหตุผลอื่นๆ สอดคล้องกับทฤษฎี Economic Man ซึ่งกล่าวว่า บุคคลจะตัดสินใจซื้อโดยถือเกณฑ์เศรษฐกิจ เนื่องจากผู้บริโภคคำนึงถึงทางเลือกผลิตภัณฑ์ สามารถที่จะจัดลำดับแต่ละทางเลือกในรูปของประโยชน์ ขอดี และข้อเสียเพื่อที่จะหาทางเลือกที่ดีที่สุด ซึ่งต่างกับสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติกลุ่มในภาคสังคม ฐานทรัพยากร และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับราชการที่มีสัดส่วนน้อยกว่าซึ่งมีรูปแบบการตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้ และเมื่อพิจารณาผลการดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทั้งชุดที่ 1

ที่ผ่านมาซึ่งนำเสนอคณะรัฐมนตรีทั้งหมด 110 เรื่อง ในชุดที่ 1 โดยจำแนกผลงานตามยุทธศาสตร์การดำเนินงานของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติออกเป็น 9 ด้าน ดังนี้

- 1) ด้านการแก้ไขปัญหาคอร์รัปชัน ได้เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะทั้งหมด 6 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 5.5
- 2) ด้านการแก้ไขปัญหาความยากจน ได้เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะทั้งหมด 4 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 3.6
- 3) ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ได้เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะทั้งหมด 30 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 27.3
- 4) ด้านเครือข่ายและการมีส่วนร่วม ได้เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะทั้งหมด 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.8
- 5) ด้านเศรษฐกิจ ได้เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะทั้งหมด 28 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 25.5
- 6) ด้านสังคม ได้เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะทั้งหมด 15 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 13.6
- 7) ด้านการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมได้เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะทั้งหมด 8 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 7.3
- 8) ด้านแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะทั้งหมด 2 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 1.8
- 9) ด้านอื่น ๆ ได้เสนอความเห็นและข้อเสนอแนะทั้งหมด 15 เรื่อง คิดเป็นร้อยละ 13.6

สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตระหนักถึงภาระหน้าที่ ตามที่กำหนดไว้ใน พ.ร.บ.สภาที่ปรึกษาฯ ประกอบกับความตั้งใจอันแน่วแน่ ในอันที่จะร่วมมือกับรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ โดยได้ติดตามการดำเนินงานของรัฐบาลทุกสมัยมาโดยตลอด รวมทั้งการให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะในเรื่องแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ตั้งแต่ฉบับที่ 1-9 ประเทศไทยได้ันกระตือรือร้นการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศดีขึ้น เศรษฐกิจไทยมีการสะสมทุนและเติบโตในอัตราสูงอย่างต่อเนื่อง คนไทยสามารถยกระดับคุณภาพชีวิต มีรายได้เพิ่มมากขึ้นและมีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นอย่างมีคุณภาพ อย่างไรก็ดีตาม การพัฒนาประเทศยังคงขาดความสมดุล เนื่องจากการมุ่งขยายตัวทางเศรษฐกิจบนพื้นฐานการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างสิ้นเปลือง ได้นำไปสู่สถานการณ์การพัฒนาที่ไม่พึงประสงค์ และสะท้อนปัญหาเชิงโครงสร้างของประเทศ ทั้งด้านเศรษฐกิจที่พึ่งพาปัจจัยภายนอกในสัดส่วนที่สูงขณะที่เศรษฐกิจในประเทศยังไม่เข้มแข็งมากพอที่จะเป็นภูมิคุ้มกันได้มากนัก สมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้ตระหนักและเห็นความสำคัญในประเด็นดังกล่าวจึงได้จัดทำคำปรึกษาและข้อเสนอแนะด้านเศรษฐกิจของประเทศให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 10 เพื่อความโปร่งใสของนโยบายด้านการเงิน มีความมั่นคงแข่งขันได้ ข้อเสนอแนะด้านการส่งเสริมการออมทั้งระบบและเพิ่มทางเลือกการระดมทุนในประเทศ นโยบายการค้า พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

บริการโลจิสติกส์ และระบบสื่อสารโทรคมนาคม ให้มีประสิทธิภาพทั่วถึงเพียงพอ พัฒนาการเลือก
ตลอดจนข้อกฎหมายและกฎระเบียบเพื่อสนับสนุนการบริหารราชการด้านนโยบายเศรษฐกิจของรัฐ
บาลอย่างมีประสิทธิภาพ

การติดตามการดำเนินงานนโยบายของรัฐบาล อาทิเช่น การแปรสัญญาโทรคมนาคม
(เสนอสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี วันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2545) ยุทธศาสตร์เชิงลึกโครงการเร่ง
ด่วนเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจ 58,000 ล้านบาท (เสนอสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี วันที่ 30 มกราคม
2545) โครงการเร่งด่วนเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจดังกล่าว ใช้เงินงบประมาณจำนวนมหาศาล โดยเฉพาะ
แผนงานด้านการเกษตร ซึ่งใช้งบประมาณมากกว่าครึ่งหนึ่งของงบประมาณทั้งหมด ประกอบ
นโยบายการใช้จ่ายเงินกู้จำนวนมหาศาล (งบมียาชาว่า) ที่ผ่านมาไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร สภาพที่
ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ จึงต้องให้ความสนใจเป็นพิเศษ โดยเฉพาะแผนงานที่กระทรวง
เกษตรและสหกรณ์ดำเนินการคือ แผนงานฟื้นฟูอาชีพเกษตรกรหลังพายุไต้ฝุ่น เพื่อให้เกิดการดำเนิน
งานแผนฟื้นฟูอาชีพเกษตรกรหลังพายุไต้ฝุ่น เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สภาพที่ปรึกษาเศรษฐกิจ
และสังคมแห่งชาติได้ทำการศึกษาและจัดทำรายงานเป็นความเห็นและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรี

การตัดสินใจของสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติส่วนใหญ่อยู่บนฐาน
ความคิดด้านเศรษฐกิจทั้งสิ้น เช่น การประชุมสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ครั้งที่
5/2552 วันพฤหัสบดีที่ 12 มีนาคม 2552 วาระที่ 3.1 การพิจารณาร่างความเห็นและข้อเสนอแนะ
เรื่อง แนวทางการพัฒนาศูนย์กลางสุขภาพของประเทศไทย (Thailand medical Hub) สมาชิก
คณะทำงานเศรษฐกิจภาคบริการ (นายเกียรติชัย มหาศิริ) ได้เสนอให้ที่ประชุมพิจารณาร่างความเห็น
และข้อเสนอแนะ เรื่องแนวทางการพัฒนาศูนย์กลางสุขภาพของประเทศไทย (Thailand medical
Hub) ว่าคณะทำงานเศรษฐกิจภาคบริการ ได้ตระหนักถึงข้อเท็จจริงและสภาพการณ์ของแนวทาง
การพัฒนาศูนย์กลางสุขภาพของประเทศไทย จึงได้มอบหมายให้สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
(NIDA) ดำเนินการศึกษาศถานการณ์ สภาพปัญหาและผลกระทบของการดำเนินงานนโยบาย
ด้านสาธารณสุขของไทยและการดำเนินงานศูนย์กลางสุขภาพ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์และผลกระทบ
ของนโยบายศูนย์กลางสุขภาพของไทยกับนโยบายด้านสุขภาพอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น นโยบาย
หลักประกันสุขภาพถ้วนหน้า ฯลฯ เพื่อนำข้อมูลจัดทำแนวทางการปรับปรุงนโยบายศูนย์กลางทาง
การแพทย์ของไทยในบริบทที่มีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับหลักนโยบายหลักประกันสุขภาพถ้วน
หน้า และนโยบายที่เกี่ยวข้องอื่นๆ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับประเทศไทยต่อไป โดยรวบรวม
วิเคราะห์ และประมวลผลการศึกษา จัดทำเป็นร่างความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่องดังกล่าว เพื่อเสนอ
ต่อสภาที่ปรึกษาฯ เพื่อพิจารณาเสนอต่อคณะรัฐมนตรีต่อไป

คณะทำงานกิจการสภาที่ปรึกษาฯ ในคราวประชุมครั้งที่ 3/2552 เมื่อวันที่ 19 กุมภาพันธ์
2552 ได้พิจารณาร่างความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่อง แนวทางการพัฒนาศูนย์กลางสุขภาพของ
ประเทศไทย (Thailand Medical Hub) แล้วมีมติมอบหมายให้สมาชิกสภาที่ปรึกษาฯ (นายประวิทย์
ลีสถาพรวงศ์ และนายแสงชัย เอกพัฒน์พาณิชย์) ได้ทำความเข้าใจต่อเรื่องดังกล่าว และขอความ
อนุเคราะห์ความเห็นจากประธานชมรมแพทย์ชนบท (นายแพทย์พงศ์เทพ วงศ์วัชรไพบูลย์) นายก

แพทยสภา (ศาสตราจารย์นายแพทย์สมศักดิ์ โล่ห์เลขา) รองประธานเจ้าหน้าที่บริหารกลุ่มการแพทย์และธุรกิจต่างประเทศ (นายแพทย์สุรพงษ์อำพันวงษ์) และประธานเครือข่ายผู้ติดเชื้อเอชไอวี/เอดส์ ประเทศไทย (นายบริพัตร ดอนมอญ) จัดทำความเห็นเกี่ยวกับร่างความเห็นดังกล่าวเป็นลายลักษณ์อักษร ส่งให้ประธานคณะทำงานเศรษฐกิจภาคบริการ เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไข ทั้งนี้ ผู้ให้ความเห็นที่เป็นสมาชิกสภาที่ปรึกษา และบุคคลภายนอกได้จัดส่งความเห็นต่อประธานคณะทำงานเศรษฐกิจภาคบริการ ซึ่งได้นำไปประกอบการพิจารณาปรับปรุงแก้ไขร่างความเห็นฯ แล้ว

ความเห็นที่ประชุม สมาชิกสภาที่ปรึกษา ในที่ประชุมบางคนได้แสดงความคิดเห็นเพิ่มเติมในเรื่องดังกล่าว ดังนี้

1. ในส่วนของความเห็นนั้นได้กล่าวไว้ชัดเจนว่า “จำนวนแพทย์ที่มีอยู่ในปัจจุบันยังไม่เพียงพอกับการรักษาประชาชนในประเทศทั้งหมด” ดังนั้น การให้มีศูนย์การแพทย์จึงเป็นคำตอบว่าจะมีแพทย์เพียงพอได้อย่างไร แต่อย่างไรก็ตามถ้าหากประเทศไทยยังมีระบบเช่นนี้แพทย์เกือบทั้งหมดก็จะถูกดึงเข้าสู่ระบบภาคเอกชน

2. ร่างความเห็นดังกล่าวนี้จะนำไปสู่การค้าเสรี ซึ่งจะทำให้คนไทยส่วนหนึ่งไม่สามารถเข้าถึงและทำให้มีความแตกต่างในเรื่องของชนชั้นมากขึ้น ระบบสุขภาพต้องเป็นระบบที่รัฐบาลไทยต้องเป็นผู้จัดการเพื่อทำให้ประชาชนสามารถเข้าถึงได้

3. แนวทางการเสนอแบบนี้ จะทำให้มีคนกลุ่มหนึ่งได้ประโยชน์ ดังนั้นสิ่งที่สำคัญมากคือประโยชน์ที่เกิดขึ้นควรจะกระจายไปสู่คนทั้งหมด ซึ่งร่างความเห็นนี้ยังไม่มีความชัดเจน

4. ข้อเสนอที่คณะทำงานได้จัดทำร่างความเห็นขึ้นต้องเห็นความสำคัญกับด้านสังคม และต้องมีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับด้านเศรษฐกิจด้วย ไม่ใช่มองด้านเศรษฐกิจหรือด้านสังคมแต่เพียงอย่างเดียว

5. การผลิตแพทย์แต่ละคนใช้งบประมาณสูงมาก แต่การที่มีการผลิตแพทย์ออกมาแล้วแพทย์กลับไปให้บริการกับคนต่างชาติโดยที่ให้บริการกับคนไทยยังไม่ทั่วถึง จึงเห็นว่าควรจะเป็นประเด็นที่น่าจะต้องมีการแก้ไขต่อไป

6. การผลิตบุคลากรทางการแพทย์เพิ่มขึ้นไม่ใช่เป็นเรื่องที่ทำกันง่ายๆ เนื่องจากค่าใช้จ่ายในการผลิตบุคลากรทางการแพทย์มีค่าใช้จ่ายสูง จึงเห็นว่าถ้าจะใช้ประโยชน์ทั้งสองฝ่ายควรให้ศูนย์กลางสุขภาพ (Medical Hub) ทำงานได้ระดับหนึ่ง ขณะเดียวกันก็ควรมีงบประมาณที่จะมาช่วยพัฒนาบุคลากรทางการแพทย์ให้ลงไปทำงานในชนบทได้พอเพียงด้วย ดังนั้น จึงควรให้มีการเก็บภาษีเพิ่มขึ้นสำหรับแพทย์ที่ทำงานในลักษณะของการทำงานด้านการแพทย์กับต่างชาติ และให้นำภาษีดังกล่าวมาพัฒนาแพทย์เพื่อให้ลงไปทำงานในชนบท

7. ชื่อเรื่อง “แนวทางการพัฒนาศูนย์กลางสุขภาพของประเทศไทย (Thailand Medical Hub) มีความเห็นแบ่งเป็น 2 ส่วนที่เห็นว่า (1) ภาษาอังกฤษมีการใช้คำว่า “Medical Hub” แต่ภาษาไทยใช้คำว่า “ศูนย์กลางสุขภาพ” ซึ่งเห็นว่าไม่น่าจะตรง โดยคำว่า “Medical” ได้หมายถึง “การรักษาพยาบาล” ไม่ใช่เฉพาะเรื่องสุขภาพเพียงอย่างเดียว (2) ร่างความเห็นต้องการให้ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางของภูมิภาค เพราะฉะนั้นการใช้คำว่า “ศูนย์กลางสุขภาพ” ไม่ได้สื่อจุดประสงค์ว่าจะพัฒนา

เป็นศูนย์กลางของภูมิภาค ทั้งนี้เห็นว่าในส่วนของการจะต้องปรับปรุงให้ตรงกับข้อเสนอแนะดังกล่าว

8. ผลการศึกษาควรเปลี่ยนชื่อหัวข้อเรื่องใหม่เป็น “สาระสำคัญของข้อวิเคราะห์” ซึ่งต้องมีข้อมูลเชิงปริมาณประกอบด้วย เช่น จำนวนนักท่องเที่ยวที่มาใช้บริการด้านการรักษาพยาบาลแต่ละปี มูลค่าปริมาณธุรกิจ จำนวนโรงพยาบาลที่ให้บริการ จำนวนบุคลากรที่เป็นแพทย์เป็นพยาบาลของประเทศไทยมีจำนวนเท่าไร และมาใช้ในส่วนของการกิจกรรมนี้เท่าไร เป็นต้น ซึ่งตามที่เสนอเป็นเพียงข้อมูลเชิงความเห็น ดังนั้นจึงควรให้ปรับปรุงข้อเสนอนี้มีน้ำหนักดีขึ้นด้วย

9. ความเห็นและข้อเสนอแนะฯ เมื่อประเทศไทยมีศูนย์กลางการแพทย์ก็จะทำให้ไปดึงแพทย์ที่จะรักษาพยาบาลของประชาชนของประเทศไทย ดังนั้น จึงต้องมีความชัดเจนว่าจะทำอย่างไรที่จะทำให้มีผลกระทบน้อยกับประชาชนให้น้อยที่สุด หากจะต้องมีศูนย์กลางการแพทย์นี้

10. ควรมีข้อเสนอในเรื่องการกำหนดนโยบายที่ชัดเจนในเรื่องศูนย์รักษาพยาบาลและศูนย์กลางรักษาสาธารณสุขของประเทศว่าจะมีแนวทางอย่างไร เพื่อไม่ให้มีผลกระทบซึ่งกันและกันมาก ทั้งนี้ ในการกำหนดนโยบายนั้นควรให้ภาคประชาชนที่เกี่ยวข้องได้มีส่วนร่วมในการที่จะกำหนดนโยบาย

11. การให้โรงพยาบาลเอกชนบริการกับชาวต่างชาติ ควรต้องมีเงื่อนไขบางอย่าง เช่น ในเรื่องของภาษีว่าควรจะให้บริการกับประชาชนทั่วไปได้ในระดับหนึ่งก่อน เมื่อมีความสามารถผ่านมาตรฐานในระดับหนึ่งแล้วจึงอนุญาตไปให้บริการชาวต่างประเทศ

12. ควรขยายความการใช้เครื่องมือและอุปกรณ์รวมกันว่ายังแคบเกินไปและยังขาดประเด็นสำคัญ ดังนั้นจึงควรเขียนให้ชัดเจนว่า “มีความร่วมมือในการใช้ทรัพยากรและอุปกรณ์ต่าง ๆ ร่วมกันระหว่างโรงพยาบาลภาครัฐกับภาคเอกชน และระหว่างภาคเอกชนกับภาคเอกชน” ด้วย

13. ควรเพิ่มข้อเสนอแนะเรื่อง “ผลตอบแทนสำหรับบุคลากรด้านแพทย์ควรพิจารณาในรูปแบบผลตอบแทนอย่างไรที่ทำให้แพทย์อยู่ได้ และจะทำให้ไม่ลาออกจากราชการไปอยู่โรงพยาบาลเอกชน”

14. เนื้อหาที่กล่าวถึงเรื่องศูนย์การแพทย์ซึ่งไม่สอดคล้องกับชื่อเรื่องว่าเป็นการกล่าวถึงศูนย์สุขภาพ ดังนั้น จึงเห็นว่าควรกำหนดชื่อเรื่องให้มีความตรงกับเนื้อหาว่าเป็น “ศูนย์กลางการแพทย์” และควรเพิ่มข้อเสนอแนะว่าจะทำอย่างไรที่จะให้แพทย์มีมาตรฐานคุณภาพในการรักษา

มติ มอบหมายให้คณะทำงานเศรษฐกิจภาคบริการ นำความเห็นของที่ประชุมไปพิจารณาปรับปรุงร่างความเห็นและข้อเสนอแนะ เรื่อง “แนวทางการพัฒนาศูนย์กลางสุขภาพของประเทศไทย (Thailand Medical Hub)” ให้มีความสมบูรณ์ พร้อมทั้งให้นำเรื่องดังกล่าวเสนอประธานสภาที่ปรึกษาฯ พิจารณาลงนาม เพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีต่อไป

การตัดสินใจของสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติในบางประเด็นถึงแม้ว่าจะไม่ใช่เรื่องที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจโดยตรง แต่การตัดสินใจก็ยังคงใช้เหตุผลทางเศรษฐกิจเป็นหลักเสมอ

2. ผลการทดสอบสมมติฐานข้อที่ 2 ความแตกต่างพื้นฐานส่วนบุคคลทำให้รูปแบบการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทยแตกต่างกัน

2.3 ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคล กับรูปแบบการตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้พบว่า ความแตกต่างทางด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา ภูมิสำเนา และกลุ่มภาคฐานไม่พบปัจจัยใดเลยที่ส่งผลต่อรูปแบบการตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้ สรุปได้ว่า

ระดับการศึกษาของสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไม่มีผลต่อรูปแบบการตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้

ภูมิฐานะของสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไม่มีผลต่อรูปแบบการตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้

กลุ่มภาคฐานของสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไม่มีผลต่อรูปแบบการตัดสินใจเชิงความโน้มเอียงจากการเรียนรู้

2.4 ปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลกับรูปแบบการตัดสินใจเชิงพฤติกรรมทางสังคม พบว่าปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลในความแตกต่างทางด้านเพศ อายุ ระดับการศึกษา ภูมิฐานะ และกลุ่มภาคฐานไม่พบปัจจัยใดเลยที่ส่งผลต่อรูปแบบการตัดสินใจเชิงพฤติกรรมทางสังคม สรุปได้ว่า

เพศของสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไม่มีผลต่อรูปแบบการตัดสินใจเชิงพฤติกรรมทางสังคม

อายุของสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไม่มีผลต่อรูปแบบการตัดสินใจเชิงพฤติกรรมทางสังคม

ระดับการศึกษาของสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไม่มีผลต่อรูปแบบการตัดสินใจเชิงพฤติกรรมทางสังคม

ภูมิฐานะของสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไม่มีผลต่อรูปแบบการตัดสินใจเชิงพฤติกรรมทางสังคม

กลุ่มภาคฐานของสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติไม่มีผลต่อรูปแบบการตัดสินใจเชิงพฤติกรรมทางสังคม

ข้อเสนอแนะ

บทเรียนในการจัดการปัญหาขนมเด็กในระดับสากล มุ่งไปที่การแสดงผลจากโภชนาการ และการควบคุมวิธีการทางการตลาดและการโฆษณาขนมเด็ก มาตรการเหล่านี้เป็นการป้องกันปัญหาสุขภาพที่จะส่งผลกระทบต่อเด็กและต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศ โดยผ่านการสื่อสารสุขภาพ ที่ถูกต้องสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติจึงได้จัดทำข้อเสนอแนะทางการจัดการปัญหาขนมเด็ก ดังนี้

ข้อเสนอเกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพขนมเด็ก และฉลากโภชนาการ

สำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา (กระทรวงสาธารณสุข) โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. 2522 ควรจัดการปัญหาขนมเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งขนมกรุบกรอบ โดยดำเนินการดังนี้

1. กำหนดให้ขนมเด็กเป็นอาหารที่มีคุณภาพและมาตรฐาน โดยคำนึงถึงการจำกัดปริมาณไขมัน เกลือโซเดียม และน้ำตาล เพื่อป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพที่อาจเกิดขึ้นจากการบริโภคที่ไม่เหมาะสม
2. กำหนดให้ขนมเด็กเป็นอาหารที่ต้องแสดงฉลากโภชนาการ ตัวอักษรบนฉลากจะต้องอ่านได้ง่าย มีขนาดพอสมควร และให้ความรู้แก่ผู้บริโภคได้ทราบว่า ควรรับประทานเกลือน้ำตาลในปริมาณเท่าใด เด็กควรได้รับสัดส่วนอาหารอย่างไร เพื่อเป็น ข้อมูลประกอบการพิจารณาเลือกซื้อได้อย่างเหมาะสมปลอดภัย
3. กำหนดให้มีข้อความสัญลักษณ์ รูปหรือรอยประดิษฐ์ที่ฉลากเพื่อสื่อสารกับเด็ก หรือผู้ปกครอง ในการจำแนกคุณค่าของขนมเด็กแต่ละชนิด เพื่อให้สามารถเลือกบริโภคได้อย่างเหมาะสม มิให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพ เช่น สัญลักษณ์สัญญาณไฟจราจร หรือสัญลักษณ์อื่น ๆ
4. ห้ามโฆษณาในฉลากขนมเด็ก โดยเฉพาะการโฆษณาแจกหรือแถมของเล่นและของรางวัล หรือโฆษณาส่งฉลากชิงโชคหรือแลกของรางวัล เพื่อป้องกันปัญหาการบริโภคขนมเด็กเกินจำเป็น หรือป้องกันการหลอกลวงเด็กให้หลงเชื่อบริโภคหรือซื้อขนมโดยไม่สมควร
5. กำหนดให้มีคำเตือนในฉลากขนมเด็ก เพื่อจำกัดมิให้มีการบริโภคเกินกว่า 2 ครั้งในแต่ละวัน ซึ่งเป็นปริมาณตามคำแนะนำของราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย

ข้อเสนอเกี่ยวกับการจำกัดการขายขนมเด็กในโรงเรียนและสถานศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) (สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี) สำนักงานบริหารงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา ซึ่งมีหน้าที่ในการกำกับดูแลโรงเรียนและสถานศึกษา ควรดำเนินการดังนี้

1. กำหนดให้โรงเรียนและสถานศึกษาทุกแห่ง งดการจำหน่ายขนมกรุบกรอบและน้ำอัดลม โดยให้โรงเรียนและสถานศึกษาเป็นสถานที่จำหน่ายอาหารสุขภาพ ปลอดภัยส่งเสริมการขายและ

การวางจำหน่ายอาหารที่มีผลเสียต่อสุขภาพเด็ก และควรส่งเสริมให้มีการจำหน่ายผลไม้และอาหารว่างที่เป็นประโยชน์ต่อสุขภาพเด็ก

2. กำหนดให้มีการเรียนการสอน เรื่องการคุ้มครองผู้บริโภค เรื่องการคิดวิเคราะห์สื่อในหลักสูตรตั้งแต่ระดับประถมศึกษา เพื่อให้เด็กวิเคราะห์และรู้ทันการโฆษณา สร้างศักยภาพเด็ก ในการวิเคราะห์สื่อต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อเด็ก และรู้ถึงโทษของการบริโภคขนมเด็กที่ไม่เหมาะสม

3. สนับสนุนให้มีมาตรการในการกำกับดูแลการขายขนมเด็กในโรงเรียน เช่น การส่งเสริมบทบาทของสมาคมครูและผู้บริหารของแต่ละโรงเรียน ให้มีส่วนในการจัดการปัญหาขนมเด็กให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันของแต่ละโรงเรียน และการส่งเสริมให้นักเรียนรวมกลุ่มกันเป็นชมรม โดยมีครูและผู้บริหารสนับสนุนเพื่อเฝ้าระวังและดูแลเรื่องขนมเด็กทั้งในโรงเรียนและบริเวณหน้าโรงเรียน

4. สนับสนุนให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีบทบาทในการดูแลตรวจสอบการจำหน่ายขนมเด็กบริเวณหน้าโรงเรียน

ข้อเสนอเกี่ยวกับการดูแลการโฆษณาขนมเด็ก

รัฐบาล โดยสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) (สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี) ควรดำเนินการเพื่อให้มีการควบคุมการโฆษณาขนมเด็กให้มีความถูกต้องเหมาะสมในด้านช่วงเวลา สาระ และวิธีการนำเสนอ ดังนี้

1. งดการโฆษณาขนมเด็กในรายการโทรทัศน์ที่มีเด็กเป็นกลุ่มเป้าหมาย เช่น รายการการ์ตูน รายการละครสำหรับเด็ก รายการเด็ก เป็นต้น

2. งดการใช้เด็ก ตัวการ์ตูน ดารา นักร้อง ศิลปิน หรือบุคคลผู้มีชื่อเสียงที่เป็นที่รู้จักเป็นผู้นำเสนอสินค้า

3. งดการส่งเสริมการขายขนมเด็กและการโฆษณา โดยใช้ของแถม ของแจก

4. ในการโฆษณาขนมเด็กทุกครั้งต้องมีคำเตือนที่ชัดเจน ตัวอย่างเช่น “ไม่ควรบริโภคขนมเกิน 2 ครั้งต่อวัน”

5. หากผลกระทบต่อสุขภาพเด็กทวีความรุนแรง รัฐบาลควรจำกัดการโฆษณาขนมที่มีผลต่อเด็กในช่วงระหว่างอายุ 0 ถึง 13 ปีในทุกรายการ

ข้อเสนอเกี่ยวกับการส่งเสริมขนมเด็กที่มีคุณค่าทางโภชนาการ

ขนมเด็กที่มีคุณค่าทางโภชนาการมีความจำเป็นต่อสุขภาพเด็ก นอกจากการจัดการเรื่องฉลากโภชนาการและวิธีการทางการตลาดขนมเด็ก ซึ่งมุ่งลดสัดส่วนการบริโภคขนมเด็กที่ไม่เหมาะสม รัฐบาล ควรมีมาตรการส่งเสริมให้มีการผลิตขนมเด็กที่มีคุณค่าทางโภชนาการ ดังนี้

1. ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการด้านขนมเด็ก ผลิตขนมเด็กที่มีส่วนประกอบและคุณค่าทางโภชนาการที่เหมาะสม ตามแนวทางที่ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทยได้ให้คำแนะนำไว้

โดยพิจารณาให้สิทธิพิเศษหรือใช้มาตรการทางภาษีที่แตกต่างกัน ระหว่างขนมเด็กที่มีส่วนประกอบที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม เพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการผลิตขนมที่ดีต่อสุขภาพเด็ก เช่น ขนมที่แปรรูปจากผัก หรือผลไม้

2. ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการธุรกิจขนมเด็กและผู้ประกอบการโฆษณาขนมเด็ก มีจริยธรรมในการประกอบการและมีการกำกับดูแลกันเอง โดยยึดมั่นร่วมกันว่าเด็ก คือ ทรัพยากรที่สำคัญของสังคมที่จะเติบโตเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญในวันข้างหน้า ไม่ยึดมั่นแต่เพียงว่าเด็กเป็นจุดขายสินค้าของผู้ผลิตหรือเป็นเครื่องมือทางการตลาดที่ให้มูลค่าหรือส่วนแบ่งทางการตลาดของผู้ผลิตเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ประกอบการร่วมกันสนับสนุนการบริโภคขนมเด็กที่เหมาะสม

ข้อเสนอต่อภาคประชาชน

1. เครือข่ายผู้ปกครอง ควรมีการผลักดันให้เกิดการควบคุมการโฆษณาขนมเด็ก
2. เครือข่ายผู้ปกครองควรส่งเสริมให้มีมาตรการต่อต้านผู้ประกอบการธุรกิจขนมที่ไม่มีคุณภาพไปโฆษณา เช่น การเลิกบริโภค เลิกชมรายการนั้น เป็นต้น
3. เครือข่ายผู้ปกครองควรเป็นตัวอย่างที่ดีเพื่อแนะนำเด็กในการเลือกบริโภคขนมเด็ก
4. งดการบริจาค การทำบุญ หรือแจกของรางวัล ด้วยขนมเด็กที่ไม่มีคุณภาพ

ข้อเสนอในภาพรวม

1. เร่งรัดให้กลไกคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ (กสช.) สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้โดยเร็ว เพื่อให้สามารถใช้อำนาจในการควบคุมการโฆษณาให้มีความถูกต้องเหมาะสม ในด้านช่วงเวลา สาระ และวิธีการนำเสนอ
2. เร่งรัดการจัดตั้งองค์การอิสระผู้บริโภค โดยดำเนินการตรากฎหมายให้มีองค์การอิสระผู้บริโภค เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการคุ้มครองผู้บริโภค และสามารถดำเนินการคู่ขนานไปกับหน่วยงานอื่นของทางราชการ
3. เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัวและส่งเสริมให้ผู้ปกครองรวมพลังเป็นเครือข่าย เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมในการดูแลเด็กและการบริโภคขนมของเด็ก และเพื่อร่วมรณรงค์และแสดงพลังในการปกป้องเด็กจากภัยที่เกิดขึ้นจากการรับประทานขนมเด็กที่ไม่เหมาะสม

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรศึกษาวิจัยเชิงคุณภาพเกี่ยวกับรูปแบบการตัดสินใจของสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติต่อการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาหมอกควันกับสุขภาพเด็กไทยเพื่อนำมาปรับปรุงและพัฒนานโยบายและข้อเสนอเกี่ยวกับการจัดการปัญหาหมอกควันกับสุขภาพเด็กไทย
2. ควรเพิ่มตัวแปรอิสระที่ส่งผลต่อรูปแบบการตัดสินใจเชิงนโยบายของสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติการตัดสินใจเชิงยุทธศาสตร์การจัดการปัญหาหมอกควันกับสุขภาพเด็กไทยให้มากขึ้น เช่น งบประมาณ ความคาดหวัง ผลประโยชน์ เป็นต้น
3. ควรมีการติดตามประเมินผลนโยบายและข้อเสนอของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเกี่ยวกับการจัดการปัญหาหมอกควันกับสุขภาพเด็กไทย
4. ควรมีการศึกษานโยบายการจัดการปัญหาหมอกควันกับสุขภาพเด็กไทยของหน่วยงานอื่นๆ

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กนกศักดิ์ แก้วเทพ และนวลน้อย ตีรรัตน์. (2545). *แผนนโยบายแห่งรัฐ 5 ปีรัฐธรรมนูญไทย*. จัดพิมพ์โดยศูนย์ศึกษาเศรษฐศาสตร์การเมือง: คณะเศรษฐศาสตร์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กองเทพ เคลือบพณิชกุล และสุรัชย์ อุดมศาสตร์. (2544). *พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พุทธศักราช 2543*. กรุงเทพฯ: Forepace Publishing House. สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2544-2548). *ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาชุดที่ 1*.
- ธิดารัตน์ อัฐสุวรรณ. (2548). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจสมัครสมาชิกการฃาปนกิจสงเคราะห์ของสำนักงานตำรวจแห่งชาติ : ศึกษาเฉพาะกรณีของข้าราชการตำรวจในสังกัดตำรวจภูธรจังหวัดนราธิวาส*. สารนิพนธ์ รม. (นโยบายสาธารณะ). กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัยมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- นิรมล เลียวขวลิต. (2544). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมโครงการเกษียณอายุก่อนกำหนดของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค*. การศึกษาค้นคว้าด้วยตัวเอง รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล. ถ่ายเอกสาร.
- บรรจง รัตนพรหมณ์. (2541). *ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าเป็นสมาชิกกองทุนบำเหน็จบำนาญข้าราชการ (กบข) : ศึกษาเฉพาะกรณีจังหวัดอำนาจเจริญ*. ภาคนิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- บวรศักดิ์ อุวรรณโณ. (2542). *รัฐธรรมนูญน่ารู้*. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วิญญูชน จำกัด.
- พรรณราย ชันธิกิจ. (2547). *บทบาทหน้าที่ขององค์กรสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ*. กรุงเทพฯ : วิทยาลัยการเมืองการปกครอง สถาบันพระปกเกล้า.
- รัฐกร เลิศไกร. (2540). *ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการออมกับกองทุนสำรองเลี้ยงชีพ : ศึกษาเฉพาะกรณีบริษัทวิทยุการบินแห่งประเทศไทย จำกัด*. เข้าร่วมโครงการเกษียณอายุก่อนกำหนดของพนักงานการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต (พัฒนาสังคม). กรุงเทพฯ: สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์. ถ่ายเอกสาร.
- วุฒิชัย จานงค์. (2549). *พฤติกรรมการตัดสินใจ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์.
- เลขาธิการคณะรัฐมนตรี. (2544 – 2545). *ปีที่ 1 รายงานเสนอผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรีตามแผนนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ*. รัฐบาลพลตำรวจโททักษิณ ชินวัตร. กรุงเทพฯ: พิมพ์ที่สำนักพิมพ์เลขาธิการคณะรัฐมนตรี.
- _____. (2545 – 2546). *ปีที่ 2 รายงานเสนอผลการดำเนินการของคณะรัฐมนตรีตาม*

แนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ รัฐบาลพลตำรวจโททักษิณ ชินวัตร.กรุงเทพฯ:พิมพ์ที่
สำนักพิมพ์เลขาธิการคณะรัฐมนตรี.

สถาพร วชิรโรจน์. (2543).ความคิดเห็นของประชาชนต่อสาระสำคัญในร่างพระราชบัญญัติสภาที่
ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต(พัฒนา
สังคม).กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.ถ่ายเอกสาร.

สร้อย สินธุภ. (2548).บทบาทองค์กรสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540.วิทยานิพนธ์ศป.ม. (รัฐประศาสน
ศาสตร์) กรุงเทพฯ:บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.ถ่ายเอกสาร.

สร้อยตระกูล (ติวานนท์) อรรถมานะ.(2542).พฤติกรรมองค์การ : ทฤษฎีและการประยุกต์.
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ.(2550-2554).แผนพัฒนา
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10.กรุงเทพฯ :พิมพ์ที่ห้างหุ้นส่วนจำกัด วี.เจ.พรินติ้ง.

Barnard,Chester. *The Functions of the Executive*.Cambridge,Mass:Harvard University
Press,1938.

Bowen,James and Qiu,Zi-Lei,*Satisficing When Buying Information.Organizational Behavior
and Human Decision Processes* Volume.51 (April 1992) pp.471-481.

Carman, Katherine Grace,*Three Essays on Household Behavior*,Ph.D.Dissertation,Stanford
University,2003.

Elbing,Alvar. *Behavioral Decision in Organization*. New York:Harper & Row, 1996.

Gordon,Judith R. *Organization Behavior: A Diagnostic Approach*.New Jersey:Prentice -
Hall,Inc.,1999.

Harrison,E. Frank and Pelletier,Monique A.,*Managerial Attitudes Towards Strategic
Decisions : maximizing versus satisficing outcomes,Management Decision* Volume.
35 no. 5 (1997) pp. 358-364.

Slonim, Robert Leonard. *Learning,Bounded Rationalily,and Financial Incentives : An
Experimental Analysis*.Ph.D.Dissertation,Duke University,1995.

Simon, Herbert A. *Administrative Behavior*, 2nd ed. New York:Macmillan,1957.

Luthans ,Fred. *Oganizational Behavior* Boston,Mass:McGraw–Hill/Irwin,2005.

Moisand, Dan. *Effective Financial Planning in the Presence of Judgmental Heuristics*.
Journal of Financial Planning Volume 13 no. 4 (April 2000).pp130-134.

Yamane,T.*Statistics :*

An Introductory Analysis. New York:Harper and Row,1967.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง การวิเคราะห์การตัดสินใจเชิงนโยบายของสภาที่
ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ : ศึกษาเฉพาะ
กรณีนโยบายของคณะทำงานพัฒนาคุณภาพชีวิต
สาธารณสุข และคุ้มครองผู้บริโภค

แบบสอบถามนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาวิจัยของนิสิต
ป ร ิ ญ ญ า โ ท ห ลั ก สู ต ร
รัฐประศาสนศาสตร์มหาบัณฑิต คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรี
นครินทรวิโรฒ จึงใคร่ขอความร่วมมือจากท่านช่วยสละเวลาอันมีค่า
ในการตอบแบบสอบถามทุกข้อตามความเป็นจริง ซึ่งข้อมูลดังกล่าว
จะเป็นความลับ เพื่อใช้ประโยชน์ทางการศึกษาเท่านั้น จะไม่มีผล
กระทบใดๆ ต่อท่านทั้งสิ้น

ผู้วิจัยขอขอบคุณทุกท่านที่ให้ความร่วมมือ
ในการตอบแบบสอบถาม

นางสาวศิริพร คิริ

มา

นิสิตหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหา
บัณฑิต
บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนคร
รินทรวิโรฒ

ส่วนที่ 1 ข้อมูลโดยทั่วไปด้านปัจจัยพื้นฐานส่วนบุคคลของผู้ตอบ
แบบสอบถาม

คำชี้แจง : โปรดใส่เครื่องหมาย ✓ ในช่อง ☐ ที่ตรงกับความเป็น
จริงของท่าน

1. เพศ

☐ ชาย

☐ หญิง

2. อายุปี

3. ระดับการศึกษา

☐ ต่ำกว่าปริญญาตรี
กว่าปริญญาตรี

☐ ปริญญาตรี

☐ สูง

4. ภูมิลำเนา

☐ ภาคใต้

☐ ภาคเหนือ

☐ ภาคกลาง/ตะวันตก

☐ ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

5. มาจากกลุ่มภาคฐานตามท้าย พ.ร.บ.สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2543 (กลุ่มภาคฐานตามท้าย พ.ร.บ.สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2543 หมายถึงองค์กรภาคเอกชนมีฐานะเป็นนิติบุคคลที่ดำเนินการโดยมิใช่เป็นการหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกันและสื่่อมวลชนในกิจการด้านหนังสือพิมพ์ ด้านวิทยุกระจายเสียง ด้านวิทยุโทรทัศน์และได้ขึ้นทะเบียนไว้กับสำนักงานสภาที่ปรึกษาฯ)

- ☐ การผลิตด้านการเกษตร
- ☐ การผลิตด้านการอุตสาหกรรม
- ☐ การผลิตด้านการบริการ
- ☐ กลุ่มในภาคสังคม
- ☐ กลุ่มในภาคฐานทรัพยากร
- ☐ กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ

ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็น

คำชี้แจง :โปรดทำเครื่องหมาย ✓ หรือ ✕ ที่ตรงกับทัศนนะมากที่สุด

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	ค่อนข้างเห็นด้วย	เห็นด้วยปานกลาง	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
1.ควรกำหนดให้ขนมเด็ก เป็นอาหารที่มีการ					

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	ค่อนข้างเห็นด้วย	เห็นด้วยปานกลาง	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
กำหนดคุณภาพ เพื่อป้องกันการเสี่ยงต่อสุขภาพเด็ก					
2.ควรจำกัดการขายขนมเด็กในโรงเรียนและสถานศึกษา เพื่อลดภาระค่าใช้จ่ายของผู้ปกครอง					
3.ควบคุมสารอาหารในการผลิตขนมเด็ก โดยต้องแสดงบนฉลากเพื่อให้เป็นข้อมูลแก่ผู้ปกครองในการตัดสินใจเลือกซื้อขนมเด็กได้อย่างรอบคอบ					
4.ห้ามการโฆษณาขนมเด็กที่มีของแถมหรือของแถมของเล่นหรือของรางวัล เพื่อป้องกันโรคที่เกิดขึ้นในเด็ก เช่น โรคอ้วน โรคฟันผุ ฯลฯ					
5.ใช้สิทธิพิเศษหรือให้มาตรการทางภาษีที่แตกต่างกันเป็นตัว					

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	ค่อนข้างเห็นด้วย	เห็นด้วยปานกลาง	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ควบคุมการผลิตขนมเด็กที่มีคุณภาพ					
6.กำหนดให้มีค่าเตือนในฉลากขนมเด็ก เพื่อจำกัดมิให้มีการบริโภคเกินกว่า 2 ครั้งต่อวัน					
7.งดการโฆษณาขนมเด็กในรายการโทรทัศน์ที่มีเด็กเป็นกลุ่มเป้าหมาย เช่น รายการการ์ตูน รายการละครสำหรับเด็ก รายการเด็ก เป็นต้น					
8.ให้โรงเรียนและสถานศึกษาทุกแห่งปลอดการจำหน่ายขนมเด็กที่มีผลเสียต่อสุขภาพเด็ก					
9.รัฐบาลโดย สำนักงานอาหารและยา (อย.) และ สำนักงานคุ้มครองผู้บริโภค (สคบ.) ร่วมวางมาตรการจำกัดการโฆษณาอาหารที่มีผลเสียต่อ					

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	ค่อนข้างเห็นด้วย	เห็นด้วยปานกลาง	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
สุขภาพเด็ก และให้ความถูกต้องเหมาะสม ในด้านช่วงเวลาสาระ และวิธีการนำเสนอ					
10.ค ว บ คุ ม ส่ว น ประกอบของขนมที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพเด็ก เช่น เกลือโซเดียม ความเค็ม ความหวาน ในผลิตภัณฑ์ขนมเด็ก รวมทั้งอาหารของผู้ใหญ่ เช่น บะหมี่กึ่งสำเร็จรูป ข้าวเกรียบกุ้ง มันฝรั่ง เป็นต้น					
11.ประเทศไทยควรออกกฎเกณฑ์ต่างๆ เกี่ยวกับการโฆษณาทางโทรทัศน์ที่มีกลุ่มเป้าหมายหลักเป็นเด็ก เพราะต่างประเทศปฏิบัติได้ผลจริง					

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	ค่อนข้างเห็นด้วย	เห็นด้วยปานกลาง	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
12.ให้แสดงคำเตือนในฉลากขนมเด็กโดยใช้ข้อความ “บริโภคแต่น้อย และออกกำลังกายเพื่อสุขภาพ” เพื่อให้เด็กไม่อ้วน อมโรค แต่มีสุขภาพดีขึ้น					
13.กำหนดให้มีการนำขนมเด็กในท้องตลาดทุกยี่ห้อ มาจัดระดับคุณภาพ (Rating) ของขนมเด็กที่มีวางขายในท้องตลาด โดยมีการประเมินคุณภาพทุก 6 เดือน					
14.บังคับให้ฉลากขนมเด็กทุกชนิดต้องไม่มีโฆษณาแจก หรือแถมของเล่น เพื่อป้องกันการหลอกลวงเด็ก ให้หลงเชื่อบริโภคหรือซื้อขนมโดยไม่สมควร					

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	ค่อนข้างเห็นด้วย	เห็นด้วยปานกลาง	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
15.สร้างศักยภาพเด็กให้มีความเข้าใจต่อสื่อต่าง ๆ ที่นำเสนอเกี่ยวกับขนมเด็กที่มีผลเสียต่อสุขภาพ					
16.งดการใช้เด็ก ตัวการ์ตูน ดารา นักร้อง ศิลปิน หรือบุคคลที่มีชื่อเสียงที่เป็นที่รู้จัก เป็นผู้นำเสนอสินค้าขนมเด็ก					
17.งดการบริจาค การทำบุญ หรือแจกของรางวัล ด้วยขนมเด็ก					
18.ส่งเสริมให้มีมาตรการต่อต้าน ผู้ประกอบธุรกิจขนมที่ไม่มีคุณภาพไปโฆษณา เช่น การเลิกบริโภค เลิกชมรายการนั้น เป็นต้น					
19.ส่งเสริมบทบาทของสมาคมครูและผู้ปกครองให้เข้ามามี					

ประเด็น	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	ค่อนข้างเห็นด้วย	เห็นด้วยปานกลาง	ค่อนข้างไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
ส่วนร่วมในการจัดการขนมเด็ก ให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมของแต่ละโรงเรียน					
20.สนับสนุนให้พ่อแม่ผู้ปกครองเป็นตัวอย่างที่ดีเพื่อแนะนำเด็กในการเลือกบริโภคขนมเด็ก					

ส่วนที่ 3 ปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ

1. ปัญหาและอุปสรรคเกี่ยวกับขนมเด็กในด้านต่อไปนี้

- ด้านการบริหาร

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

- ด้านความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

-ด้านการสื่อสารระหว่างหน่วยงานต่างๆ

.....

.....

.....

.....
.....
.....
.....

- ด้านการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

- อื่น ๆ

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

2.. ข้อเสนอแนะเพื่อทำให้การแก้ไขปัญหามลพิษประสบความสำเร็จ

- ด้านการบริหาร

.....
.....

.....
.....
.....
.....
.....

- ด้านความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

-ด้านการสื่อสารระหว่างหน่วยงานต่างๆ

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

- ด้านการประสานงานระหว่างหน่วยงานต่างๆ

.....
.....
.....

.....
.....
.....
.....

- อื่นๆ

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ภาคผนวก ข

- คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิต สาธารณสุข และคุ้มครองผู้บริโภค
- รายงานความก้าวหน้าผลการดำเนินงานเรื่องปัญหาหมอกควันกับสุขภาพเด็ก ปี 2551
- หนังสือสั่งการจากสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
- หนังสือตอบรับจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

คำสั่งสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
ที่ ๓๔/๒๕๔๘

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิต สาธารณสุข และคุ้มครองผู้บริโภค

ตามมติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในคราวประชุม ครั้งที่ ๒๐/๒๕๔๘ เมื่อวันที่ ๒๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๘ ให้แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิต สาธารณสุข และคุ้มครองผู้บริโภค เป็นคณะทำงานประจำในการกิจของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นั้น

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๙ แห่งพระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ จึงแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพชีวิต สาธารณสุข และคุ้มครองผู้บริโภค โดยมีองค์ประกอบและหน้าที่ ดังต่อไปนี้

๑. องค์ประกอบ

๑.๑	นางสาวสุรรัตน์	ตรีนรธา	ประธานคณะกรรมการ
๑.๒	นายสมพร	เทพสิทธา	รองประธานคณะกรรมการคนที่หนึ่ง
๑.๓	นายอโณทัย	ฤทธิปัญญวงศ์	รองประธานคณะกรรมการคนที่สอง
๑.๔	นางเตือนใจ	บุรพรัตน์	สมาชิกคณะกรรมการ
๑.๕	นายธีรพันธ์	นาทีกาญจนลาภ	สมาชิกคณะกรรมการ
๑.๖	นายธีรวัจน์	นามดวง	สมาชิกคณะกรรมการ
๑.๗	นางนภาทิพย์	จรัสจิรกาล	สมาชิกคณะกรรมการ
๑.๘	นายไมตรี	วงศ์เลิศ	สมาชิกคณะกรรมการ
๑.๙	นายภาคภูมิ	วิธานดิรวัฒน์	สมาชิกคณะกรรมการ
๑.๑๐	นางยุวดี	นิมสมบุญ	สมาชิกคณะกรรมการ
๑.๑๑	นายวิริยะ	นามศิริพงศ์พันธุ์	สมาชิกคณะกรรมการ
๑.๑๒	นายสมควร	รวิรัฐ	สมาชิกคณะกรรมการ
๑.๑๓	นายสุกิจ	ศิริภัทร์	สมาชิกคณะกรรมการ
๑.๑๔	นายสุธรรม	วิชชุไทรภพ	สมาชิกคณะกรรมการ
๑.๑๕	นางสุภาพร	ถิ่นวัฒนากุล	สมาชิกคณะกรรมการ
๑.๑๖	ว่าที่ร้อยตรีสุพล	ดวงแข	สมาชิกคณะกรรมการ

/ ๑.๑๗ นายประวิทย์ ...

๑.๑๗ นายประวิทย์ ลิ้มธำพรวงศา สมาชิกคณะทำงานและเลขานุการ
๑.๑๘ เลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ หรือผู้แทน

๒. หน้าที่

๒.๑ ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายและมาตรการในการแก้ไขปัญหาด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต สาธารณสุข และคุ้มครองผู้บริโภค การส่งเสริมและพัฒนาเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส การส่งเสริมสิทธิและความเสมอภาคของหญิงและชาย ความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน เสนอต่อสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๒.๒ ศึกษาและติดตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนปฏิบัติการ และให้ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาคุณภาพชีวิต สาธารณสุข และคุ้มครองผู้บริโภค การส่งเสริมและพัฒนาเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส การส่งเสริมสิทธิและความเสมอภาคของหญิงและชาย ความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน ตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ และแผนอื่นๆ เสนอต่อสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๒.๓ ศึกษาและติดตามผลการดำเนินงานตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ ที่มีผลกระทบต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต สาธารณสุข และคุ้มครองผู้บริโภค การส่งเสริมและพัฒนาเด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส การส่งเสริมสิทธิและความเสมอภาคของหญิงและชาย ความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน เสนอต่อสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

๒.๔ ส่งเสริมและสนับสนุนให้หน่วยงานภาครัฐ เอกชน องค์กรเครือข่ายและประชาชนทั่วไป ได้มีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาและให้ข้อเสนอแนะแนวทางการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต สาธารณสุข และคุ้มครองผู้บริโภค การส่งเสริมและข้อเสนอแนะพัฒนา เด็ก เยาวชน สตรี ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส การส่งเสริมสิทธิและความเสมอภาคของหญิงและชาย ความเข้มแข็งของครอบครัวและชุมชน

๒.๕ ปฏิบัติงานอื่นใด ตามที่สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๔ เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๑ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๔

(นายโคทม อารียา)

ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ที่ สธ ๐๖๒๗/ ๕๒๐๘

กระทรวงสาธารณสุข
ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๑๑ กันยายน ๒๕๕๑

เรื่อง รายงานความก้าวหน้าผลการดำเนินงานเรื่องปัญหาหมอกควันกับสุขภาพเด็ก ปี ๒๕๕๑

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๖/๕๑๑๔ ลงวันที่ ๕ เมษายน ๒๕๕๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย : รายงานความก้าวหน้าผลการดำเนินงาน เรื่องปัญหาหมอกควันกับสุขภาพเด็ก ปี ๒๕๕๑

จำนวน ๗๐ ชุด

ตามหนังสือที่อ้างถึง คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๕๐ รับทราบความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง ปัญหาหมอกควันกับสุขภาพเด็ก และเห็นชอบ ความเห็น ผลการพิจารณา และผลการดำเนินการของกระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และให้กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคไปดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป โดยให้กระทรวงสาธารณสุขรับผิดชอบประสานการติดตามผลการดำเนินงานในเรื่องนี้ เพื่อรายงานให้สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติทราบอย่างเป็นระบบ และต่อเนื่อง และเสนอคณะรัฐมนตรีทราบผลการดำเนินงานเป็นระยะ ๆ นั้น

ในการนี้ กระทรวงสาธารณสุข ได้ประสานงานขอทราบผลการดำเนินงานจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และจัดทำสรุปรายงานผลการดำเนินงาน เรื่อง ปัญหาหมอกควันกับสุขภาพเด็ก ปี ๒๕๕๑ (ระหว่างมกราคม - มิถุนายน ๒๕๕๑) เรียบร้อยแล้วตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดนำเสนอคณะรัฐมนตรีทราบต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(นายชวรัตน์ ชาญวีรกูล)
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์

ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยด้านอาหาร

โทร. ๐ ๒๕๕๑ ๐๐๐๐ ต่อ ๕๕๕๓-๕ โทรสาร ๐ ๒๕๕๑ ๓๐๒๐

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวนุชนกร หวังวิไล)

ด่วนที่สุด

ที่ สธ ๐๖๒๗/ 799

กระทรวงสาธารณสุข
ถนนติวานนท์ จังหวัดนนทบุรี ๑๑๐๐๐

๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐

เรื่อง ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง ปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็ก

เรียน เลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี

อ้างถึง หนังสือสำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ที่ นร ๐๕๐๖/๑๐๕๙ ลงวันที่ ๒๓ มกราคม ๒๕๕๐

สิ่งที่ส่งมาด้วย รายงานผลการพิจารณาและผลการดำเนินการในเรื่องปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็ก

ตามหนังสือที่อ้างถึง สำนักเลขาธิการคณะกรรมการรัฐมนตรี ได้จัดส่งความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง ปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็ก เพื่อดำเนินการตามคำสั่งของรองนายกรัฐมนตรี (นายโสมสิต ปันเปี่ยมรัชฎ์) ซึ่งได้มอบให้กระทรวงสาธารณสุข เป็นหน่วยงานหลักรับไปพิจารณาพร้อมกับกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อจัดทำความเห็น ผลการพิจารณา และผลการดำเนินการ เพื่อเสนอคณะกรรมการพิจารณา ภายในวันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๐ นั้น

กระทรวงสาธารณสุข ได้ประชุมหารือรับฟังความเห็นจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องดังกล่าวข้างต้นเรียบร้อยแล้ว และได้สรุปความเห็น ผลการพิจารณา ดังมีรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณ

ขอแสดงความนับถือ

(Signature)

(นายมงคล ณ สงขลา)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุข

ศูนย์ปฏิบัติการความปลอดภัยด้านอาหาร

โทร. ๐ ๒๕๕๑ ๐๐๐๐ ต่อ ๕๕๖๗๖, ๕๕๕๘๓-๕

โทรสาร ๐ ๒๕๕๘ ๓๐๒๐

สำเนาถูกต้อง

(Signature)

(นางอุทุมพร เอกเอี่ยม)

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน ๗๐

สำนักกิจการสภา
รับวันที่ 26 ส.ค. 2550
เลขที่รับ 33
เวลา 09.00 น.

เลขานุการ สสส. พรหมพร
วันที่รับ 23 ส.ค. 2550
ลำดับที่ 392
เวลา 15.46 น.

สส.
วันที่รับ 23 ส.ค. 2550
ลำดับที่ 105
เวลา 16.48 น.

ที่ นร ๐๕๐๖/๑๐๕๗

สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี
ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๒๑ มกราคม ๒๕๕๐

เรื่อง ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง ปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็ก

เรียน เลขาธิการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

อ้างถึง หนังสือสำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ที่ สศ ๐๐๐๑/๒๓
ลงวันที่ ๕ มกราคม ๒๕๕๐

ตามที่ได้เสนอเรื่อง ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติเกี่ยวกับ “ปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็ก” ไปเพื่อดำเนินการ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

รองนายกรัฐมนตรี (นายโสสิต ปันเปี่ยมรัชฎ์) ได้มีคำสั่งมอบให้กระทรวงสาธารณสุขเป็นหน่วยงานหลักรับผิดชอบร่วมกับกระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี และสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อจัดทำความเห็น ผลการพิจารณาและผลการดำเนินการเพื่อเสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณา เมื่อคณะรัฐมนตรีมีมติประการใดจะได้แจ้งมาเพื่อทราบต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

สจ -

(นายสุรชัย ภูประเสริฐ)

รองเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ปฏิบัติราชการแทน
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี

สำนักวิเคราะห์เรื่องเสนอคณะรัฐมนตรี

โทร. ๐ ๒๒๔๐ ๔๐๐๐ ต่อ ๓๓๒

โทรสาร ๐ ๒๒๔๐ ๔๐๖๔

www.cabinet.thaigov.go.th

(๑๑1-50/ตุลาคม)

๑) สส. ศ. ๑๐๐/๑๐๐๐/๑๐๐๐๐

๑๐๐/๑๐๐๐/๑๐๐๐๐

๑๐๐/๑๐๐๐/๑๐๐๐๐

๑๐๐/๑๐๐๐/๑๐๐๐๐

๑๐๐/๑๐๐๐/๑๐๐๐๐

๑๐๐/๑๐๐๐/๑๐๐๐๐

ภาคผนวก ค

ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำเนาฉบับ

ที่ ศศ ๐๐๐๑/ ๑๒

สำนักงานสภาพัฒนาการศึกษาศาสตร์และสังคมแห่งชาติ
๑๒๘ อาคารพญาไทพลาซ่า เขตราชเทวี กทม. ๑๐๕๐๐

๔ มกราคม ๒๕๕๐

เรื่อง ความเห็นและข้อเสนอแนะของสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

กราบเรียน ฯพณฯ นายกรัฐมนตรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย ความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่อง ปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็ก

ด้วยสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ โดยคณะทำงานการพัฒนาคุณภาพชีวิต
สาธารณะสุข และคุ้มครองผู้บริโภค ได้ให้ความสำคัญ แก่สุขภาพเด็กและเล็งเห็นว่าการบริโภคชนมเป็น
ปัญหาต่อสุขภาพเด็ก ที่จำเป็นจะต้องมีการแก้ไข โดยเฉพาะการโฆษณาชนมที่มีผลต่อการบริโภคของเด็ก
ตลอดจนการขาดข้อมูลโภชนาการจากฉลาก ที่จะช่วยป้องกันเด็กไทยไม่ให้ถูกครอบงำจากอิทธิพลของ
การโฆษณานั้น

สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ในคราวประชุมเมื่อวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๔๙ จึงมีมติ
เห็นชอบให้เสนอเป็นความเห็นและข้อเสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเรื่อง ปัญหาชนมเด็กกับสุขภาพเด็ก
ซึ่งมุ่งไปที่การแสดงฉลากโภชนาการ และการควบคุมวิธีการทางการตลาดและการโฆษณาชนมเด็ก
มาตรการเหล่านี้ เป็นการสื่อสารสุขภาพที่จะช่วยป้องกันปัญหาสุขภาพที่จะส่งผลเสียต่อเด็ก
สรุปสาระสำคัญได้ใน ๕ ระดับ ดังนี้

๑. ข้อเสนอเกี่ยวกับการควบคุมคุณภาพชนมเด็ก และฉลากโภชนาการ

กระทรวงสาธารณสุข โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ ควรจัดการปัญหา
ชนมเด็ก โดยเฉพาะอย่างยิ่งชนมกรุบกรอบ โดยดำเนินการดังนี้

๑.๑ ให้ชนมเด็กเป็นอาหารที่มีการกำหนดคุณภาพและมาตรฐาน โดยคำนึงถึงการจำกัด
ปริมาณไขมัน เกลือโซเดียม และน้ำตาล เพื่อป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพที่อาจเกิดขึ้นจากการบริโภค
ที่ไม่เหมาะสม

๑.๒ กำหนดให้ชนมเด็กเป็นอาหารที่ต้องแสดงฉลากโภชนาการ ตัวอักษรบนฉลาก
จะต้องอ่านได้ง่าย มีขนาดพอสมควร และให้ความรู้แก่ผู้บริโภคได้ทราบว่าจะรับประทานเกลือ น้ำตาล
ในปริมาณเท่าใด เด็กควรจะได้รับสัดส่วนอาหารอย่างไร เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาเลือกซื้อ
ได้อย่างเหมาะสมปลอดภัย

๑.๓ กำหนดให้มีสัญลักษณ์ รูปหรือรอยประดิษฐ์ที่ฉลากเพื่อสื่อสารกับเด็กหรือผู้ปกครอง⁷³ ในการจำแนกคุณค่าของขนมเด็กแต่ละชนิด เพื่อให้สามารถเลือกบริโภคได้อย่างเหมาะสม มิให้เกิดผลเสียต่อสุขภาพ เช่น สัญลักษณ์สัญญาณไฟจราจร หรือสัญลักษณ์อื่นๆ

๑.๔ ห้ามโฆษณาในฉลากขนมเด็ก โดยเฉพาะการโฆษณาแจกหรือแถมของเล่น และของรางวัล หรือโฆษณาส่งฉลากชิงโชคหรือแลกของรางวัล เพื่อป้องกันปัญหาการบริโภคขนมเด็กเกินจำเป็น หรือป้องกันการหลอกลวงเด็กให้หลงเชื่อบริโภคหรือซื้อขนมโดยไม่สมควร

๑.๕ กำหนดให้มีคำเตือนในฉลากขนมเด็ก เพื่อจำกัดมิให้มีการบริโภคเกินกว่า ๒ ครั้งในแต่ละวัน ซึ่งเป็นปริมาณตามคำแนะนำของราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทย

๑.๖ ในการดำเนินการตามแนวทางเหล่านี้ ควรดำเนินการในส่วนที่มีความพร้อมในทันที ไม่จำเป็นต้องรอดำเนินการพร้อมกันทุกมาตรการ เพื่อมิให้เกิดความล่าช้าในการคุ้มครองสุขภาพเด็ก

๒. ข้อเสนอเกี่ยวกับการจำกัดการขายขนมเด็กในโรงเรียนและสถานศึกษา

กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งมีหน้าที่ในการกำกับดูแลโรงเรียนและสถานศึกษา ควรดำเนินการดังนี้

๒.๑ กำหนดให้โรงเรียนและสถานศึกษาทุกแห่ง งดการจำหน่ายขนมกรุบกรอบและน้ำอัดลม โดยให้โรงเรียนและสถานศึกษาเป็นสถานที่จำหน่ายอาหารสุขภาพ ปลอดการส่งเสริมการขาย และการวางจำหน่ายอาหารที่มีผลเสียต่อสุขภาพเด็ก หากควรส่งเสริมให้มีการจำหน่ายผลไม้และอาหารว่าง ที่เป็นประโยชน์ต่อสุขภาพเด็ก

๒.๒ กำหนดให้มีการเรียนการสอน เรื่องการคุ้มครองผู้บริโภค เรื่องการคิดวิเคราะห์สื่อ ในหลักสูตรตั้งแต่ระดับประถมศึกษา เพื่อให้เด็กวิเคราะห์และรู้ทันการโฆษณา สร้างศักยภาพเด็ก ในการวิเคราะห์สื่อต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อเด็ก และรู้ถึงโทษของการบริโภคขนมเด็กที่ไม่เหมาะสม

๒.๓ สนับสนุนให้มีมาตรการในการกำกับดูแลการขายขนมเด็กในโรงเรียน เช่น การส่งเสริมบทบาทของสมาคมครูและผู้ปกครองของแต่ละโรงเรียน ให้มีส่วนในการจัดการปัญหาขนมเด็กให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกันของแต่ละโรงเรียน และการส่งเสริมให้นักเรียนรวมกลุ่มกันเป็นชมรม โดยมีครูและผู้ปกครองสนับสนุนเพื่อเฝ้าระวังและดูแลเรื่องขนมเด็กทั้งในโรงเรียนและบริเวณหน้าโรงเรียน

๓. ข้อเสนอเกี่ยวกับการดูแลการโฆษณาขนมเด็ก

รัฐบาลควรดำเนินการเพื่อให้มีการควบคุมการโฆษณาขนมเด็กให้มีความถูกต้องเหมาะสม ในด้านช่วงเวลา สาระ และวิธีการนำเสนอ ดังนี้

๓.๑ งดการโฆษณาขนมเด็กในรายการโทรทัศน์ที่มีเด็กเป็นกลุ่มเป้าหมาย เช่น รายการการ์ตูน รายการละครสำหรับเด็ก รายการเด็ก เป็นต้น

๓.๒ งดการใช้เด็ก ตัวการ์ตูน ดารา นักร้อง ศิลปิน หรือบุคคลผู้มีชื่อเสียง ที่เป็นที่รู้จัก เป็นผู้นำเสนอสินค้า

๓.๓ งดการส่งเสริมการขายขนมเด็กและการโฆษณา โดยใช้ของแถม ของแจก

๓.๔ ในการโฆษณาขนมเด็กทุกครั้งต้องมีคำเตือนที่ชัดเจน ตัวอย่างเช่น "ไม่ควรบริโภคขนมเกิน ๒ ครั้งต่อวัน"

๓.๕ หากผลกระทบต่อสุขภาพเด็กทวีความรุนแรง รัฐบาลควรจำกัดการโฆษณาขนมที่มีผลต่อเด็กในช่วงระหว่างอายุ ๐ ถึง ๑๓ ปีในทุกรายการ

ในการดำเนินการดังกล่าวจำเป็นต้องพิจารณาปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ พระราชบัญญัติอาหาร พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒ เพื่อให้สามารถดำเนินการได้ทันต่อกระแสโลกาภิวัตน์ของการตลาดขนมเด็ก

๔. ข้อเสนอเกี่ยวกับการส่งเสริมขนมเด็กที่มีคุณค่าทางโภชนาการ

ขนมเด็กที่มีคุณค่าทางโภชนาการมีความจำเป็นต่อสุขภาพเด็ก นอกจากการจัดการเรื่องฉลากโภชนาการและวิธีการทางการตลาดขนมเด็ก ซึ่งมุ่งลดสัดส่วนการบริโภคขนมเด็กที่ไม่เหมาะสม รัฐบาลควรมีมาตรการส่งเสริมให้มีการผลิตขนมเด็กที่มีคุณค่าทางโภชนาการ ดังนี้

๔.๑ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการด้านขนมเด็ก ผลิตขนมเด็กที่มีส่วนประกอบและคุณค่าทางโภชนาการที่เหมาะสม ตามแนวทางที่ราชวิทยาลัยกุมารแพทย์แห่งประเทศไทยได้ให้คำแนะนำไว้ โดยพิจารณาให้สิทธิพิเศษหรือใช้มาตรการทางภาษีที่แตกต่างกัน ระหว่างขนมเด็กที่มีส่วนประกอบที่เหมาะสมและไม่เหมาะสม เพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการผลิตขนมที่ดีต่อสุขภาพเด็ก เช่น ขนมที่แปรรูปจากผัก หรือผลไม้

๔.๒ ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการธุรกิจขนมเด็กและผู้ประกอบการโฆษณาขนมเด็ก มีจริยธรรมในการประกอบการและมีการกำกับดูแลกันเอง โดยยึดมั่นร่วมกันว่าเด็ก คือ ทรัพยากรที่สำคัญของสังคมที่จะเติบโตเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่สำคัญในวันข้างหน้า ไม่ยึดมั่นแต่เพียงว่าเด็กเป็นจุดขายสินค้าของผู้ผลิตหรือเป็นเครื่องมือทางการตลาดที่ให้มูลค่าหรือส่วนแบ่งทางการตลาดของผู้ผลิตเท่านั้น ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ประกอบการร่วมกันสนับสนุนการบริโภคขนมเด็กที่เหมาะสม

๕. ข้อเสนอในภาพรวม

จากการดำเนินการเพื่อพัฒนาความเห็นและข้อเสนอแนะ ในกรณีปัญหาขนมเด็กกับสุขภาพเด็กไทย พบว่ากลไกการคุ้มครองผู้บริโภคในประเทศไทยยังไม่มีลักษณะบูรณาการ และยังขาดกลไกองค์กรอิสระที่จำเป็นต่อการคุ้มครองผู้บริโภค อีกทั้งยังจำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน เพื่อให้การจัดการปัญหาขนมเด็กเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รัฐบาลจึงควรดำเนินการดังต่อไปนี้

๕.๑ เเร่งรัดให้กลไกคณะกรรมการกิจการกระจายเสียงและกิจการโทรทัศน์แห่งชาติ (กสท.) สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้โดยเร็ว เพื่อให้สามารถใช้อำนาจในการควบคุมการโฆษณาให้มีความถูกต้องเหมาะสม ในด้านช่วงเวลา สาระ และวิธีการนำเสนอ

๕.๒ เร่งรัดการจัดตั้งองค์การอิสระผู้บริโภคร โดยดำเนินการตรากฎหมายให้มีองค์การอิสระผู้บริโภค เพื่อให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการคุ้มครองผู้บริโภค และสามารถดำเนินการคู่ขนานไปกับหน่วยงานอื่นของทางราชการ

๕.๓ สร้างเสริมความเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัวและส่งเสริมให้ผู้ปกครองรวมพลังเป็นเครือข่าย เพื่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เกี่ยวกับวิธีปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรมในการดูแลเด็กและการบริโภคขนมของเด็ก และเพื่อร่วมรณรงค์และแสดงพลังในการปกป้องเด็กจากภัยที่เกิดขึ้นจากการรับประทานขนมเด็กที่ไม่เหมาะสม

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา และหากผลการพิจารณาเป็นประการใด ขอได้โปรดแจ้งให้ทราบในโอกาสแรกด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(นายโคทม อารียา)

ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักกิจการสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

โทรศัพท์ ๐ - ๒๖๑๒ - ๙๑๙๔

โทรสาร ๐ - ๒๖๑๒ - ๙๑๙๔-๘๐

เลขที่	๒๕
ชื่อผู้แทน	นาย อ.
ตำแหน่ง	นายก อบจ. ๒๓.๑๒.๕๙
ชื่อ/นาม	นาย
ชื่อ/นาม	นาย

ประวัติผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวศิริพร ศิริมา
วันเดือนปีเกิด	5 พฤษภาคม 2522
สถานที่เกิด	45/1 หมู่ 2 ตำบลศรีสุข อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี 34150
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	78 หมู่ 5 ตำบลศรีระทอง อำเภอนครไชยศรี จังหวัดนครปฐม 73180
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	พนักงานวิเคราะห์นโยบายและแผน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 128 ตึกพญาไทพลาซ่า ชั้น 23 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2535	มัธยมศึกษาตอนต้น จาก โรงเรียนเขื่องในพิทยาคาร จังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ.2541	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนเขื่องในพิทยาคาร จังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ.2544	วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม จาก สถาบันราชภัฏจันทรเกษม
พ.ศ.2551	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ประวัติผู้ทำสารนิพนธ์

ประวัติย่อผู้ทำสารนิพนธ์

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวศิริพร ศิริมา
วันเดือนปีเกิด	5 พฤษภาคม 2522
สถานที่เกิด	45/1 หมู่ 2 ตำบลศรีสุข อำเภอเขื่องใน จังหวัดอุบลราชธานี 34150
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	78 หมู่ 5 ตำบลศรีระทอง อำเภอนครชัยศรี จังหวัดนครปฐม 73180
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	พนักงานวิเคราะห์นโยบายและแผน
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 128 ตึกพญาไทพลาซ่า ชั้น 23 แขวงทุ่งพญาไท เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร 10400
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ.2535	มัธยมศึกษาตอนต้น จาก โรงเรียนเขื่องในพิทยาคาร จังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ.2541	มัธยมศึกษาตอนปลาย จาก โรงเรียนเขื่องในพิทยาคาร จังหวัดอุบลราชธานี
พ.ศ.2544	วิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม จาก สถาบันราชภัฏจันทรเกษม
พ.ศ.2551	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ